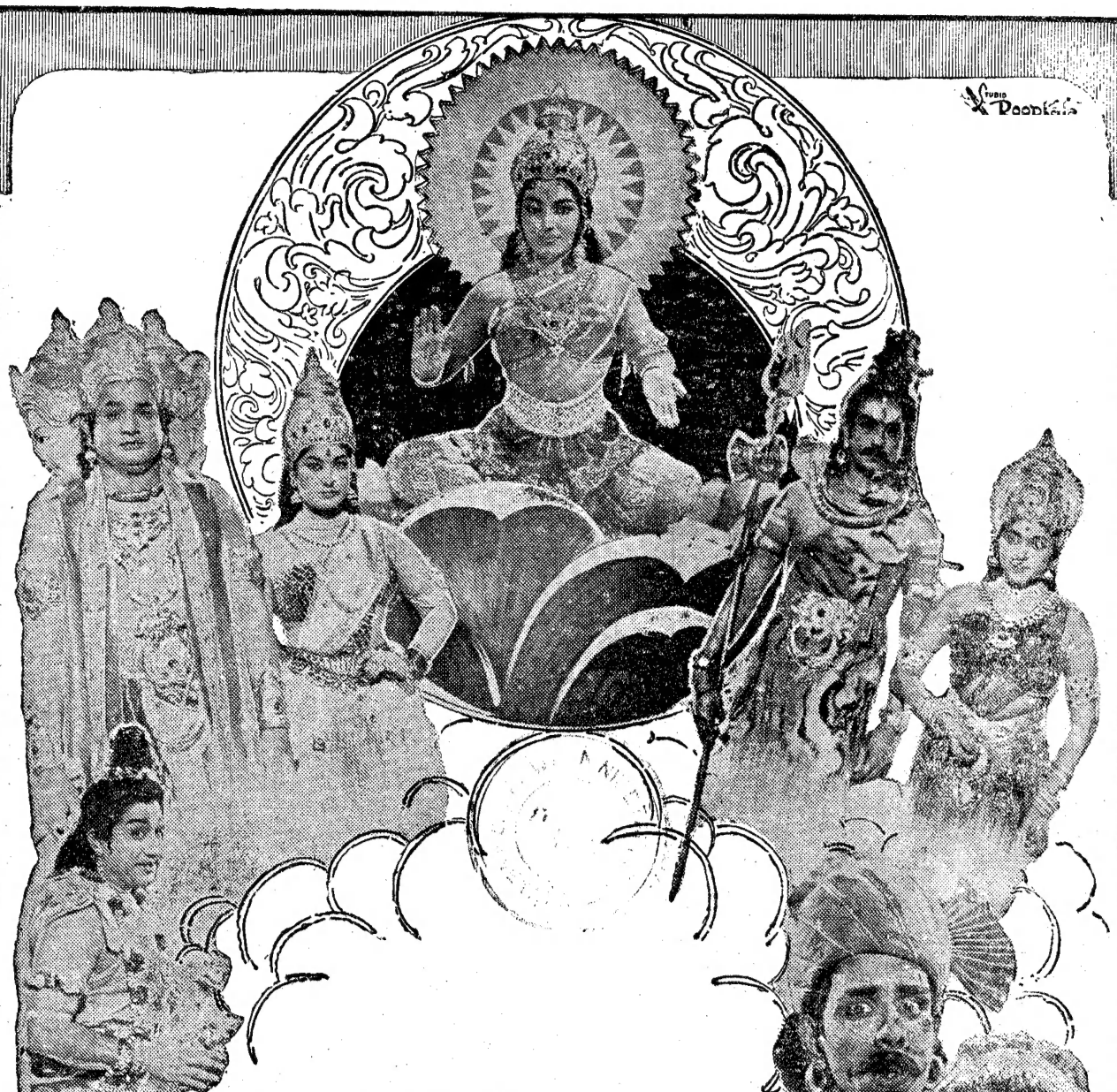

ఆంధ్ర సాహిత్యవారపత్రిక

9-6-67 40వైసలు

Peonies

కె.విజయకుమార్ సమర్పించు
రే విజయలక్ష్మి పర్ఫార్మింగ్

సర్వస్వ దేవదత్తం

(మహానాటకం)

దర్శకత్వం: పి.వి.నాగరాజన్ • • • సంగీతం: కె.వి.మహదేవన్

అంతు: మహాలక్ష్మి
వైభవ: జగత్
సినిమా: క్రియేట్

LANE PUBLICATIONS

శుభవార్త

డాక్టర్ కు సాధ్యంగాక పదవి
వేయబడిన అన్ని వ్యాధులకు
చికిత్స చేయబడును

మధుమేహము, రక్తపుపోటు,
కుష్టు, బొల్లి, కేన్సర్, క్షయ,
సంతానము లేనివారు గూడా

(శ్రీ) యోగిగారి చికిత్సవలన
సంపూర్ణ ఫలముకు బడయుగలరు

కావలసినవారికి కాయకల్ప
చికిత్స చేయబడును. ఈ చికిత్స

వలన దేహములో పున్న
వ్యాధులు తొలగిపోవుటయేగాక

మాతన యవ్వనము కలుగును
వివరాలు కోరువారు పోస్టుఖర్చు

లకు ఒక రూపాయి పంపవలెను.
(శ్రీ) యోగిగారి శ్రమము

పి. ఓ. పెదవాల్తేరు, విశాఖపట్నం

ఉత్తరాలు

కథలు

19-5-67 వ తేది 'అంధ్రపత్రిక' చలా
బాగుంది 'నీడలేని పందిరి', 'నిప్పు', కథలు చక్కగా
పుష్పాయి. 'నిప్పు' కథ చదివితర్వాత నా మనసు
అదోవిధమైన బాధకు గురియై కొంతసేపు పరి
సరాను మర్చిపోయాను. రచయిత పాండురంగా
రావు గారికి నా అభినందనలు. 'నీడలేని పందిరి'
వాస్తవంగా జరిగిందా అన్నట్లుగా వ్రాసారు రచ
యిత శ్రీ కరుణాకర్ గారు. విజయే మరి ప్రస్తుత
విద్యావిధానమే అట్లా జరుగుతోంది. విద్యార్థు
లలో యిటువంటి ఆలోచనలు కలగడం సమా

తెల్లవెంటుకలపోగొట్టుకోండి

ఆయుర్వేద వద్దలిగో అనేక భారతదేశ
వనమాలికలతో తయారైన మా సుమాన
హేరాయిల్ తెల్లవెంటుకలకు స్వభావ
సిద్ధిచేసిన తెల్లవెంటుకలగా అతి త్వరితంగా,
మార్పులతో ఆకాధారణ శక్తి గలది. తల
వాపులను పోగొట్టి, మనో వికాసం కలిగిం
చును. ఒకసేపా ధర రు. 10.35 సేపాయి రు. 25

Preimer Ayurved Bhavan,
P. O. Katrisarai, (Gaya)

జానికి పెద్ద దెబ్బ. ఉపాధ్యాయులు తీర్చి దిద్దాలి
మరి విద్యార్థులను. అప్పుడే దేశం పురోగతిపై పు
డారి తీస్తుంది. (శ్రీ కరుణాకర్ గారికి అభినంద
నలు.

టి. రవీంద్రరావు (విశాఖపట్నం)

* * *

"అనూ" కథ నన్ను చాలా ఆకర్షించింది.
కథ చివరలో, చదువరుల నందరినీ బాధిస్తుంది.
'అనూరాధ' పాత్ర ప్రశంసనీయమైనది.

కోడూరు రామమూర్తి (బెంగళూరు)

* * *

"అనూ" కథ చాలా బాగున్నది, అనూరాధ లాంటి
వారు మానవత్వంలోని ఒక్కో అపూర్వ సుగుణానికి
అద్వితీయమైన విశిష్టతను ప్రదీక్షలు. సర్వంగా
అనూ రాధ పాత్ర కొనియాడ దగినది, నిస్వార్థ
పరులై, సర్వస్వాన్ని త్యాగం చేసి, నానాదు, నీవాదు
అన్న భేంలేక తోటి మానవుల సేవకై తమ
జీవితాలనే కైంకర్యం చేసుకొని, దేవుడవలసిన
"సేమ దూతలు" అని పిలువబడే సర్వ జీవితాలకు
సమాజంలో ఒక ఉన్నత విలువ తెచ్చింది అనూ
రాధ.

వివాహమనగా భగవంతుడు ఏర్పరచిన వృత్తి
బంధమని, ప్రేమానురాగాల సంబంధమని ఈ
వివాహ బంధాన్ని తెలిపేయే గల శక్తి ఎవ్వరికీ
పుండరన్న సత్యాన్ని రచయిత అనూరాధపాత్ర
ద్వారా విరూపించారు.

టి. కె. ప్రభాకర్. (సిర్పూర్-కాగజనగర్)
నీరియల్

అసలు విద్యార్థులలో క్రమ శిక్షణ తగ్గిపోవ
టంక నాంది ఏమిటో 'తేజోవతి' గారు 'పూర్వా
వంద్యా ప్రవర్తన.....' నీరియల్ లో చాలా
చక్కగా వ్రాశారు.

చాలామంది విద్యార్థులు ఉపాధ్యాయుల వద్ద
నుంచి సరియైన శిక్షణ పొందలేక పోవడానికి కార
ణం కొందరు ఉపాధ్యాయులు నిష్కృష్టపాతంగా
ఉండలేక పోవటమే. అంటే మంచి విద్యార్థులంటే
నిక్కువ ప్రేమ, వారు తప్పక అభివృద్ధిలోకి
రావాలని వాళ్ళకోసం ప్రత్యేకంగా శిక్షణ ఖర్చులం
చెడువిద్యార్థులు అంటే వాళ్ళ సంగతి ఆలోచించక
పోవటం. అందువలన అందరి విద్యార్థులకు సరి
యైన (సమపాళంగా) వ్యాయం చేశారితే పాటు
వ్నారు ఖర్చు 90 శాతము ఉపాధ్యాయులు.

విద్యార్థులలో క్రమశిక్షణ తక్కువవటానికి
ఇదొక కారణం అంటే పెద్దలైన అనేక ఉపా
ధ్యాయులకు కోపం వస్తుందేమో కాని ఇది మాత్రం
నిజం. ఇలా వ్రాయటంలో ఏమైనా తప్పుగా
తోస్తే (కొందరి ఉపాధ్యాయులకు) క్షమించ
గోరుతూ.....

యస్. వి. అప్పారావు (హంజిరికల్)

స్వాగతి

26-5-67 వారపత్రికలో 'స్వాగతి'
లేఖలో శ్రీ కృష్ణగారు రాష్ట్రపతి ఎన్నిక విషయం
పంతో దివ్యంగా వ్రాశారు. జనరల పౌడయం
చక్కగా గ్రహించి వ్రాశారు. ఈ వేరే ఎవరూ

మా జన్మ ఫలించినది.

మేము కడపజిల్లా రాజంపేట
చిత్ వెల్ లో ఉంటున్నాము

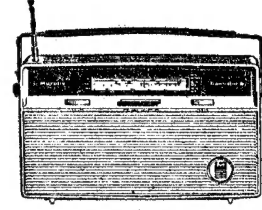
మా తండ్రిగారికి బొల్లి వ్యాధి యుండెడిది.
మా అక్కగారికి కరిచేపా ముండెడిది. వాకు 14 సం
త్యరముల వయసు నండే కరిచేపాను సంక్రామించినది.
మా అక్కగారితో పాటు నేనును అనేక ఆయుర్వేద
యంగ్లీషు మందుల 13 సంవత్సరములు వేసిందిని.
కాని నిష్ఫలమైనవై నది. ఈ వ్యాధితో నా మాఅక్క

గారు గణించారు. వంశపారంపర్యముగా వచ్చిన వ్యాధి ఇక యిది నివారణయగుట కల్గయని
నిరాశచెందియుంటిని దీనితోడ నేను గవేరియూ వ్యాధికూడ గడిచిన కున్నాను. అది నానుండి
నా భార్యకుకూడ సంక్రమించినది. దీని నివారణకై మా దంపతులు 7 సం॥లు అనేక
వ్యయప్రయానాలకు తోనై వెలువిడలగు చికిత్సలను బడసేసాము. కాని ఫలితము కానక
నిప్పునా చెందియుండగా పెదవాలే దలచి శ్రీ యోగిశ్రమమును గూర్చి వ్యతికలలో
చూచుట తలపించినది. వెంటనే బయలుదేరి ఆ శ్రమగృహములకు శ్రీ రామేంద్ర
యోగిశ్రమాలవారి దర్శించి గి మానములుండి చికిత్స పొందిన ఆరోగ్యభాగ్యమును బడ
యటమే గాక సంతాన ప్రాప్తికూడ కలుగునని నెలవిచ్చిరి. శ్రీవారి అనతిప్రకారం చికిత్స
పొందగ మా వ్యాధులన్నియు తొలగిపోయి ఆరోగ్యభాగ్యము కలుగుటయేగాక మేము యింటికి
వెళ్ళిన రెండు మాసములకే నా భార్య గర్భవతియైనది వివాహమున 10 సంవత్సరము
లకు నా భార్య సుఖముగ మగశిశువును ప్రసవించినది. తల్లిదండ్రు సుఖముగా యున్నారని
వివరము నండి దుర్బరవ్యాధులతో క్రంగి కృశించి పోవుచున్న మాకు ఆరోగ్యభాగ్య
మును సంతాన ప్రాప్తి కలిగించి మా కట్టి మహావకార మొనర్చిన శ్రీవారికి జీవితాం
లము వరకు కృతజ్ఞులము.

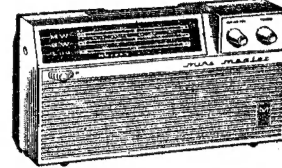
జి. ఎస్. మూర్తి.

ఎన్నో రకాలు ఎన్నుకోవడానికి

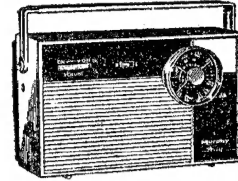
రెడియోలు మరియు ట్రాన్సిస్టర్లు
రూ.125 లు మొదలుకొని వున్నాయి.

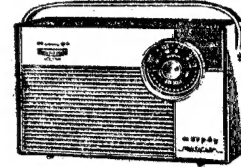
మోడల్
టిబి 0816

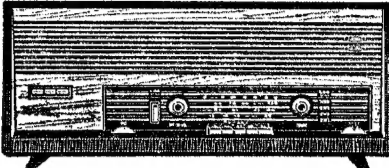
మోడల్
టిబి 0581

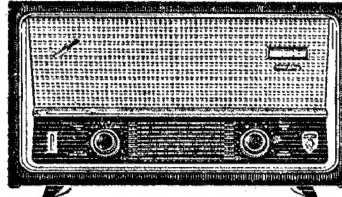
మోడల్
టిబి 0579

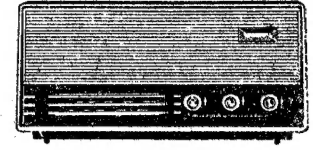
మోడల్
టిబి 0509

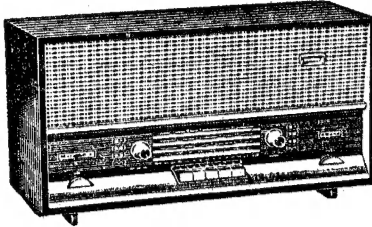
మోడల్ టిఎ/టియూ 0777

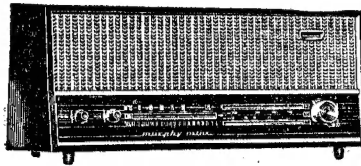
మోడల్ టిఎ 0926

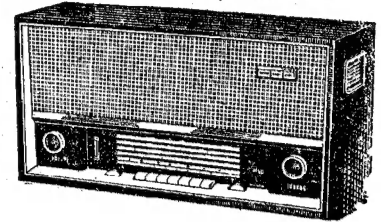
మోడల్ టిఎ/టియూ 0202

మోడల్ టిఎ/టియూ 0776

మోడల్ టిఎ/టియూ 0824

మోడల్ టిఎ 0366

వాటిని మీ స్నేహితుడైన మర్ఫీ టీలరు వద్ద యీరోజే చూడండి.

murphy మర్ఫీ మా గ్రహానికి అనందాన్నిస్తుంది!

Murphy sets the standard

NAS 6142d

శ్వాస్య చేయ ఆవరము లేకుండా వ్యావృత్తమునకు
ప్రాసనందుకు వారికి, ప్రచురించిన మిత్రము
నా శ్వాసజ్వరార్థకవంతులు.
చేరాం నండకికోరు, త్రివిక్రమ (గుంటూరు.)

ఉత్తరాలు

అంధప్రతిక కొవన వెంటనే మేము మొదలు
'స్వాదీన్' లేక చదువులు అంబాటు కలిగినది.

శిశువుగారు వాస్తవాన్ని కచ్చితపుక నిజాన్ని విజ్ఞ
గానే తెల్పడం ఎంతో మెచ్చుకోదగిన ముయము.
ఎన్. వరసంబారావు (తిరుమల)

మెదడుకి మేత

19-5-67 న తేదీ అంధప్రతిక వార
పత్రికలో 'మెదడుకిమేత' శీర్షిక క్రింద 'చదువుకున్న
కప్పలు' అనే సమస్యకు జవాబు తప్పగా అచ్చు
అయింది. వరుసక్రమం ఈ క్రిందివిధంగా ఉండాలి:

1. 2 నుంచి 1	6. 4 నుంచి 7
2. 5 నుంచి 2	7. 1 నుంచి 4
3. 3 నుంచి 5	8. 3 నుంచి 1
4. 6 నుంచి 3	9. 6 నుంచి 3
5. 7 నుంచి 6	10. 7 నుంచి 6

పాఠకులు దీనిని గమనించవలసిందిగా కోర
తున్నాము.

మహీ ధర సలిపేవాహన్.

వ్యాసాలు

అతి ఉత్సాహనకంగా పత్రిక కోసరం ఎదురు
చూచి చేతికందగానే యువ్విక్టూరుతూ నితీ
క్షించేది జమునా రమణారావు 'నా విదేశయాత్ర'
యా వారముతోనే ముగించడము నన్ను చాలా
నిరుత్సాహపరచినది.

కే. యమ్. క్రమూ అస్తానీ బేగం (మదరాసు.) ●

పైవారమే ప్రారంభం!

ప్రశ్నావళి

కొత్తశీరిక!

చదువరుల ప్రశ్నలకి

ఒక సుప్రసిద్ధ రచయిత్రి

సమాధానాలు!

బెణుకులా లేక కండరములు నొప్పి?

లోనితి
'బయోడెక్స్'ను
దువ్వండి, నొప్పిని
తుడిచి
వేయండి

'బయోడెక్స్' లేక బాధ వధవద్దు, బాధ వేగముగా వ్యర్థపర
దునట్టి, 'బయోడెక్స్' త్వరితముగా లోనప్రవేశించి బాధనుండి
'బయోడెక్స్' వెంటనే దూరపర్చును. ఎల్లప్పుడు
బయోడెక్స్ ను చేతికి దగ్గరలో యుంచి
అపాయముల నుండి దూరము కండి.

'బయోడెక్స్' అనువైన క్రొత్త ట్యూబ్ పేకెట్లలో
యిప్పుడు లభించుచున్నది.

బయోడెక్స్

స్కిన్ క్లెయిన్ ఓ ఫెంచ్ (ఇండియా) లిమిటెడ్, బొంబాయి-1
(ఇంగ్లాండులో స్థాపితమై కొంతవరకే బాధ్యతగల సంస్థ)

UKA 190-2A TEL

ఆంధ్రసచిత్ర వారపత్రిక

వ్యవస్థాపకులు :

దేవోద్ధారక కాశీనాథుని
నాగేశ్వరరావు పంతులుగారు

శుక్రవారం : 9-6-'67

వ్యవసాయ నం! జ్యేష్ఠమాసం శుద్ధ పాడ్యమి

సంపుటము : 59 సంచిక : 39

స్థాపితము :

1908

ముఖ్య సంపాదకుడు :

శివలెంక శంభుప్రసాద్

సంపాదకుడు :

శివలెంక రాధాకృష్ణ

ఆంధ్రపత్రిక కార్యాలయము

7. తంబుచెట్టి వీధి, మద్రాసు-1

దీక్షాద్యం

సంవత్సర చందా 22.40

6 మాసముల చందా 11.20

3 మాసముల చందా 5.60

ఇతరదేశాలకు

ఓడమీద (Sea Mail)

సంవత్సర చందా 42.00

ఆర్థసంవత్సర చందా 21.00

విషయానుక్రమణిక

ముఖచిత్రం : 'పంచకళ్యాణి'

రచన. శ్రీ కె. శేషగిరిరావు

కథలు :

పరిష్కృతం — 28

పొగమంచు — 32

మంచివాడు — 48

సీరియల్ నవలలు :

మణిబొమ్మలు — 40

పూర్వానంద్యావవర్తత... — 16

శీర్షికలు, వ్యాసాలు, సినీమా.

ఉత్తరాలు — 2, ఊమెన్-కార్నాన్ — 5,

అభినవభిక్షువులు — 6, తోకంబోడి — 7,

అభ్యక్తుని పురణం — 8, గోల్డ్ ఫింగర్ — 14,

ధ్వజధం — 24, ఫ్లారెన్సు నైటింగేల్ — 25,

రాష్ట్రపతిభవన్ లో నల్లకోద్యోగం, గదాధరుడు — 26,

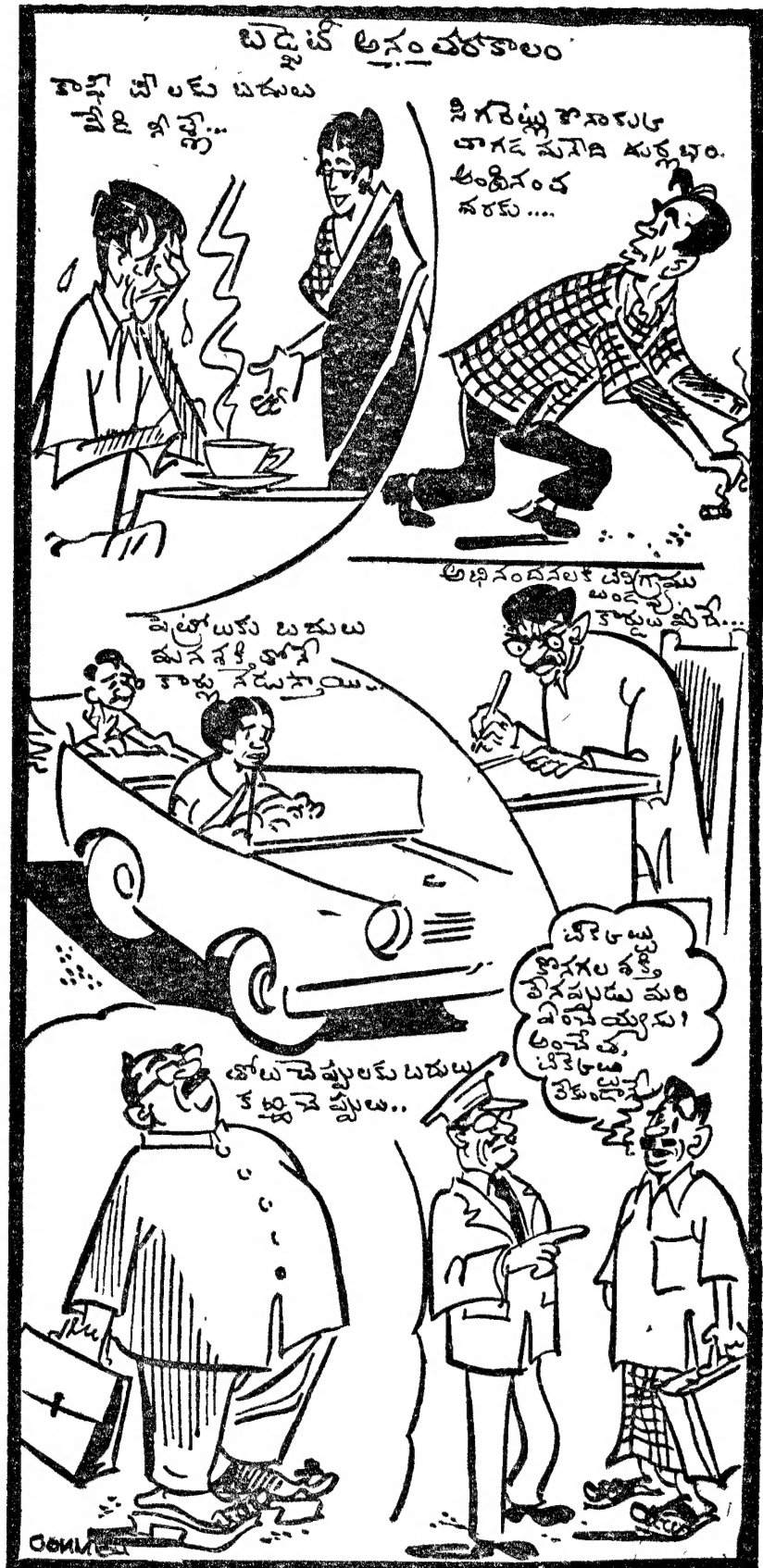
చారిత్రం — 47, పెద్దడుకీమేత — 54,

ఎందుకు — 56, చంద్రమౌహన్ — 58,

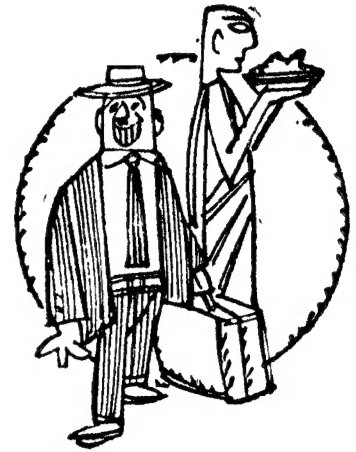
చిత్రాలూరి — 59, మహాలోకం — 60.

9-6-67

ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రిక

అభినవ భిక్షువులు

మెర్రిస్ ద సిల్వ్యా

☐ "వీరూ మీరే దీపాలు కావాలి." అన్నాడు బుద్ధుడయిన తిర్వాత గౌతముడు తన అనుచరులతో. ప్రతి ఒకరికి ఒక భిక్ష పాత్ర, కాషాయం వస్త్రం ఇచ్చాడు. ఇవి రెండూ వారి సవ్యాసానికి చిహ్నాలు.

నేడు ఒక కొత్తరకం భిక్షువు అవతరించాడు. అతను కాషాయ వస్త్రాలూ ధరించడు, సవ్యాసిగానూ బతకడు. కాని, 'ధర్మం చెయ్యటం' అవసరమని ఉపదేశిస్తూ ప్రపంచమంతటా తిరుగుతాడు. భిక్షపాత్ర అతని చిహ్నంలో ఒకటి,

ఈ అభినవ భిక్షువు మంచి నూట్లు వేస్తాడు, ఇరిదయిన నూటుకేసు నిండా ఏవో కాగితాలు దింపి విమాచాలలో అమెరికా, రోమ్, లండన్, పారిస్, మాస్కో మధ్య తిడుగుతూ ఉంటాడు. జాంకోక్, టోక్యోలోని 'సహాయం క్లబ్బు' పంగతి సరేసరి.

స్వదేశంలో అతనికి మంచి పేరు. తరచు అతని బొమ్మ పేపర్స్ వడుతూ ఉంటుంది. పడినప్పుడెల్లా ఏ సమావేశం బిల్లదగ్గిరో గంభీరంగా కూచుని కనిపిస్తూ ఉంటాడు, లేదా ఎవరితోనో కరచాలనం చేస్తూ ఉంటాడు. అంతర్జాతీయ సహకారానికి అతనిక పెద్ద విహ్నం అనిపించేట్లు చేస్తాడు. తనకి తనే పాటి. అతనెవరను కున్నాడు? 'విదేశ సహాయం' పట్టుకొచ్చేవాడు! 'విదేశాలతో అప్పులు' అనే రాక్షసుడిని చంపబోయే వీరాధినీరుడు!

ఈ మధ్య మన మీడికి పని తగ్గుతూ

వస్తోంది. చిరలో నిరుదోగి అయిపోవచ్చు కూడా!

ఈ వ్యాసంలో సిలోన్ కి సంబంధించిన విషయాలు కొన్ని రాస్తాను. ఇక్కడ 'విదేశ ద్రవ్య సహాయం' పట్ల సందేహాలు పెరుగుతున్నాయి. దాని మెరుగు 'కాంచె' తగ్గి పట్లు తోస్తుంది. పార్లమెంటు, పత్రికలు—ఇవి రెండూ మాత్రమేకాక, ప్రధాన మంత్రి శ్రీ డబ్లిన్ సేనా నాయక ఆఫ్ఘిప్రాయాలతోనూ మార్పు సృష్టంగా కనిపిస్తోంది.

మార్చి 1965లో ఎన్నిక కాగానే శ్రీ సేనానాయక పెట్రోలు పరిశ్రమ జాతీయం చేసిన నమస్య గురించి మాట్లాడుతూ, శ్రీమతి బండార నాయక ప్రభుత్వం తొందరపడి చేసిన, 'జాతీయ కరణా'న్ని మారిస్తేగాని పశ్చిమ రాజ్యాల సహాయం తిరిగి ప్రారంభం అవదన్నారు. శ్రీ సేనానాయక అతి శీఘ్రంగానే పెట్రోలు కంపెనీలతో మంతనాలు ప్రారంభించి, వ్యవహారం ముగించారు.

1967 ఏప్రిల్ తో శ్రీ సేనానాయక సిలోన్ కష్టాలు ఇంకా తీరలేదని అన్నారు. సహాయం వచ్చింది. తక్కువగా, అలస్యంగా వచ్చింది. కాని, వచ్చింది. వచ్చినా 1965 పరిస్థితి మీద అభివృద్ధి కనిపించలేదు. దీనికి కారణం, కొన్ని ముడిపన్నుల అంతర్జాతీయ ధరలు పడిపోవటమే. ధరలు పడిపోవటం వల్ల 25 కోట్ల రూపాయలు (జాతీయ ఆదాయంలో ఎనిమిదవ భాగం)

తక్కువ అయింది ఆదాయం. విదేశీ ద్రవ్య సహాయం ఈ తగ్గింపుని పూర్వలేక పోయింది.

ప్రధాన మంత్రి అలా అన్నారు.

ఇక సిలోన్ పరిశ్రమల మంత్రి ఇటీవల కాండ్రిలో ఒక పత్రికా సంపాదకుల సమావేశంలో మాట్లాడుతూ నిప్పులు కక్కారు. అంతర్జాతీయ సహాయ సంస్థలని దుయ్యబట్టారు. ముడిపదార్థాలకి వ్యాయముయన ధరలు ఇప్పుటం లేదన్నారు.

పుండుమీద కారం జల్లిపట్టు, ఏప్రిల్ 2 న ఆమెరికా తన ముడిరబ్బరు ప్లాకులు నిడుదల చెయ్యటం మొదలుపెట్టింది. పది రోజుల తర్వాత సిలోన్ తో ద్రవ్యసహాయం వాపుందం చేసుకుంది. ఈరెండు ఒకదాని కొకటి రద్దుచేసుకుంటాయని ఒక ప్రతిపక్ష శాసనపక్షుడు (సంతోషంగా) అన్నాడు.

అంటే, సిలోన్ వంటి వెనుకబడిన దేశాలు ఎంత ప్రయత్నించినా హటాత్తుగా అంతర్జాతీయ నిపుణులతో వచ్చే మార్పులని ఎదురుచూడలేక కష్టపడుతున్నారన్నమాట.

ఎగుమతి అయ్యే ముడిపనులకుల వెలుపడుతూ ఉంటాయి; దిగుమతి అయ్యే యంత్రాల వెలుప పెకిపోతూ ఉంటాయి. ఇంకొక విధంగా చెప్పాలంటే, మనం బిరహీనులమే కాము, సంరక్షణ అనేది లేకుండా ఉన్నాము. క్యూబాలో తుఫాను, వియత్నాంలో యుద్ధం, బర్మాలో దోపిడీలు—

నీటిలో ఏ ఒక్కటయినాచాలు మనల్ని బాధ పెట్టటానికి.

టయర్ ఫ్యాక్టరీ

మనల్ని ఇతరులు దుర్వినియోగించు కుంటున్నారంటాము, అనుకుంటాము కూడా. ఇలా అనుకోనడం మనకొక విధమయిన సంతృప్తిని ఇస్తుంది అంతేకాక, క్రమశిక్షణ సుంచి తప్పించుకొనటానికి సహాయపడు తుంది, కర్తవ్యం నెరవేరకుండా ఉండటానికి సహాయపడుతుంది.

వెనుకబడిన దేశాలకి అవసరమయినది కేవలం పెట్టుబడిమాత్రమేకాదు, సాంకేతిక నైపుణ్యాలు, వాయుకర్షణ, వివిధపత్తులకి తగిన మనుష్యులు అంటాడు సుప్రసిద్ధ ఆర్థిక శాస్త్రవేత్త గాల్ బ్రెయిల్. క్రమ శిక్షణని కూడా ఈ జాబితాలో అయిన చేర్చి ఉంటే ఎంతశాగుండేది!

ఇటీవలే ఈ దేశంలో జరిగిన దానిని వివరిస్తాను—

మార్చి 19: సోవియట్ ప్రభుత్వంలో విదేశ ఆర్థిక వ్యవహారాలశాఖ మంత్రి ఒక బృందంతో కొలంబోకి సోవియట్ కి సహాయంతో నెలకొల్పిన టయర్ ఫ్యాక్టరీ తెరిచే సందర్భంలో వచ్చారు.

మార్చి 20: సిల్వోన్ కాలనీలన్నీ టయర్ ర్లనీ తనే చేసుకుంటుంది.

మార్చి 21: సిల్వోన్ 1970కి టయర్ల ఎగుమతి ప్రారంభిస్తుంది.

2.5 కోట్ల విదేశీ మారకం పొదుపు.

మార్చి 22: 250,000 టయర్లు ప్రాణకు మొదటి మెట్రో.

మార్చి 23: ఫ్యాక్టరీని మంత్రి గారు ఆవిష్కరించారు.

మార్చి 31: ఫ్యాక్టరీ కార్మికులందరూ సింగళ కొత్త సంవత్సరం ఎడ్వాన్సు విషయమయి 'వాకవుట్' చేశారు. (ఒక నెల జీతం.)

ఏప్రిల్ 1: 'న్యూయిక్' అధికం అయింది. ఇదీ కథ!

ఇదంతా ఇలా ఉండగా ఊథాంట్ ఇక్కడికి వచ్చారు. ఆయన్ని ఒక గొప్ప బొద్దుడి కింద అందరూ ఎంతో గౌరవం చేశారు. ఆయన నిజంగా శాద్దుడే. శాద్ద పూజలు, పుర్యదలు ఆయనకి కొత్తకాదు. అందుకనే, ప్రధాన మంత్రి డబ్ల్యు సేనా నాయక ఆయనతో మతం గురించి మాట్లాడేబదులు 'ముడివన్నువు'ల వెరిని మాట్లాడారు. ఊథాంట్ 'ఇంకా గొప్పగా అవుతున్న గొప్పదేశాలు, ఇంకా బీద అయి పోతున్న బీద దేశాలు' గురించి చెప్పారు.

ఏమిచెయ్యాలి? బీదదేశాలన్నీ జట్టు కలవా? ఇది కొత్త నూచనకాదు. ఇటు వంటివి ఎన్నో ప్రయత్నించి వదిలివేశారు ఆ ఆ దేశాల నాయకులు. ఎవరి ఆంతరంగిక వ్యవహారాలలో వారు మునిగి ఉన్నారు. అవి ముందు చక్కబడాలి! ఇది తేలికపనికాదు...

అంతేదాకా 'పారిశ్రామిక, వ్యవసాయ దేశాల' మధ్య విభేదాలు పెరుగుతూనే ఉంటాయి. తెల్ల, నల్లవారి మధ్య ఆర్థిక స్వేచ్ఛాపాలుకూడా అధికం అవుతాయి. బస్తీ, వల్లెటూర్ల మధ్య విభేదమేకదా ప్రపంచ రాజకీయాలకి అన్యాయమైందని 'ఒక గొప్ప నాయకుడు' అన్నాడు. లిన్ బియావ్ వింటున్నావా...?

(రచయిత 'సిల్వోన్ అబ్జర్వర్' విదేశ వ్యవహారాల సంపాదకుడు.)

—ఫో. వ. పి. ●

లోకం ప్రోకడ

—(ఉత్తర ప్రదేశ్ ముఖ్యమంత్రి శ్రీవరహ్ సింగ్ ఇంటిని 'మెరెస్' చేసిన సందర్భంలో) రెవెన్యూమంత్రి ఉదిత్ నారాయణ్ శర్మ కారు ప్రణయవరుని ఒక గ్రామసేవిక కాలిమీద కరిచింది.

25-5-67 హిందూస్థాన్ టయిమ్స్ వార్త.

* * *
—భారత దేశంలో లౌకిక సిద్ధాంతం చాలా వరకూ ఒక అభినయం, ఈ అభినయం నిలబెట్టుటానికి కారణం విశ్వాసం సంపూర్ణంగాక సోపటమే.

19-5-67 'సవ్' వార్తాపత్రిక.

* * *
—వారి భావాలనిస్వీకరించని గాంధీజీ ఎందరో యువకులని వాళ్ళల్లోలో మానేవారు. అటు వంటివారిలో ఒకరయిన డాక్టరు లోహియా దేశానికి వరమ నాయకులైన వారి తర్వాతి వారసుడనని పూహించినందుకు ఆ వారసత్వపు గౌరవం జవహర్ లాల్ నెహ్రూకి దక్కునప్పుడు ఆయన తనకి రావలసినదానిని దోచుకున్నట్లు పూహించినందుకు క్షమాార్థులే.

20-5-67 మెయిన్ స్ట్రీమ్ లో సి. ఎన్. చిత్రరంజన్.

* * *
(కుడి కమ్మనిస్టు పార్టీ) ప్రధానకార్యదర్శి శ్రీ రాజేంద్రరావే, ఆంధ్రప్రదేశ్ స్వతంత్రపార్టీ 'నీడరయతుల పార్టీ' అన్నారు.

20-5-67 ఏక్ ఎండ్ రివ్యూలో డి. కె. జోషి.

* * *
—అమెరికా ఏటాచేసే పెట్టుబడిలో వడద తగ్గం, దేశంలో విదేశాలలోనూ కూడా, యూరప్ లోనే పుంటున్నది. యూరప్ లో అమెరికా నేరుగా చేసే పెట్టుబడి 1951 లో 400 కోట్ల డాలర్లు (విలువ తగ్గింపుముందు 1900 కోట్ల రూపాయలు) ఉంటే 1965 లో 1400 కోట్ల డాలర్లు (విలువ తగ్గింపు తర్వాత 10500 కోట్ల రూపాయలు.) 1967 ఏప్రిల్ 'ఎన్ క్వంటర్'లో క్రిస్టిఫర్ లేటన్.

* * *
—అంతస్తు, అయిత్వర్యం, గౌరవం మని పికి బయటే ఉంటాయను కొనటం అవి లభించినప్పుడు ముఖం లభిస్తుందను కొనటం పొరబాలు, అవి లభించనప్పుడు దుఃఖం కలుగుతుందనుకొనటం పొరబాలు

21-5-67 భవన్ జర్నల్ లో జగద్గురు కంచి కామకోటి శంకరాచార్యులు

అదృష్టాని మరణం

2

విలియం
మాంచెస్టర్

టెక్సాస్ వెళ్లడానికి ఆంధ్రాన్ ఎయిర్ ఫోర్స్ హాల్లో అధ్యక్షనివిమానాన్ని ఎక్కడానికి వర్షంలో నడిచి వెళ్తున్న తెన్నడి దంపతులు.

ఇది బయిరన్ స్కెల్టన్ టెక్సాస్ నుంచి డెమోక్రాటిక్ పార్టీ 'నేషనల్ కమిటీ' సభ్యుడు. చాలా మర్యాదనుడని పేరు ముహూర్తమవుతున్నాడు. మూడు సంవత్సరాల క్రితం రోమన్ కాథలిక్ అయిన తెన్నడి హుస్టన్లోని ప్రాటెస్టెంటు సాదరీలమధ్య సమావేశం ఏర్పరచి తెన్నడి కృతజ్ఞతకి ప్రాశస్త్యమిచ్చాడు. అతనికి ఎక్కడి వరిసీతు తెలువంటివో బాగా తెలుసు. డెల్టాలో చాలావరణం చాలా ప్రమాదకరంగా ఉందని సరికట్టాడు.

4-11-63 న రాబర్ట్ తెన్నడికి ఉత్తరం రాశాడు: 'నిజం చెప్పాలంటే, అధ్యక్షుడు తన యాత్రలో డెల్టాలోని రిడ్డుచేస్తే బాగుంటుందనుకుంటున్నాను', అని.

అంతటితో ఊరుకొనక జాన్సన్ కుడి భుజం అనతిగా వార్టర్ జన్నిన్స్ కి ఉత్తరం రాశాడు, వాషింగ్టన్ వెళ్లి డెమోక్రాటిక్ పార్టీ నేషనల్ ఛెయిర్మన్ జాన్ బెయిలీని కలిశాడు.

స్కెల్టన్ ప్రయాణ ఫలితం ఒక పెద్ద నున్నా! రాబర్ట్ తెన్నడికి స్కెల్టన్ సలహా అంటే నుంచి గౌరవమే కాని ఆతనిమాట ఎవరూ పట్టించుకోలేదు.

అంటే, తెన్నడిని డెల్టాలో హత్య చేస్తారని స్కెల్టన్ కూడా ఊహించలేదు. ఏదో గొడవ వస్తుందని మాత్రం భయ పడ్డాడు. అహిరి కీర్తి అటువంటిది.

1960 లో ఒక గృహిణుల గుంపు జాన్సన్ మీద తమ ఉమ్మివర్షం కురిపించారు.

అక్టోబర్ 24 తేదీ ఎడ్లాండ్ స్టీవెన్స్ మీద అక్కడ కొందరు చెయ్యి చేసుకున్నారు. అందుకనే అధ్యక్షుడి ప్రత్యేక సలహాదారు ఆర్థర్ షెల్లింగర్ స్టీవెన్స్ కి ఫోన్ చేశాడు. డెల్టాలో చెలరేగి ఉన్న ద్వేషం తనని చీకట్టుడిని చేసిందన్నాడు స్టీవెన్స్. అధ్యక్షుడు అక్కడికిరావటం మానుకుంటే బాగుంటుందా, అన్నాడు. కాని, తర్వాత తిరిగి టెలిఫోన్ చేసి రావచ్చునన్నాడు. మొదటి కంగారుతో అలా చెప్పి ఉంటాడని షెల్లింగర్ అనుకున్నాడు.

ఇది సరికాదేమో? అప్రాంతం వారికి దాని సంగతి బాగా తెలుసు. టెక్సాస్ పక్క రాష్ట్రానికి చెందిన సెనెటర్ జె. ఫుల్ బ్రయిట్—ఇతను విశాల దృక్పథం కలవాడు—డెల్టాలోని నమ్మేవాడు కాదు. అక్టోబర్ 3 వ తేదీన అధ్యక్షుడితో, 'డెల్టాలో ప్రమాదకరమయినచోటు. నేను మాత్రం

అక్కడికి వెళ్లను,' అన్నాడు. 'ఏమిటా వెళ్లకండి!'

డెల్టాలో ఆందోళన సంగతి సరేసరి. ఎందరు ఎన్నో విధాలుగా భయపడ్డారు. అక్కడి రెండు పత్రికలూ నిగ్రహం అవసరం అని ఉద్ఘాటించాయి. 'పోలీసు చీఫ్' జెస్సెక్రీ తన శాఖ ఎటువంటి అసభ్య ప్రవర్తననీ సహించదన్నాడు. ఊళ్లో పోలీసు దళాన్ని పెంచాడు. ఎక్కడచూసినా రక్షక భటులే కనిపించారు!

ఇక హెచ్చరికలకి అంతులేదు. ఆ తర్వాత మోరం జరిగింది. వాటి రెండింటిమధ్య అగాధాన్ని అనుశీలించటం సాధ్యంకాదు. హత్య జరిగిన పది నెలలతర్వాత వారన్ కమిషన్ నిర్ణయం: 'శ్రీ ఆస్ట్రోల్డ్ నేరానికి, డెల్టాలోని (రాజకీయ) వాలావరణానికి సంబంధంలేదు,' అని నిర్ణయం అభిప్రాయ సేకరణద్వారా బయటపడింది. కొందరు మాత్రం తమ సందేహాలని తమే ఉంచుకున్నారు. నిర్ణయాన్ని అవసరమిద చేశారు. ఆ నిర్ణయానికి బహుళపదారం అభినుందని కమిషన్ మెంబర్లు ఆశించారు. అధిక సంఖ్యాకులు డెల్టాలోపట్ల తమ ఊహలు తమ ఇతర పరిశోధనల ఫలితాలని ఖండిస్తాయని బయటపడ్డారు. తటస్థా

యించారు. హంతకుడికి డల్లాన్తో ఏర్పడిన తీవ్రవాదావరణం గురించి తెలుసుగాని, 'ఆనగరంలో కుతకుతలాడుతున్న రాజకీయ వాతావరణం యొక్క ప్రభావం అతనివీరాద వినిధంగా పనిచేసిందో' విర్లయించటం వీలు కాదు' అని తీర్మానించారు.

'విర్లయం' అనేపదాన్ని గమనించాలి. వ్యక్తికి, వాతావరణానికి మధ్య సంబంధాన్ని సూక్ష్మంగా సూత్రీకరించడం సాధ్యంకాదు. కాని చర్చలో ఊహాగానం చేసేటలాది. పవ్య మయిన ఊహాగానం చరిత్రకారుల కర్తవ్యాలలో ఒకటి. వారు వేలిముద్రలు, సాంకేతిక పరిశ్రమలతో ఊరుకుంటే లాభంలేదు. డల్లాన్ హంతకుడు ఏ హత్యాకుట్రలోనూ పాల్గొనలేదు. అతను అంతా తనే సొంతంగా చేశాడన్నారు. కాని ఇది సరికాదు. అతని బుద్ధి సంకుచితమయినదే. అసలు హంతకులందరి బుద్ధులూ సంకుచిత మార్గంలో ప్రయాణించేవే కాని, ఏ మానవుడూ ఊహ్యంలో బ్రతకడుకదా! అతని ప్రతిక్రియవీరాదా అతని జీవించేకాలం, సమాజం వాటి ప్రభావాలు ఉంటాయి. లింకన్ ని చంపిన జాన్ విల్ హెన్ రిబ్బిన్ కన్ఫెడరేట్ ఏజంటుకాడు. ఎవరు ఏది ఊహించినా హత్య స్వంతబాధ్యత వయినే చేశాడు. కాని హత్యచెయ్యనిదొడ్డ వ్యక్తిచరిత్రలో ఒక క్లిష్టత అరమయిన శత్రుత్వంలో హత్యాగానింపబడ్డాడు - దక్షిణాది రాష్ట్రాలపట్ల సానుభూతికలవాని మాటలతో బంధదారిని ఒక నగరంలో.

ఒక వాతావరణానికి, అందులో జరిగిన వేరానికి మధ్య సంబంధాన్ని సూక్ష్మంగా కొలవటం కాని పని. అయినప్పటికీ లింకన్ హత్య ప్రశాంతంగా ఉన్న రాజకీయ వాతావరణంలోనూ జరిగి ఉండవచ్చుననటం హాస్యస్పదం.

అది కెన్నెడీ అధ్యక్షతకింద మూడో విడు. డల్లాన్ పరిస్థితి ఆరోగ్యకరమయి పదికాదు. ఈ పరిస్థితి కేవలం రాజకీయాలతో సంబంధంకలది కాదు. అది ఆత్మకే పట్టుకున్న జబ్బు. అక్కడి సమాజంలోని అనారోగ్యాన్ని తెలిసే హెచ్చరికయిందోని అపస్వరం. అమెరికాకెల్లా టెక్సాస్ రాష్ట్రంలో హత్యలు అధికం. ఇక టెక్సాస్ లో డల్లాన్ తోనే హత్యలసంఖ్య ఎక్కువ. అమెరికాలో దేశం మొత్తంవీరాదకన్నా ఈ ఒక్క నగరంలో ఖాసీలు అధికం. అంతేకాక హత్య

లలో సుమారు 72 శాతం తుపాకీలతో జరిగేవే. డల్లాన్ తో తుపాకులకి లయసెన్సు అనవసరం.

1963లో నవంబర్ 22 కాకా డల్లాన్ తో మాత్రం 110 ఖాసీలు జరిగాయి!

ఒక్క డల్లాన్ తోనే అధ్యక్షుడివీరాద అంత ద్వేషం ఉందా? ఈ ప్రశ్నకి జవాబు చెప్పటం కష్టంకాని డల్లాన్ తో మాత్రం అత్యాచారానికి గౌరవం లభించింది. జాన్ ఎఫ్ కెన్నెడీ నెలకొల్పిన 'సభ్యా ప్రాంటియర్' సిద్ధాంతాలు ఇక్కడి నవవిద్వేషకులకి నచ్చవు. కెన్నెడీ కొత్త ఎల్లలకన్నా పూర్వం ఏవో ఎల్లలుండేవని కలలు కనేవారికి అతని అయిశ్వర్యం, తూర్పుయాన ఎలా నచ్చుతాయి?

కాని, కెన్నెడీ అవలునేరం — డల్లాన్ దృష్టిలో ఇదంతాకాదు. కెన్నెడీ నిదానంగా ఆలోచించే మనిషి. 'పాతవిల్లల'లో అలోచించి జీవించటం అసాధ్యం. కెన్నెడీ వైవిధ్యం, సహనం, గుడ్డి అనుకరణపట్ల అవసరమృతం కలవాడు. కొత్త ప్రదేశాలలో జట్టు కలసినవారు ప్రమాదాలకి తోనయ్యే వారు. పాతకాలాలలో బళ్ళతో ప్రయాణాలు చేసేవారు రేడియోని ఉన్నది ఎలా కలిసి పట్టుగా ఎదిరించేవారు? వారిమధ్య దిగబడ్డ 'తూర్పుమనిషి' వారికొక ప్రమాదమేకదా! (అమెరికాకి వలసవచ్చినవారు తూర్పు తిరంవీరాదనే దిగారు. క్రమంగా పడమర వెళ్లారు. అందుకే 'వైల్డ్ వెస్ట్' అంటే ప్రచారంలోకి వచ్చింది!)

అంటే అక్కడివారికి నీలనియమాలు తక్కువ అనికాదు. పాపభీతి కావలసినంత ఉంటుంది. ఇతరుల దృక్పథం అర్థంచేసుకోవటం మాత్రం వారికి చేతకాని పని.

నవంబర్ 21: పొద్దున ఫలహారం ముగించి అధ్యక్షుడు వల్లెట్ బ్రేస్ వేసుకుని, బూట్లతో ముడివేసే—ఎడమబూటు అర అంగుళం ఎక్కువ మందం కలది, డాక్టరు సలహాప్రకారం - బట్టలు వేసుకుని, 26 డాలర్ల వోల్టు కల పరుగు జేబులోపెట్టుకుని (ఈ పరుగుకి సెయింట్ క్రిస్టోఫర్ బొమ్మ బంగారు క్లిప్ ఒకటి ఉంది) టైకి తను యుద్ధంలో 'పి. టి.' పడవలో చేసిన సేవకి చిహ్నం అయిన క్లిప్ ఒకటి ధరించి ప్రయాణానికి సిద్ధం అయ్యాడు.

అప్పుడే ఏదో ముఖ్యమయిన పనివీరాద బయలుదేరే పిల్లలుగల అమెరికన్ పెద్ద మనిషిలాగ అయారయ్యాడు. నిజానికి అంతేకదా!

'కారొలీన్!' అని పిలిచాడు. 'జాన్!' ఇద్దరూ పరిగెత్తుకుని వచ్చారు, జాన్ నిక్కరు వేసుకుని, కారొలీన్ నీలవెత్తెట్టే గవును వేసుకుని. వాళ్ళ అమ్మ తలదావ్వించు కుంటోంది. అందుచేత ఈ ఇద్దరూ పొద్దున ఫలహారం దిగిర కులాసాగా తండ్రితో కబుర్లు చెబుతూ కూర్చున్నారు. అతనేమో గదిగది ఉదయం ప్రతికలు చూస్తూ వాళ్ళమాటలు వింటున్నాడు. 9—15 కి అధ్యక్షుడిగారి అమ్మాయి స్కూలు టయిము అయింది. తండ్రిని కావలించుకుని, 'బయ్ డాడ్!' ('బయ్ కారొలీన్!') అని వెళ్ళిపోయింది.

'వెస్ట్రేవింగ్' లో అధ్యక్షుడు తన కార్యదర్శి ఎనిలిన్ లింకన్ కి ఫోన్ చేశాడు. 'ఈ వాతావరణం సమీక్ష ఏమిటి?' అని అడిగాడు. బ్రిగేడియర్ గార్డ్ ఫే మేల్ హ్యూగ్ పంపిన రిపోర్ట్ ని చూపించాడు. 'దాన్ని కాస్త తనిఖీ చేయించాలి'

10—42 కి ఆమె 'దుర్వార్త'లో తిరిగి వచ్చింది. 'టెక్సాస్ లో మరుసటి రెండు రోజులూ దాగా ఎండగా ఉంటాయి.

'ఎండగానా?' కెన్నెడీ విచారంతో లేచి భార్య పరిచారికి గదికి 'ఫోన్' చేశాడు. 'అవిడకి కొన్ని ఎండకి పనికిచచ్చే బట్టలు కూడా సద్దు!' అన్నాడు.

కాని అప్పటికే ఆలస్యం అయిపోయింది. దుస్తులు అప్పటికే హెలికాప్టర్ లో వెళ్ళి పోయాయట! కెన్నెడీ తిట్టుకున్నాడు. భార్య ప్రయాణం కులాసాగా ఇరగాలని తనువేసిన కార్యక్రమం అంతా దండగ అయిపోయింది. డల్లాన్ తో మోటారు వారు ఊరేగింపులో ఆమె చమటలు కక్కుతూ వెళ్ళటమా! మెక్ హ్యూగ్ పెద్ద పొరపాటే చేశాడు. వల్లగా ఉంటుందన్నాడు. దేశంలోని మిలిటరీ మీటి యెరాలజిస్టులందరినీ అడిగి సమాచారం సేకరించాడు. అంతా సైనిక దళం సమాచారం! తప్పిపోయింది! వళ్ళు మండిపోతున్న కెన్నెడీ మెక్ హ్యూగ్ ని పిలిచి తలవాచేయి చివాట్లు పోగొడు. తర్వాత వోడాస్నేల్ ని పిలిచాడు.

'కెన్నీ! ఎక్కడి విమానాశ్రయంలో

దేశీయము,
తీరిత పానీయములు,
మీరాయి,
చేత్రిప్రవైలా.

బ్రూక్స్
టీరింగ్ ఎసెన్స్
తయారు చేయువారు:
సి & డి. బ్రూక్స్ & కో
10/105-వ, హంబోర్గ్
మద్రాసు-18.

పండిట్
డి.గోపాలచార్యులవారి
జీవామృతం
దేహశుభ్రత
ఆరోగ్యమునకు

ఆయుర్వేదాశ్రమం
ప్రొ. తిమ్మకొండ
మద్రాసు-12

లిట్టిక్ 1 నుండి 16 వరకు
రూ. 242,500 బహుమతి వంతుడిని

ఆఖరు ముగింపు తేది 8-6-67
కొత్తగా బహుమతి లిట్టిక్ పిక్కి,
ప్రైవేటుకి ఉపయోగపడదు. Litquiz
Private Ltd; Alankar, Balam
St, Bombay-7 (మీ పేరును, అడ్రసును
లిట్టిక్ పేరు ఆక్టోబర్ ప్రాయండి).

అధ్యక్షుని మరణం

అక్కడ అడిగి తెలుసుకుందామూరా! అని
కేకలు వేశాడు. 'పద్దు, మిసెస్ లింకన్ ని
కనుక్కోవా! సరిగ్గానన్నా అడుగుతుంది!
అంతేకాక దండగకర్చు చెయ్యదు!' మరి
కొంత తిట్టుకున్నాడు. 'ఎండ! ఎండ! జాకీ
గుడ్డ లిప్సి సద్ది అయిపోయింది—అన్నీ తప్పు
గుడ్డలే!' మరొకతిట్టు. ఆఫీసు వదిలి వెళ్ళి
పోయాడు...

రెండవ అంతస్తులో తన భార్య పరిచా
రిక దగ్గరికి వెళ్లాడు. 'జాన్ ని వెంట
తీసుకు వెడుతున్నాను, తయారు చెయ్యండి!' అన్నాడు.

జాన్ సంతోషానికి అంతులేదు. షరారు
విరాద అతనికి చిన్న రెయిన్ కోటు వగయి
రాలు వేశారు.

అందరూ హెలికాప్టరువద్దకి వెళ్లారు.
ఇవిల్ లింకన్, మేజర్ జనరల్ టెడ్
క్లిఫ్ఫర్డ్ ఇంకా ముగ్గురు ఏజెంట్లు వెం.1
హెలికాప్టరులో ఎక్కిఉన్నారు. జాన్
వ్యాగ్నర్ హాలు ఆందులో కూర్చున్నాడు.
అధ్యక్షుడి డాక్టరు జార్జి బర్క్ లీ నెం. 2
హెలికాప్టరులో ఎక్కాడు. ప్రతివానిశ్రమలు
పోయిరా నెం. 3 హెలికాప్టరులో ఉన్నారు.
నన్నటి బిల్లు ప్రారంభం అయింది. టోపీ
ధరించని కెన్నెడీ చురుకుగా నెం.1 లోకి
ఎగిరి ఎక్కాడు. ఇంతలో గులాబీతోటలో
నుంచి జాక్వెలీన్ కెన్నెడీ వచ్చింది. తెల్లటి
ఉన్ని సూట్ వేసుకుని ఉంది. చలికాలం
దుస్తులు! కెన్నెడీ ఒకసారి ఊపిరిబిగవట్టి
మెక్ హార్గా వంక ఊరిమిమాసి ఊరు
కున్నాడు! అమె విమానం ఎక్కానే పైన
ప్రొఫెల్లర్ రెక్కలు తిరగటం మొదలు
పెట్టాయి...

అధ్యక్షుడి రక్షణకోసం అంకెలు కూడా
మారుస్తారు. అతనుఉండే 'వైట్ హవుస్'
పేరు 'కాసెల్' అయిపోయింది; పర్యటనలో
అధ్యక్షుడు ఎక్కడ అంటే ఆ చోటుని
'చార్గోల్' అని పిలిచేవారు; కెన్నెడీ పేరు
'లాస్టర్' అయింది; అతని భార్యపేరు
'తేస్'; కగాతురుపేరు 'లింకీ', కొడుకు
పేరు 'లార్క్'. రక్షకభటుల పేర్లన్నీ 'డి'
అక్షరంతో మొదలయ్యేట్లు మార్చారు.
పరివారంలోని వారందరి పేర్నూ 'డబుల్డ్యూ'

అక్షరంతో ప్రారంభం అవుతాయి. 'పే'
ఉపాధ్యక్షుడివర్గానికి—జాన్ న్ 'హాలిటీర్'
అతనిభార్య లేడీబర్డ్ 'విక్టోరియా' అయి
పోయారు.

పాఠశాలగా అందరూ 1500 పెన్సి
లేనియా ఎవెన్యూయే 'వైట్ హవుస్' అను
కుంటారు. ఇది పొరపాటు. అధ్యక్షుడు
ఎక్కడ ఉంటే అది వైట్ హవుస్ అవు
తుంది. అక్కడికివచ్చిన టెలిఫోన్ కాల్లు
అన్నీ అధ్యక్షుడు ఉన్నచోటుకి ఆటో
మేటిక్ గా మారివెళ్లాయి.

'ఏండ్రూస్ ఎయిర్ ఫోర్స్'లో దిగింది.
నెం. 1 హెలికాప్టరు. వక్కనే 'ఎయిర్
ఫోర్స్' విమానం—వాయుసౌక—సిద్ధంగా
ఉంది. జాన్ తిరిగింద్రులు అతన్ని కావ
లింపుకుని సెలవు తీసుకున్నారు. 'వేమా
వస్తా', అన్నాడు చిన్న జాన్ తండ్రితో.

'ఇప్పుడుకాదు,' అని నెమ్మదిగా చెప్పాడు
కెన్నెడీ.

చిన్న పిల్లవాడు ఏడవటం మొదలు
పెట్టాడు.

అధ్యక్షుడు తన చిన్నకొడుకుని చివరి
సారిగా ముద్దు పెట్టుకున్నాడు. రెయిన్
కోటుకింద చూకుతున్న అతని చిన్న
భుజాన్ని తట్టాడు. తర్వాత వెనకే ఉండి
పోతున్న ఒక స్క్రీన్ సరీస్ ఏజెంటుతో,
'మావాళ్ళి కనిపెట్టండి మిస్టర్ ఫాస్టర్!' అన్నాడు.

ఆ ఉదయం డల్లాస్ పీఠుల్లో 5000
కరపత్రాలు కనిపించాయి. పైన ఆన్
సెట్ లో ముద్రించిన అధ్యక్షుడి ముఖం
చూపే ఫోటోలు రెండు ఉన్నాయి. ఒకటి
ముందరనుంచి తీసినది, మరొకటి వక్క
నుంచి తీసినది. అంటే, ఫోటోకాఫుల్లు
వేసే పోస్టర్ లాగా ఉండవచ్చునాట. ఫోటోల
కింద—

'దేశద్రోహి ఇంకా పట్టుబడలేదు' అనే
పెద్ద అక్షరాలు ముద్రించి ఉన్నాయి. వీటి
కింద ఇంకా, 'ఈమనిషి యువము టెడ్
స్టేట్స్ ఆఫ్ అమెరికాకి ద్రోహించేసిన
వాడు. ఇంకా పట్టుబడలేదు' అనేవాక్యాలు,
కెన్నెడీ దేశద్రోహిని వివరించే 7 కార
ణాలు ఉన్నాయి.

ద్యేషాన్ని రగిలించే ఇంధనం ఇందులో
చాలా ఉంది.

ఎన్నోవిధాల

ఉపయోగకారి -
కొబ్బరి చెట్టు పామెత ప్రకారం దావణగిరి కాటన్
మిల్స్ లిమిటెడ్ తయారు కావడే ప్రతి గుడ్డుకు
ఎంతో గొప్ప సుందర దానికి కారణం కేవలం
మన్నికయే గాకుండా, ఎన్నోవిధాలా వాడకానికి
ఉపయోగ పడదను.

దావణగిరి

డిఎడి 99 లాంగ్ క్లాత్

డిఎడి 5244 రోషి

డిఎడి 5050 మల్లు

సుల్తాన్ పాస్టెన్

ది దావణగిరి కాటన్ మిల్స్ లిమిటెడ్
దావణగిరి (ప్రైవేట్ లిమిటెడ్)

పేటెంట్ ఎంబ్లీ, ఆర్. హనుమంతప్ప అండ్ సన్

DAVANGERE-43

అంజు, దాని ప్రాముఖ్యతని విశ్లేషణ చేయవలసివచ్చింది. ఈ కరణప్రాధాన్యతను చారిత్రక కన్నెడి పాఠకుడికి సంబంధం లేదు. దలాన్తో అప్పటికే కన్నెడి దేవుల పిల్లలకి ఉంది. ఒక మూలబడిన తన పిల్లలతో 'మీ తల్లిదండ్రులు వెంట ఉంటే

అధ్యక్షుని మరణం

అధ్యక్షుడి కొడుకే ఉండేందుకు వెళ్లవచ్చు' నిర్ణయించారు. మరొక ఉపాధ్యాయుని తన విద్యార్థులని ఎట్టి పరిస్థితులలోనూ సంపించనన్నది. ఆమె వయసు సుమారు పాతిక ఉంటుంది. 'వాడిని మాస్టే మోహనినాడ

ఉమ్మడి' అన్నది వచ్చునా నవ్వుతూ.

గంటలదాని 'టయిమ్స్ హెరాల్డ్' సృజిత మధ్యాహ్నం విడిచిన వెలువడింది. 'టయిమ్స్ హెరాల్డ్' డిపానిటర్లో పనిచేసే ఒక గుమాస్తా దాన్ని గాలితో ఆడిస్తూ తొలికి పరిగెత్తాడు. ప్రతికూల అధ్యక్షుని దూర గింపుమార్గం వటంచేశారు. మోటారుకారు ఊరేగింపు తమ కట్టడం వక్కాగా, తమ కిటికీలకిందుగా వెడలుతుంది!

అధ్యక్షుడి విమానం ఏండ్లాన్స్ 11.05కి వదిలివెళ్లింది. ఎయిలెట్ పేరు జిమ్ స్టాన్. అలబామా రాష్ట్రానికి వెళ్లింది. చలాకీ మనిషి. చక్కటి నాయు నాకని నడుపుతున్నాడు - వంద టన్నుల బరువుకల యంత్రం, సూక్ష్మమయిన నిర్మాణం కలది, ఎయిర్ కండిషనింగ్ సెట్ నది, రోవల నిశ్శబ్దంగా ఉండేది.

ఉదయం అధ్యక్షుడు తన స్వల్ప మొసలి తోట సంతి విప్పి కాగితాలు చూసుకుంటు వ్వాడు. వాటిలో కొన్ని టెర్రిగోమ్లు ఉన్నాయి. అతి రహస్యమయినవి. వక్కనే బాధ్య, పామ్ బూర్నార్ ఒక ఉపన్యాసం రాయారనేస్తున్నారు. టెక్సాస్లో ఆమె చెయ్యబోయే ఉపన్యాసం అదొక్కటే. చాలా చిన్నది. 'ఈ ఆఫ్ యునయటెడ్ లాటిన్ అమెరికన్ సిటిజెన్స్' ముందు చెయ్య బోయేది కాబట్టి స్పానిష్లో తయారు చేసింది. కామ్యూనికేషన్ ట్రైనింగ్ విభాగంలో ఆమె స్వచ్ఛమయిన స్పానిష్ ఉచ్చారణ పుష్కలంగా వినిపిస్తోంది...

కింద ఎక్కడో యార్పర్ ధుమధుమ బాడుతున్నాడు. కాన్ఫర్లీ నేనెవరినీ వివరాలు తెలుసుకున్నాడు. జాన్సన్ - కాన్ఫర్లీలు కలిసి చేసినదని అతని నమ్మకం. ఎంత శత్రుమయిన రిపబ్లికన్ పార్టీవాడు కూడా ఇంత మోరంగా ప్రవర్తించడమకున్నాడు...

ఆస్టిన్ సన్మానం గురించి అలెక్సి జిమ్ మాలియాన్ అనే ప్రతిభా విలేజరి అడిగాడు. 'కాన్ఫర్లీకి ప్రభుత్వం మర్యాదలేమి తెలుసు? అంతే' అన్నాడు యార్పర్.

వీరివారం రహస్యకీంది. అధ్యక్షుడి విమానం (దాని అంక 26000) దిగగానే యార్పర్ మాటలు ప్రతిభా విలేజరులకి చేరిపోయాయి.

(ఇంకా వుంది)

పిల్లి మార్కు పాన్ మసాలా పౌడర్

వక్క తమలపాకులతో, ఇది ఒక చిటికెడు వేసుకుంటే పలకులు, లవంగములు వగైరా పవిత్రం అవసరముండదు. అన్ని సుగంధ పదార్థములు దీనిలోనే ఉన్నవి. మీ తాంబూలమునకు సువాసన, రుచి ఇచ్చును.

సాంపేలు వివరమునకు త్రాయండి
అరోమాటిక్ కెమికల్స్ అండ్ ఆయిల్ కంపెనీ,
7-A, సింగన్న నాయక్ పేది, మద్రాసు-1
P. B. నం. 1267 పోస్ట్ - 22099

కేశవర్ధిని

నిగనిగలాడే,

నిడుచాటి

కేశములను

పెంపొందించును

క యా దు వే యు వా దు :

కేశవర్ధిని ప్రా డక్ట్స్

కు ద్రా మ - 14.

వాటర్బరీస్ కాంపౌండ్

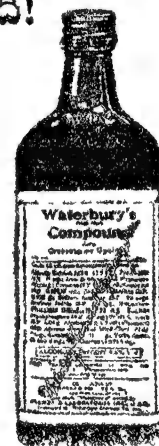
ఉపశమనముతో సహా రోగనిరోధక శక్తిని కలిగిస్తుంది!

ఎ.జి. రేటెయి

దగ్గు, జలుబులతో నిర్భయంగా ఉండి రోగనిరోధక శక్తిని కోల్పోతారు. అటువంటప్పుడు మీకు యితర వ్యాధులు సోకే అవకాశముంది.

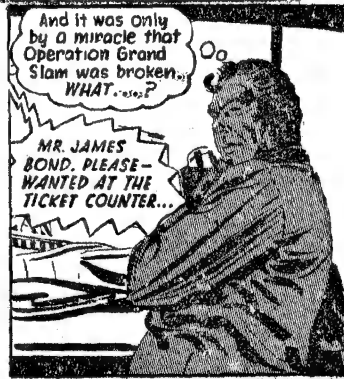
వాటర్బరీస్ కాంపౌండులో గల ఓషధులు ఆకలిని వృద్ధి చేస్తాయి, కోల్పోయిన శక్తిని తిరిగి చేకూరుస్తాయి, ఇతర వ్యాధులు కలగకుండా రోగనిరోధక శక్తిని యిస్తాయి. దీనిలో చేర్చబడిన 'క్రియోసోల్' మరియు 'గయోకోల్' దగ్గు, జలుబుల నుండి ఉపశమనమును కలిగిస్తాయి.

బలము మరియు ఆరోగ్యమునకు వాటర్బరీస్ కాంపౌండ్ త్రాగండి !

వార్నర్-హెమాన్స్ లిమిటెడ్

100% PURE

బాండ్ కి ఏదో అసంతృప్తిగా ఉంది. ఈ 'కేసు' చూర్చికాశేసు, అది అతనికి ఇష్టంలేదు...
("గోల్డ్ ఫింగర్, బులియన్లని పట్టుకురమ్మని వా ఆదర్శం. సాధించలేకపోయారు...")

("కేసులం ఒక అద్భుతంవల్లనేకదా ఆపలేదు గ్రాండ్ స్లామ్ దెబ్బ తిన్నది. ఏమిటి?")
"మిస్టర్ జేమ్స్ బాండ్ టికెట్ కౌంటర్ వద్దకి రావాలి, దయచేసి..."

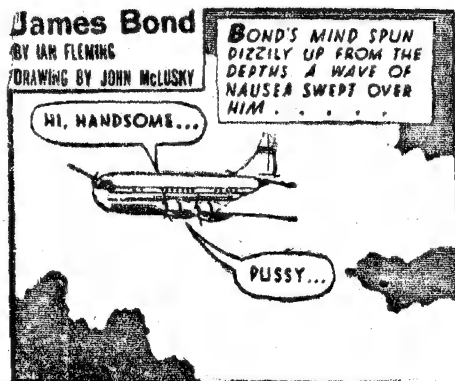
"ఏమిటి? ఇన్ కం టేక్స్ కాగితాలేమన్నా...?"
"మీ హెల్త్ సర్టిఫికేట్లు చూపిస్తారా మిస్టర్ బాండ్?"

బాండ్ కి ఆర్డంకాశేసు బయటికి వెళ్ళేదారిపద్ద మనుష్యులే లేరు....
"గాంధర్వో టయిఫాయిడ్ కేసు ఒకటి ఉంది లెండి! ట్రాన్సిట్ ప్రయాణికులందరికీ ఇనాకు లేషన్ ఇస్తున్నాము..."

"వాకే నూది పాడుపులంటే అసహ్యం - అయినా ఏమిటి వాళ్ళ భయం? బ్లాక్ డెత్ వస్తుందనా...."
"ఏవరివారా? వోకే! ఎడంవెయ్యనై కెత్తండి..."

సారాయం వాషన్ గుస్తుమంది. నూది మరు క్కమ్మంది. అంతే....

వికారంవల్లతో బాండ్ అతోపనలు మడులు తిరిగాయి....
"హాయ్ అండగాడా...."
"పుస్తీ...."

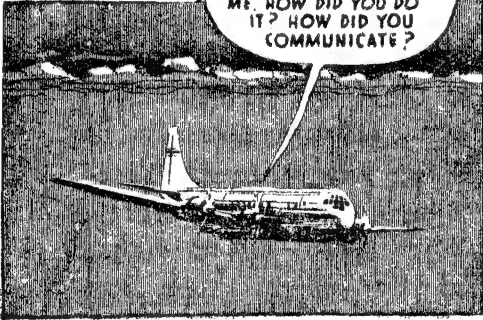
"ఏమిటిదంతా? మనెక్కడమంది వచ్చావు? ఆ కోతి ఎవరు?"
"20,000 అడుగుల ఎత్తున లేవయర్ చేసి తింటున్నావు, షింపన్ తాగుతున్నావు!"

"కంగారునడక! మామ ఏతో మాట్లాడు తాడు...."
"వా కనలు ఆశ్చర్యమే వెయ్యదీక నయినా!"

James Bond

BY IAN FLEMING

DRAWING BY JOHN McLUSKY

“మిస్టర్ బాండ్. విధి మన ఆట పూర్తికావాలంటోందన్నమాట. ఇక చెప్పండి ఎలా పోడించారు? ఎలా సంభాషించారు?”

“నాకు బూర్బన్, సోడా, అయిస్, సిగరెట్లు తెప్పించి విడిచిపెట్టే మార్గాన్ని గోల్డ్ ఫింగర్.....”

“నువ్వు నాకు తగిన శ్రతువునే సువు చెప్పి వట్టే చేస్తానుకాని అవసరమయితే వెంటనే చంపి చేస్తాను!”

James Bond

BY IAN FLEMING

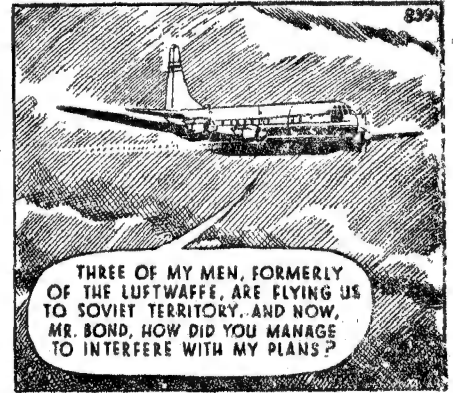
DRAWING BY JOHN McLUSKY

అయిదు నిమిషాల తర్వాత బాండ్ కోరికలు వెరసేరాయి.....
“థాంక్స్ పుష్పీ. ఇప్పుడు చెప్పు గోల్డ్ ఫింగర్ ఇదంతా ఏమిటి? ఈ విమానం ఎలా సంపాదించావు?”

“గ్రాండ్ స్లామ్ నాశనమవగానే హత్తరాస్ కేస్కి వెళ్లాను. వలగురు దొంగలని కాల్చి చంపేశాను. మిస్ గాలోర్ ని మాత్రం ఉంచాను. తర్వాత డబాయించి, మెడలువంచి అయిడిల్ వయిల్డ్ లో ఈ విమానం సంపాదించాను....”

“నా మనుష్యులు ముగ్గురు ఒకప్పుడు జర్మన్ విమానదళంవారు. మనమిప్పుడు సోవియట్ భూమి మీదకి పోతున్నాము. సరే, నా ప్లాన్ లు ఎలా నెడ గొట్టారు మిస్టర్ బాండ్?”

James Bond

BY IAN FLEMING

DRAWING BY JOHN McLUSKY

బాండ్ అసలు కథని కొంచెం క్లిరించి చెప్పాడు.
“ఎలాగో కుబురు పంపాను—మీకెందుకు? మీ జపాన్ నీటి నష్టం విషంవాళ్లు మాకు చిక్కారు. అంతా సరిగ్గా ఉందని మీకు కుబురు పంపారు....”

“అమెరికన్ సేన ఫోర్ట్ నాక్స్ ప్రజలు మీకోసం, మీ ముటా నాయకులకోసం కాచుకుని ఉన్నారన్న మాట. డబాయింపటం, దృఢత్వం చెప్పుటం వీ కొక్కడికే కాదు వచ్చింది గోల్డ్ ఫింగర్!”

ఇంతదాకా బాండ్ తను ఏకాకి అనుకున్నాడు కాని గ్లాసుతో నందేశం ఉంది.
“నేను నీ పైనే.....పుష్పీ.”
(ఇంకా ఉంది)

యస్. యస్. యల్. సి. పరిక్షల్లో వేణు కాపీలు చుట్టుకుంటాడు శంకరం మేష్టారు. శంకరం గారి మంచితనాన్ని గ్రహించిన వేణు అక్కయ్య జ్యోతి వేణుని శంకరంగారి దగ్గరకి బ్యూషనుకు పంపిస్తుంది. జ్యోతి స్నేహితురాలు రాధ అన్న మోహనని ప్రేమిస్తుంది. కాని కల్చుంకోసం ఆశించిన ఆతన్ని తిరస్కరించి జ్యోతి బాప అనందరావును వివాహం చేసికొంటుంది. శంకరంగారిమీద లేనిపోని అపహాస విర్వరుచుకొని వరదరాజులుగారు ఆయనమీద పగ బడతాడు. యస్. యస్. యల్. సి. దిలబ్బుని సరంభంతో పాటవంతుకోలేకపోయిన వేణు తన యీ స్థితికి కారణమయిన శంకరంగారి మీద పగతీర్చుకుందామని వెళ్ళిన వాడు ఆయన అసలు పుద్గేశాన్ని గ్రహించి గట్టిగా చదవి ప్యాసు కావటానికి కృతనిశ్చయిడవుతాడు.

7

పంచలో జానికమ్మగారు నిలబడి యింకో అవిడతో మాట్లాడుతోంది... అవిడ పీతమ్మగారు...హరి వాళ్ళ అమ్మ...

'అమ్మా!... అంతా మీ దయ ... విూ అలీర్పడం...అబ్బాయి పాపయ్యాడంటే మీ లండరి చలవేవమ్మా...' అని అంటోం దానిడ...జానికమ్మగారు హరికి జీతం కట్టు దానికి సీతమ్మగారికి వెంకో రూపాయి యిస్తుండేది... హరికి ఓ రోజు వారం కూడా యిచ్చేవాళ్ళు. ఆ విశ్వాసంతోనే సీతమ్మగారు ఆ బుభవార్త చెప్పడానికి ఆసక్తిపడ్డారు వరుగుతుకొచ్చింది...

'మూడేముందమ్మా ... కష్టపడి చదివాడు పాపయ్యాడు...అదర్హస్టంబురాల్సి...ఒక్క కోడున్నా బుద్ధిమంతుడు...' అంది జానికమ్మగారు...

ఆ క్షణంలో సంతోషంతో, గర్వంతో పొంజేతున్న మాళ్ళమూర్తి సీతమ్మగారితో చిలవంతాన నవ్వుతెచ్చుకుని మాట్లాడుతున్న తల్లిని పోల్చి చూసుకున్న వేణుకు తన గుండెల్ని ఎవరోపెండుతున్నట్లు నిపించింది.

'కాతేజీతో చేర్చిస్తారా?...' అని అడిగింది జానికమ్మగారు.

'ఇంకా సేనేం చెప్పించగలనమ్మా?... ఏమైతే నేర్చుకుని ఏదో బతుకుతెరువు చూచుకోవాల్సిందే గానీ...బీకటి బడింది... నే నే సన్నానమ్మా...' అని చెప్పి వెళ్లిపోయింది సీతమ్మగారు...

అవిడ వెళ్ళిపోయ్యాక జానికమ్మగారు

స్వలియక

సూర్య సంధ్య పునర్వత... వేణుకవి

అత్తగారివైపు తిరిగి, 'అవకాశాలు పున్న వాళ్ళకు చదువుమీద అనక్తి వుండదు... అనక్తి వున్న వాళ్ళకు అవకాశాలు తక్కువ అత్తయ్యగారూ!...' అంది...

వేణుకు యీ మాటలు బాకుతో పొడిచినట్లు అనిపించాయి. తల్లికి ముఖం చూసలేక తలొంచుకు లోపలికి వెళి పోయాడు...తోలిసారిగా తన బాధ్యత తెల్పు కున్న వేణు తనూ కష్టపడి చదవాలన్న కృతనిశ్చయంతో పునకం తెరిచాడు...

అప్పటికే జాన్ వెం వచ్చేసింది. ఇక మిగిలింది మూడు నలలు. ఇప్పుడిప్పుడే కాలం విలువ తెచ్చుకుంటున్న వేణు సాయంత్రం ఆరు గంటలకల్లా భోజనం ముగించుకుని శంకరం గారింటికి వెళ్ళడం, రాత్రి పది దాకా అక్కడ చదువుకుని ఇంటికి రావడం, మళ్ళీ తెల్లవారుజామున లేవడం. అలా జరుగుతోంది అతడి దిన చర్య...

శంకరంగారికి స్కూల్ తెరిచారు. స్కూల్లో పూసలి సలుపని పని. క్లాసులు గూడా అన్నీ వరుసగా వేశారు... ఏ నాడూ తన కర్తవ్య నిర్వహణతో లోటు రానివ్వని శంకరంగారి మీద ఏదో మిషమీద 'ఎక్స్‌ప్లనేషను' మెమోలు వస్తున్నాయి.

ఉప్పబ్బుండి హెడ్‌మాస్టరుగారికి తనమీద యంత ఆగ్రహం ఎందుకు వచ్చిందో అంతు బట్టని శంకరంగారు 'నారోజులు బాగుండ లేదు' అని నిట్టూర్చి పూరుకుంటున్నారు. స్కూల్ కమిటీలో గూడా శంకరంగారిని ఆ స్కూలు నుండి బ్రాన్స్‌ఫర్ చెయ్యా లని తర్జనభర్జనలు జరుగుతున్నాయి. ఈ రోజుల్లో ముక్కుకు సూటిగా పోయి తన కర్తవ్యాన్ని నిర్వర్తించు కుంటే అధికారుల మెప్పుకు బదులు, యిలాంటి తుఫానులే ఎదురుకోవల్సి వస్తుందని తెలియని శంకరం గారు, తను చేసిన అపరాధమేమిటో కమిటీ మెంబర్లలో ఒకరికి తన మీద అంత ఆగ్రహం రావడానికి గల కారణ మేమిటో అంతుబట్ట లేదు...వరదరాజులుగారు కన్సిస్టే ముఖం తిప్పుకుంటున్నారు. పీట గ్నటికీ తోడు, శంకరంగారి తల్లికి ఇబ్బెక్కున అయింది. అవిడకు మందు తీవడానికి హాస్పిటల్‌కు వెళ్ళిన రోజున 'లేటు'గా వచ్చేందుకు 'పర్మిషన్' యివ్వటం లేదు హెడ్‌మాస్టరు. శంకరంగారు కష్టాల్లో మునిగి తేలుతుంటే వేణు తన చదువులో మునిగి తేలుతున్నాడు.

ఆ రోజు ప్రొద్దున్నే ఏదోపని మీద శంకరం మేషిరింటికి బయలుదేరాడు వేణుకి అరేడు ఆయన యింటికి చేరుకునేప్పటి. లోపల నుండి శంకరంగారు పార్వతి మాట్లాడుకోవడం వినించి, లోపలి కెళ్ళడం బాగుండదని, యింతలే నిలి బడ్డాడు.

'రఘూకి రాత్రి కంటే యీ పూట జ్వరం ఎక్కువైంది. ఈ పూట అప్పత్రికి తీసుకెళ్ళండి...' అని చెబుతోంది పార్వతి.

'ఇప్పుడాన్నిటికీ వెళితే స్కూలు పై ముకు రాలేను పార్వతీ...పోనీ యిప్పు డెనరై నా ప్రైవేటు డాక్టరుదగ్గరకి తీసుకెళ్ళ... ఆ జనరల్ ఆసుపత్రిలో నువు తిప్పలు పడ లేవు...' అని చెప్పారు శంకరంగారు.

'అయితే ఒక రూపాయివుంటే యివ్వండి. ...ఇంజిక్షను యిప్పించు కునస్తాను... మన పక్కంటి రాధమ్మగారికి తెలిసిన డాక్టరు గారు వున్నారట దగ్గరలోనే....'

'ఇవ్వాళ లాకిఖు ఇరవై ఏనిమిది... నాదగ్గర వున్నదే యీ ఒక్కరూపాయి. ఇదుగో తీసుకో...నియిష్టం బాబుకు మందే యిప్పిస్తానో, జీతాలందేదాకా యిల్లే సర్దు

రానో...ఫస్టు కూడా ఆదివారమైంది. జీతా
లెప్పటికంటే బాగున్నా...'

ఈ సంభాషణవిని వేణు నిర్భంత
పొయ్యాడు. ఇన్నాళ్ళూ శంకరంగారికి
బాగా డబ్బుందని, ఆయన పిసినాకికావట్టే
అట్లా వుంటాడని, తనలాంటివాళ్ళను
బాధపెట్టాంటే వుద్దేశ్యంతోనే యింటికి
లెట్టుకూడా పెట్టించలేదని అనుకుం
టుండేవాడు. మొట్టమొదటిసారిగా వేణుకు
మేషారి ఆర్థిక స్థితిగతులెటువంటివో తెలి
సాయి...పాపం అనుకున్నాడు మనసుతో...

'పోనీ రాధమ్మగారిదగ్గర ఓ ఐదురూపా
యలు అప్పు తీసుకోమంటారా?...

'అప్పా?...వద్దు పాపా...అనలే మన
రోజులు బాగున్నా...స్కూల్లోనూ అలాగే
వుంది...ఇంట్లోనూ అలానే వుంది—దీనికి
తోడు అప్పులు తెచ్చిపెట్టకు. అప్పు
చెయ్యడమనేది అలవాటయితే అది మాను
కోడం చాలా కష్టం. ఒకసారి అప్పుచేస్తే
అది అలా రాజుకుంటూనే వుంటుంది,
మళ్ళీ మనిచేసేదాకా. ఇంతదాకా అప్పనేది
చెయ్యకపోవడమొకటే మన అదృష్టం...పోనీ
యీ వూటకు కాస్త కషాయం యిచ్చి
చూడారా?...

వేణుకు ఒకవిధంగా యీయన కష్టం
అకు తనే కారణమేమోననిపించింది చప్పున.
కమిటీమందిరు కొడుక్కు లొంగురాడా
లొంగడా అని గురుమూర్తిని వుసికొల్పింది
తనే!...వరదలాటలు, మేషారివీరాద కష్ట
గట్టడానికి తనే కారణమని యీమధ్య అన
మిత్రులు వారై వెనుకొచ్చారు....తను
నాటిన యీ విషబీజానికి తనకళ్ళమందు
ఆయన ఫలితం అనుభవిస్తుంటే చూస్తూ
వూరుకోలేకపోయాడు వేణు. వెంటనే
రోపలికొచ్చి... 'మేషారూ!...బాబుకు మందు
నే తెప్పాలెండి...' అన్నాడు...

శంకరంగారూ పార్వతి ఒకరిమొఖా
లొకరు చూచుకున్నారు.

'ఎందుకుతేవయ్యా వేణూ!...ఏమంత
బ్యరంలేదు. ఈవూట కాస్త కషాయం
యిస్తాను. అదే తగ్గిపోతుంది...తగ్గిపోతే
రేపు చూచుకోవచ్చు...' అంది వెంటనే
పార్వతి.

'నీ సమయం వృధాచేసుకోకు వేణూ!...
నేనే వెళ్ళి త్వరగా మందు పట్టుకొస్తాను.

ఘంటసార

రిజిస్ట్రేషన్ నెం. 2174 హైదరాబాద్, 1938.

శ్రీ సదశి గోలు కపరింగ్ వర్క్
H.O. పి. అంకలపల్లి, P.O. మచిలీపట్నం (AP)

ఎ. ఎమ్. ఐ. ఇ.
కు గి యు
అటోమెటలు కోర్సులు
హెచ్. ఐ. ఇ. టి. కాలేజీ
ఫైన (ప్రారంభము 12-గి-67)
100% రిజల్టుకు ఈ కాలేజీలో చేరండి.
(ప్రొఫెసర్లు రూ. 1/- M.O. సంపుట.)
(ప్రొఫెసర్లు, ఐ. ఎ. టి. ప్యామి,
ప్రిన్సిపాలు, హెచ్. ఐ. ఇ. టి.
మహాబలాశివదగ్గర, హైదరాబాదు-20.

అపరేషన్ లేకుండా : స్రైసంజీవిని సంతానవరిమితికి

సంతానవరిమితి సులభము. సాధ్యము. ఈ రోపదం మన మహిమము లేనాడే వివరించిన మూలికాయోగములలో నే డత్యవసరము అతి ముఖ్యమునైన మహి యోగము ఔషధ సేవ 3 రోజులు మాత్రం ఆరోగ్యకరం మేల్కాతలేదు. పత్యం లేదు. ఎప్పుడో గర్భం రాదు. 10 సం॥ నుండి వైద్య సాధనల, సాధరమణులనే ప్రస్తుతంపబడుచున్న దివ్యోపదము.

వెల: 10-00 పాస్టేజి, ప్యాకింగ్ అడవం.
(శ్రీ నాగార్జున మూలికా కుటీరం, తెనాలి (ఆంధ్ర)

“పూర్వాసంధ్యా ప్రవర్తన...”

నీసా ఏదన్నా యిప్పు పార్వతి!...’ అన్నారు శంకరంగారు.

‘మీరొద్దు మేషరూ!...అసలే ఆ కమిటీ మెంబరు గురునాథం, వరదరాజులూ మీమీద కక్షగట్టారు...’ అని వోరు జాకాక నాలి క్కరుచు కున్నాడు వేణు.

‘వరదరాజులుగారు నామీద కక్ష గట్టారా?...ఎవరన్నారు?...’ నిర్వాంత సాయార్లు శంకరంగారు. కమిటీమెంబరు అంటే ఆయన కొడుకుని కాపీకొట్టుకో నివ్వలేదని కోపంవస్తే వచ్చివుండవచ్చు... కానీ వరదరాజులుగారికి తనుచేసిన అని కారం ఏమిటి?...అని ఆశ్చర్యపోయ్యారు.

జరిగినదంతా ఆయనకు చెప్పడం వేణు కిష్టంలేక, ‘లవ్లే!...ఎవరూ అనలేదండీ... నేనే అనుకున్నాను.’ అని కప్పడాలువేసి, మంసూవీద వడుకోవన్న బాబును ఎత్తు కుని ‘అ నీసా యిటివ్వండి...’ అన్నాడు.

‘ఎలావుందే లవ్లే?...’ భార్య మూలుగులు వాకిట్లోకి విన్పించేసరికి అక్కడే గుండె జారిం వరదరాజులుగారు మెల్లగా తోవలక వస్తూనే భార్యను ప్రశ్నించారు.

‘ఎలావుంది?...ఎలావుంది!...మంచం వడుంటే గుక్కెడు మంచినీళ్ళిచ్చే చిక్కు లేకుండా వుద్యోగమంటూ వరుగెత్తి, యిప్పుడొచ్చింది ఆపేక్ష!...’ అంది నిష్క్వారంగా కమలమ్మగారు.

‘నుబ్బులుగడ్డే బడికూడా మానేసి నీదగ్గ రుండమంటనే...వాడు కాఫీ పెట్టేవ్వలా?... అసలు ఏడివాడు?... ఎక్కడున్నాడు?...’ అంటూ చుట్టూ చూశారాయన.

‘అదేమంటే యిదీ!...ఆ చిన్న వెధవ జాచిపోయ్యాలి నా మొహాన! ఓ డాక్టరూ, నుందూ, యంజక్ నూ ఏదీలేదు...ఇంతకూ ఎవర్నుకొని ఏం లాభం?...అంతా వా ప్రారద్ధం...’ అవిడ కంకం రుద్దమైంది. మాట పెగలేల్లదు. దుఃఖం పొంగి పొర్లి వచ్చింది. అవిడకు అసలే కోపం పాలు ఎక్కువ...అందులోనూ ఒంట బాగుం డక నిరసంగావున్నప్పుడు యంట్లో వాళ్ళ మీద విసుగు, తనమీద, దేముడిమీద అసహ్యం ఎక్కువవుతుంది. విజానికి కమ

లమ్మగారికి ఏ రోగమూలేదు ఒక్క సీరకం తప్ప. వెంట వెంట కాన్పులవల్ల పరాతి బలహీనత ఏర్పడి అప్పుడప్పుడూ ‘బ్లీ’లా వచ్చి మాటామంతీలేకుండా పడిపోతుంది. అలావచ్చాక రెండు మూడురోజులు చాలా నిరసంగా వుంటుంది అవిడకు...

‘అయితే డాక్టరుక్కుడా కబురుపెట్టు లేదన్నమాట...ఒరేయ్ నుబ్బులూ!...వాడు గూడలేడు గాబోలు...ఒరేయ్ కిష్టిగా!... నువ్వెళ్ళి డాక్టరుగార్ని విజిల్కోకి వెళ్ళిప్పుడు మనింటి కోసంబ్బి అమ్మను చూసిపోమ్మని చెప్పు...మా నాయనవు కదూ...లే...’ అని బ్రతిమాలారు రెండోకొడుకును...

‘ఫీ నాన్నా...ఇప్పుడెవరు పోతారు?... నేనాడుకోవాలి...’ పన్నుపారం వదువుతున్న కిష్టిగాడు తండ్రి చెప్పింది విన్పించుకో కుండా తన గాలివటం తీసుకు వెళ్ళి పోయాడు. వాడ్ని మింగెయ్యాలన్నంత కోపంవచ్చింది వరదరాజులుగారికి... కానీ ఏం ప్రయోజనం?...పై కండువా చొక్కాతీసి, పంకెకు తగిలించి, పంటెంట్లోకి నడి చారు. కాఫీపెట్టి భార్యకు కాసిని ఇచ్చి, తను కాసిని గొంతులో పోసుకున్నాడు. ఎడపిల్లకు, జ్వరంతగిలిన చంటివాడికి అన్ని పాలు కలిపి తాగించారు...ఇక డాక్టరు దగ్గరు వెళ్ళడానికని సైకిలుతీస్తే చక్రంలో గాలి లేదు!...ఆయన కోపం తారావధాని కిండుకుంది...

‘ఇప్పుడు మూలుగుండీ వచ్చేప్పుడు గాలివుంది. ఇంతలోకేమయిందీరా?... ఎవడా వెధవ?...చక్రంలో గాలి తీసినవాడెవడు?... ఏడి దవడలు వాయించేస్తాను?...’ అంటూ శవమెత్తినట్లు కోపంతో పూగిపోతూ వెళుతున్నాడు.

‘వాన్నా...మరే...మన నర్సిగాడు...తమాషా చేస్తానంటూ...అగట్టంమూత...తీసేశాడు. భలే...తుస్సంటూ...’ ఏడేళ్ళపిల్ల రాధ అభినయంచేసి చూపిస్తూ వర్కిస్తోంది.

‘ఏదీరా?...సర్కిగా!...సర్కిగా!...’ వరద రాజులుగారు మంచంచాలున నక్కినవాడ్ని చెవుపట్టుకు బయటకు లాక్కొచ్చారు... ఆయన కొట్టడానికి చెయ్యెత్తడమే తరు

బ్లూ సీల్ టాల్క్

శరీర దుర్గంధనివారణ అయిన హెక్సక్లోరోఫీన్ తో కూడినది

బ్లూ సీల్ టాల్క్ సాచరణమైన శరీర దుర్గంధ నివారణము. యివ్వలేని రక్షణను యిచ్చే ప్రత్యేకమైన శరీర దుర్గంధ నివారణ అయిన హెక్సక్లోరోఫీన్ తో కూడియున్నది. దుర్గంధపూరితమైన బ్లూ సీల్ టాల్క్ ను ప్రతిరోజూ అందిమీద జల్లుకోండి ... అది అతి చక్కని కొరోనావేళై తాళా హాయి నిస్తుంది. మృదువుగా, హాయిగా ఉన్నతమైన చర్మమునకు రక్షణయిచ్చి కాపాడుతుంది.

హెక్సక్లోరోఫీన్ అంటే యేమిటి?

మన దేశమునందలి ఉష్ణాధికతగల దేశాల్లో చెమటతో వుండుచున్న సమస్యలు అతి కఠినమైనవి. చెమట వట్టడం దుర్గంధమునైన మాతృజీవులు కలిగించే దుర్గంధమునకు దారి తీస్తుంది. బ్లూ సీల్ టాల్క్ జల్లుకోంటే అది చల్లని మాతృజీవులనుండి చెడ్డ వాసనలనుండి కాపాడుతుంది ... దీనికి కారణం బ్లూ సీల్ టాల్క్ హెక్సక్లోరోఫీన్ తో కూడి ఉండడం. హెక్సక్లోరోఫీన్ ప్రపంచమంతటా అంగీకరింపబడిన శరీర దుర్గంధ నివారణ.

— తాజా హాయి

గొల్పుతూ

రక్షణయిచ్చే టాల్క్

బ్లూ సీల్ టాల్క్ మీడియం.

ప్రొమిలీ వైజం కెబ్బిలో దొరుకుతుంది.

మైసూరు - పాండ్ల ఇన్ కార్పొరేషన్

(పరిమితమైన బాధ్యతతో)

బి.ఎస్. ఎ.ఆర్. ప్రా.సి.సము)

WPT 4369

“మార్కాసంధ్యా ప్రకర్తతే...”

హాయి, ‘అమ్మా!...’ అంటూ రాగుల ఎత్తుకున్నాడు.

‘అయ్యో!... ఏమరుపులండి!... ఏన్నటిల బతకనిస్తారా? చావమంటారా?...డాక్టరు డగ్గరకు వెళ్ళడానికి మీకంత కష్టంగా వుంటే మానెయ్యండి నాచావు నేచస్తాను... ఆపిల్లల్ని కొట్టిచంపితే ఏమొస్తుంది?...’ ఆ నీరసంమీద మాటకూడా ధాటిగా మాట్లాడలేక గొంతు కీచబోయింది. కమలమ్మగారి ‘ఏట్’తో గవ్వచుట్టగా వాడిచెప్పి వదిలేసి సైకిలుపంపు వెతకనారంభించారు వరదరాజులుగారు...కానీ అదికూడా కుమార రత్నం ఎక్కడ వడేశాడో కన్పించక, కిమ్మనకుండా కాళ్ళకు బుద్ధిచెప్పారాయన.

అలా నడుస్తుంటే లక్ష ఆలోచనలు గీరున తిరుగుతున్నాయి ఆయన ముసులో. ‘ఈనెల టూషన్లుకూడా ఎక్కువ లేవు... ఈ ఖర్చు ఎలా భరించడం?... అనే సమస్య ఆయన్ను వేధిస్తుంది...ఎంజబ్బో...డాక్టర్లకు పాఠ్యాలేక చస్తున్నాను...’ అనుకున్నారాయన...అవిడబబ్బు తల్లుకున్నప్పుడల్లా, కమలమ్మగారి ఐదోకొన్ను లప్పుడు డాక్టరుగారు యిచ్చిన పంహ వద్దన్నా జ్ఞాపకం వస్తుందాయనకు...

ఆరోజు ఆయన చిలక్క చెప్పిట్లు చెప్పారు—‘ఇప్పటికే అవిడ చాలా నీరసంగా వుంది...ఇకముందు మళ్ళీ గర్భవతియితే మరి నీరసమిస్తుంది...బిడ్డలూ నీరసంగా

వుంటారు. అవిడను అవరేషను చేయించుకోమంటే భయపడుతున్నారు...మీరైనా యిక ముందు సంతానం కలుగకుండా ఏదైనా మార్గం చూసుకుంటే మంచిది’, అని సలహా యిచ్చారు.

వరదరాజులుగారికి అమాటలు తలకెక్కులేదు. పైగా, ‘అలాంటి పాపపు పనులు మేము చెయ్యం...’ అని ఖచ్చితంగా చెప్పేవారు. నిజానికి పాపపుణ్యాలకంటే ఆయనకు అవరేషను అంటే భయంవేసింది ముఖ్యంగా...అనూటంటే డాక్టరు చీవాట్లు పెడతాడేమోనని దానికి పాపమనే రంగుపూసి తప్పించుకోజ్ఞాచారు.

అప్పటికి డాక్టరు ఎంతగానో నచ్చచెప్పారు...

‘రైతు ఒత్తుగా ఎత్తనాలు జల్లితే ఏమవుతుంది చెప్పండి?...మొక్కలు ఏపుగా ఎడగవు...నారుతీసి మళ్ళీ కొంతదూరముండేలా నాటితే తప్ప అవి మంచి పంట నివ్వవు. బిడ్డకూ బిడ్డకూ కనీసం మూడు సంవత్సరాల తేడా లేకపోతే తల్లి ఆరోగ్యంగానూ, బిడ్డ పుష్టిగానూ వుండరు. మీరేమో తల్లికి బిడ్డకూ పుష్టికరమైన ఆహారం యివ్వకపోతుండిరి...బిడ్డలు భగవత్ప్రసాదమని భావించినప్పుడు వాళ్ళను అప్పురూపంగా పెంచుకోవాలి. వాళ్ళకు చక్కటి భిక్షవ్యత్తు నిర్మించడానికి అవకాశాలు కల్పించాలి. వాళ్ళను విసుక్కుంటూ, తిట్టు

కుంటూ; కడుపునిండా తిండిపెట్టలేక; ఒంటినిండా గుడ్డ యివ్వలేక, బీబితవలలాగా భావించాల్సిన పిల్లలను, శాపాలగా భావిస్తూ భరించేకంటే, పరిమితమైన సంతానంతో మీ బ్రతుకులూ, వాళ్ళ బ్రతుకులూ ముఖ ప్రదం చేసుకోడం మంచిది...’ అని ఓ గంట సేపు బోధించారాయన.

అయితే యిక్కడ వరదరాజులుగారికి తెలియననుకోడం ఆయన పొరబాటు. వచ్చిన చిక్కల్లా, తమ ఆలోచనల్ని ఆవరగలిో పెట్టలేకపోవడం ఆయన బలహీనతల్లో ఒకటి...టీకాలు వేయించుకుంటే మశూచికం రాదని, వచ్చినా ఆటే ప్రమాదం వుండదని, అందరికీ తెలుసు. కానీ టరాలు వేసేవాళ్ళు కన్పించగానే పొల్లోంటే పొలి పొయ్యేవాళ్ళు యిప్పటికీ ఎంతమంది లేరు!... ఇదీ అతే.

వరదరాజులుగారు డిప్యెన్సరీకి వెళ్ళేసరికి రోగులు చాలామంది వున్నారు. ‘ఈరోజుల్లో, మనుషులు అహారంలేని కాదు మందులులేని జీవిస్తున్నారు’ అనుకున్నారాయన. డాక్టరుగారు వచ్చేదాకా వుండి ఆయనను వెంట బెట్టుకు తీసుకొచ్చి, భార్యకు యింజక్షన్సు యిచ్చి ఆయన వెళ్ళాక ఆదరాబాదరగా వంటయింటికి ప్రవేశించారు వరదరాజులుగారు. అన్ని చికాకులూ కలిపి వంటపాత్రం పైన చూపిస్తూ, వారు వెళ్ళగక్కలేని కోపాన్ని చేతులద్వారా చూపిస్తూ అతైనరు పడేశారు. ఏడాది మొదట్లోనే చేరిన నలుగురు కుర్రాళ్ళకూ వాలుగు తెక్కిలిచ్చి చేస్తుండమని చెప్పి కుర్రముక్కలు తరిగడానికి వెళ్ళారాయన...ఒకవక్క! ఎడబిడ్డ ఆకలింటూ ఏడుపు లంకించుకొంది. కూతురు రానను బ్రతిమాలుకుని మరో కుంపట్లో బొగ్గులు పోయింది కూరముక్కలు పోవులో వడేస్తుండగా టూషన్సు కుర్రాడువచ్చి, ‘మేషారూ! శంకరం మేషారు వచ్చారండి మీకోసం...’ అని చెప్పాడు.

‘వస్తున్నానని చెప్పు...’ అని చెప్పంపి; ఎందుకువచ్చాడబ్బా అని ఆలోచిస్తున్న వరదరాజులుకు మెరుపులా ఓ ఆలోచన తట్టింది. ‘రాకెక్కడికి పోతాడు?...కుర్రాళ్ళను ఆకట్టుకొని గోం చేయించడంకాదు, ఇకడితల్లో జేడెమ్మలు గూడా దిగొచ్చి వాళ్ళపట్టుకొనేలా చేయించడం నాకూ

అలా సైకి చూసకుంటూ
నడవక పాతే కొన్ని
పూల తగ్గింబ
పెట్టుకొందు తల్లీ!

శశి

తెలుసు... అనుకున్నారు గర్వంగా...

వరదరాజులుగారు అన్నదీంచి, కూర కలియబెట్టి, 'ఎడపిల్ల కంచంలో అన్నం వడేసి బియ్యంకొచ్చారు... ఆయన వచ్చేదాకా బియ్యం నిలబడి వున్నారు శంకరంగారు...

'ఏమయ్యా శంకరం?... నెమ్మదిగా జ్ఞాపకం వచ్చామే!...'

'మితో చిన్న పనుండి వచ్చాను...' అన్నారు శంకరంగారు.

'అదే... అదే... పనిలేకుండా మాయిల్లు వెతుక్కుంటూ వస్తావనుకుంటావా?... అంటూ ఎత్తిపొడిచారు.

'మీ పెద్దబ్బాయి సుబ్బారావు విషయం కొస్తా మాట్లాడుదామని వచ్చాను.'

'మా పెద్దబ్బాయి సంగతి!... ఏమిటది?...'

మీ సుబ్బారావు అక్కడక్కడో కిల్లి కోట్లో కూర్చుని ప్రాధువా పోయంతమా డిటెక్టివ్ సవలలు చదువుతూ, చెడుసావాసా వల్ల, దురలవాటు...

ఇంకా శంకరంగారి మాట పూర్తికాక ముందే, 'ఎవరు చెప్పారు?... ' అని గద్దించి అడిగారు వరదరాజులుగారు.

'నాకు తెలిసింది. మీకు చెప్పకుండా వుండడానికి మనసెప్పులేదు... మీతో చెబితే అబ్బాయిని తగు జాగ్రత్తలో పెట్టుకుంటారని వచ్చాను...' శంకరంగారు యింకా ఆయనకు తెల్సిన విషయాలన్నీ చెప్పలేదు వరదరాజులుగారు బాధపడతారనే పుద్దే శంతో...

వరదరాజులుగారి మొఖం కోపంతో జేవు రించింది. ఆయనకు కొడుకు చెడిపోతున్నాడన్న సంగతి తెలిసినా, ఆయన దానికి బాధ పడుతున్నా, అది శంకరంగారి నోటంటి విని సహించలేకపోయాడు. 'మావాడిమీద ఫిర్యాదులు చేసేముందు, నీదగ్గర చదువుకునే పిల్లల్ని తగుజాగ్రత్తలో పెట్టుకో... నా కొడుకు బాగోగులు నాకు తెలుసు. ఎవ్వరూ కష్టపడి చెప్పక్కరలేదు... వస్తాను... నాకు పనుంది...' అంటూ గిరుక్కున తిరిగి లోపలికి వెళ్ళిపోయారు వరదరాజులుగారు.

తోటిడబ్బోగి, కొడుకు పాడవుతున్నాడు. చెబితే కాస్త మంచిమార్గంలో పెట్టు

కుంటాడనే పుద్దే శంతో తనువస్తే యాయన, కెందుకింతి కోపం వచ్చింది!... ఆరోజు వేణు అన్నమాటలు జ్ఞాపకం వచ్చాయి శంకరంగారికి... 'అతడన్నది - నిజమే అయ్యుంటుందా?' అనుకుంటూ యింటిముఖం వట్టారు శంకరంగారు.

* * *

'ఏమండీ!... సుశీలకు తల్లిలేదా?...'

'ఏం ఎందుకు వచ్చిందబ్బా ఆనందేహం!' 'కురుక్షేత్ర' మేగజైను చదువుకుంటున్న ఆనందరావు పుస్తకం మూసేసి (వజ్జించాడు. వచ్చిన యిన్నాళ్ళకుగానూ జ్యోతికి యిరుగుపొరుగును గురించి తెల్సుకోవాలని పించినందుకు ఆశ్చర్యపోతూ...

'ఏంలేదు, సుశీల 'పిన్ని'... అంటుంటేను...

'అబ్బే!... అల్లి తండ్రి వున్నారు కానీ యీ అమ్మాయిని వాళ్ళ పిన్ని పెంచుకుంటోంది...'

'హమ్మయ్య!... పోనీ. సవతి తల్లిమోనని భయపడ్డాను.' అప్పటికి భయంతిరింది జ్యోతికి.

'ఏం హమ్మయ్య అంటున్నావ్... ఏం జరిగిందేమిటి?... ' ఆనందరావు గుచ్చి గుచ్చి అడిగాడు.

'ఏంలేదు. మొనప్పేరోజు గుండ్రటి మొహానికి బాగుంటుందని రెండుజడలు వేశాను. 'మా పిన్ని కోప్పడుతుంద'ని భయపడుతూ వెళ్ళిందామ్మాయి... అప్పటినుండి మనింటివైపుకే రావటంలేదు. అవిడేమన్నా అన్నారేమోనని భయంగా వుంది.'

'ఎప్పుడో తప్ప అవిడ కోప్పడదు కానీ... సుశీలకే మహా అభిమానం... అవిడేమన్నా అంటుండేమోనని భయపడుతుంది. ఇక రావటం లేదంటే... నువ్వెప్పుడైతే వాళ్ళంటికి వెళ్తేగా వాళ్ళు మనింటికి వచ్చేది!... నిన్ను నీవు వెలేసుకున్నట్లు కూర్చుంటే వాళ్ళకేం పట్టింది నీచుట్టు తిరగడానికి?...'

'ఏమోనండీ.. వాళ్ళు అదోలా మాట్లాడుతారు. అలా మాట్లాడితే నాకు చాలా కష్టం వస్తుంది.' అన్నది జ్యోతి తల వంచుకుని.

'వాళ్ళంటే తెలియనివాళ్ళు జ్యోతి!... తెలిసినదానిని, చదువుకున్నదానిని నీవు

చేస్తున్న మనకార్యం ఏమిటి చెప్పు... వాళ్ళతో కలిసి తిరిగితే వాళ్ళ బాబోగులు తెలుస్తాయి... చేతలే వాళ్ళను సరిదిద్దవచ్చు. ఇలా వాళ్ళనుండి దూరంగా వున్నందున వాళ్ళకు నివీడానున్న దురభిప్రాయాలు బలపడుతున్నాయి గానీ ఏమన్నా తొలగించగలిగేవా చెప్పు?... ' అన్నాడు.

అలాచిన్న ఆయన మాటల్లో కొంత నిజం లేకపోలేదు అనిపించింది జ్యోతికి. వలసరాంకు, వరిస్థితులకు అనుగుణంగా వ్యవహరించడం, వరిస్థితుల కనుగుణంగా తప్ప తాను మలుచుకోడం శేర్పని చదువు వ్యర్థమేమో!... మనిషి సంఘటి. ఎవ్వరికీ సరిపడకుండా, ఎవ్వరి స్నేహమూ అభిరిపించకుండా గడపడమనేది మనిషికి పాధ్యపడని విషయం... అలాగని వేరువేరు దృక్పథాలు, వేరువేరు భావాలు, జీవన విధానాలు గలవారిలో స్నేహం వెరపడం కూడా కష్టం. పాధ్యమైన విషయమే!... ముఖ్యంగా తమ మీద కొన్ని దురభిప్రాయాలు ఏర్పరచుకొన్న వారితో స్నేహం చెయ్యడం కూడా చాలా కష్టమే!... అయినా తనుమాత్రం ప్రయత్నించడంలో తప్పేముంది!... అనుకున్న జ్యోతి ఆసాయంత్రం సర్పమ్మగారిని తోడు తీసుకుని సుశీలా వాళ్ళింటికెళ్ళింది.

సుశీలా వాళ్ళిల్లు ఆనందరావు యింటి వక్కనే. ఇంటికి కాంపౌండ్ వాల్ ఏమీ లేదు. ఇల్లు దేశవాళీ పెంకుటిది. ఆనందరావు వాళ్ళ ప్రహరీనామకొని గొడ్డపాక. వాకిటిముందు గడ్డివాము. మట్టిశేల శ్రావణంగా అలికి ముగ్గులు పెట్టివుంది... ఇల్లా, వాకిలి, వరిసరాలు చాలా శుభ్రంగా వున్నాయి.

జ్యోతిని చూడగానే, 'పిన్ని!... పిన్ని!... వదినమ్మ వచ్చింది పిన్ని!...' అంటూ దొడ్లోకి పరుగెత్తింది సుశీల, కనీసం వాళ్ళను లోపలికి రమ్మనైనా చెప్పకుండా!... సుశీల పిన్ని దుర్గమ్మగారు సంభ్రమాశ్చర్యంతో, 'రామ్మా... రా...' అంటూ వచ్చింది. ఎన్నడూ ఎవ్వరింటికి వెళ్ళని జ్యోతి, యివ్వాల పిలవకుండా తమయింటికి రావడం అవిడకు ఆశ్చర్యంగానూ, ఆనందంగానూ కూడా వుంది. చాపవేసి 'కూర్చో' మంది. అవిడకు జ్యోతితో ఏం మాట్లా

ఒక్కొక్క కణంలో అమితోత్సాహం

ఓవల్ టీనులో ఉన్నంత మాట్లాడుతూ ఇతర ఆహారపానీయాలలో దేనిలో కూడా లేదు. ప్రకృతిలో శక్తివృద్ధిచే వస్తువులలో మాట్లాడు ముద్రసిద్ధమైనది. అందుచేత, 1932 సంవత్సరం నుండి, ఓవల్ టీను ఒలింపిక్ ఆటల అధికారుల సమ్మతం పొందిన ఒకే యొక ఆహారపానీయమంటే అందులో ఆశ్చర్యమేమీ లేదు.

ఓవల్ టీనులో అదనపు మాట్లాడు మాత్రమే కాదు, ఇంకా పాలు, విటమిన్లు, శక్తినిచ్చే

ఓవల్ టీనులో శక్తినిచ్చే మాట్లాడు అధికంగా ఉంది

యితర పదార్థాలు కూడా చేరియున్నాయి. ఆకారణముచేత, సర్వోత్కృష్టమైన ఓవల్ టీను పెరిగేవిల్లంకు, కష్టపడి పనిచేసే పెద్దలకు పనికివచ్చే ఆదర్శమైన ఆహార పానీయము.

ప్రతిరోజు ఓవల్ టీను సేవించండి. ఓవల్ టీను ఒక్కొక్క కణంలో అమితోత్సాహమిస్తుంది

ఓవల్ టీను

అంతిమాగా జిగత్ జిగ్ తిన్నిల్లింగ్ అండ్ అల్లెక్ ఇండస్ట్రీస్ లిమిటెడ్, ఏ. వాండర్ లిమిటెడ్, ఇండో వారి యునువర్స్ ఓవల్ టీను తయారు చేయుచున్నాము. ASPURAINIT

పూరానంద్యా ప్రవర్తతే..

ఇలాంటి చోటకు. మాట్లాడుకుంటా ఎదురుగా కూచుంది.

‘ఏదండీ మా మరదలు పిల్ల ?...ఇలా కనబడి అలా మాయమైంది ?...’ అంటూ తనే చలకరించింది జ్యోతి.

‘సుశీలా !...దొడ్లో వున్నట్టుంది... అమ్మాయి...సుశీలా !... మీ వదివమ్మ నీ కోసం వస్తే దొడ్లో కూచున్నావే ?... రారా...’ అని కేకేసింది దుర్గమ్మగారు.

సుశీల సిగ్గుచదుతూ వచ్చి నిలచింది.

‘ఏం సుశీలా !...మా యింటికి రావడమే మానేశావ్ ?...’ అని జ్యోతి అడిగినవానికి దుర్గమ్మగారు కల్పించుకుని, ‘అది యిది వరకు ఎప్పుడూ అక్కడే తిరుగుతుండేది ‘అన్నయ్యా, అన్నయ్యా’ అంటూ. ఇప్పుడు నేనే వద్దన్నాను. దానికేమీ తెలియదు, అవాకులూ చవాకులూ వాగుతుండేమోనని’ అని అన్నది.

‘అయ్యో పసిపిల్ల తన కేమిటండీ...ఈ రెండు రోజుల్నుండి సుశీల రాకపోతే నాకేమీ తోచటంలేదు....’ అంది జ్యోతి.

ఆ తర్వాత దుర్గమ్మగారు జ్యోతి అన్నదమ్మలు, అక్కచెల్లెళ్ళు వగైరా వివరాల్ని అడిగి తెలుసుకుంది. అన్నిటికీ ఓపిగా జవాబులు చెప్పింది జ్యోతి.

‘ఇంతకూ మా అమ్మాయి కంటే మువ్వక్కన వదువు కున్నావుటా ?...’ అని అడిగింది ముక్కుమీద పేలు వేసుకుని.

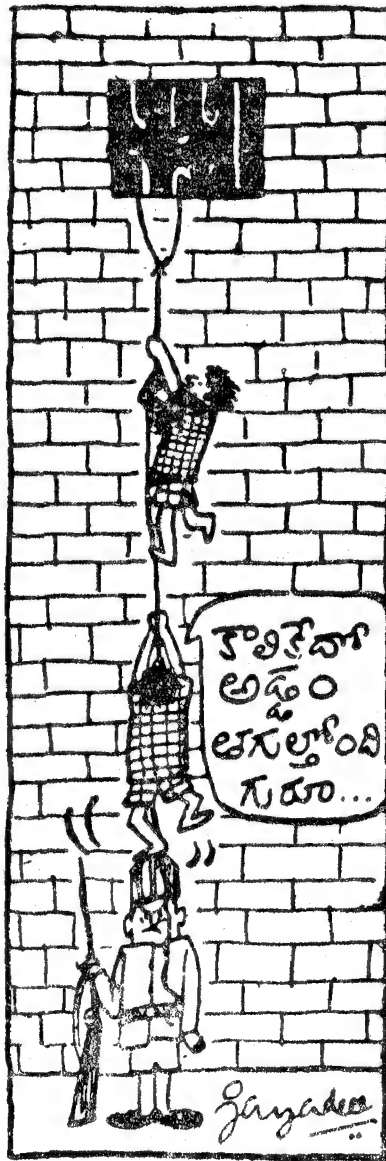
జ్యోతి యిరకాటంలో పడిపోయింది. ‘ఏమని జవాబివ్వాలో తోచలేదు. అయినా జవాబు చెప్పకపోతే ఏమను కుంటుందోనని, ‘మా నాన్నగారికి చదివించటం యిష్టం. అందుకని నన్ను చదివించారు.’ అని చెప్పింది.

‘అయినా - అమ్మాయి ! నాకు తెలి కడుగుతానుగానీ...ఆడవాళ్ళకు చదువెందు కమ్మా !?...ఉద్యోగాలు చేస్తారా ? ఊళ్ళేలా తారా ?...ఇంత వంటా వార్లు నేర్చుకుంటే సరిపోయేవానికి...’ అని దుర్గమ్మగారు అనే సరికి జ్యోతికి కష్టమని పించింది! ‘వీళ్ళెందుకీలా మొఖం అనేస్తారు ?...అవ తం వాళ్ళ నాచుకుంటారనేది తెలియదా?...లేక నొప్పించటం గొప్ప ను కుంటారా ?...అని అలోచిస్తూ కూర్చుంది.

కానీపు కూచుని వచ్చేస్తూ ‘వస్తాను పిన్నిగారూ ! మీ రెప్పుడైనా ఓ మాటు మా యింటికి రండి...సుశీలను పంపిస్తుంటారు గదా !’ అని చెప్పి వచ్చేసింది.

జ్యోతి వరుసపెట్టి ‘పిన్నిగారూ !’ అని పిల్చేసరికి దుర్గమ్మగారి మొఖం చాటం తయింది. ‘అట్లాగేనమ్మా...తప్పక వస్తానంటూ’ వాకిటిదాచా వచ్చి పొగనంపింది.

మరునాడు మధ్యాహ్నం సుశీల వచ్చింది అడుగులో అడుగుసుకుంటూ. జ్యోతి పూలీలు చేస్తోంది వంటింట్లో. ఆనందరావు యింట్లో వున్నరోజున మధ్యాహ్నం టిఫిను

చేసేది జ్యోతి. ఆ రోజు అతడి కిష్టమని పూలీలు, వెజిటబుల్ కుర్మా చేస్తున్నది.

‘ఇక్కడమ్మావా’ వదివమ్మా ?...అదేమిటి నువు చేస్తున్నావ్ !...’ అన్నది వింతగా చూస్తూ.

‘ఏం నేను చెయ్యకూడదా ?...’ జ్యోతి ఎదురు ప్రశ్న వేసింది.

‘అవ...అది కాదు...నీకు వంట చెయ్యటం రానన్నారూ ! ! !...’

‘అని ఎవరన్నారు ?...’

సుశీల చెప్పడం యిష్టంలేక నీళ్ళు నమిలింది. జవాబు చెప్పకుండా వక్కనే వచ్చి కూర్చుంది కుంపటి విసురుతూ...జ్యోతి వశ్యంలో పూలీలు కూరా పెట్టి, ‘నది నమ్మకు వంట వచ్చే రాద్ నువు చెప్పింది...’ అంటూ సుశీల ముందు పెట్టింది.

‘వద్దు పదినమ్మా.’

‘ఇదో అమ్మాయి ఇలా మాటిమాటికీ తెట్టుచేస్తే నేను నీజట్టుండను తెలిసిందా ?...’ చిన్నపిల్లలా బుంగమూలి పెట్టి అంటున్న జ్యోతిని చూస్తూంటే భయమంతాపోయి చనువేర్చింది. నవ్వుతూ వశ్యమందుకున్న సుశీల ‘వదినమ్మా...ఈ కూర కూడా నువ్వే చేశావా ?...అని’ అడిగింది.

‘ఏం బాగుందా ?...’

‘భలే బావుంది వదివమ్మా...నిజంగా నువ్వే చేశావా ?!’

జ్యోతి నవ్వింది. ఈ ఊళ్ళో వాళ్ళందరికీ తనమీద యిలాంటి అభిప్రాయాలున్నాయన్నమాట !...అనుకుంది.

‘సరేగానీ సుశీలా రమణయ్యగారింట్లో శ్రావణ మంగళవారం నోములని పేరంటం పిలిచారు. నువ్వుకూడా వస్తావా నెండ్లా ?’

‘నువ్వు పేరంటానికి వస్తావా !... నిజంగానా !—తమాషా కంటున్నావా వది నమ్మా ?’

‘బాగుందమ్మా...నీ అనుమానాలు నేను తీర్చలేను. ఇంతకూ నువు పస్తానో ? నో చెప్పు...’

‘అయితే నువు రమణయ్య వుంటు వదివమ్మా...నేను నిమిషంలో బట్టలు వేసుకు వస్తాను.’ అని చెప్పి ఒక్కసారి ను తిసింది సుశీల.

[ఇంతా వుంది]

పెద్దలకు పిన్నల సుద్దులు

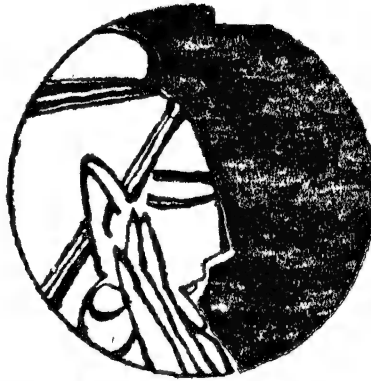

ఇ అనుభవజ్ఞులైన పెద్దలు పిన్నలకు మంచి బుద్ధులు నేర్పడం సహజం. అయినా కొన్ని సందర్భాల్లో పిన్నలే పెద్దవాళ్ళకు బుద్ధి చెప్పవలసి వస్తుంది. పెద్దలు అధర్మంగా ప్రవర్తించినప్పుడు బుద్ధిమంతులైన చిన్నవాళ్ళు హితాన్ని బోధించడం కద్దు. ఇట్టి సంఘటనలు ఉపనిషత్తుల కాలంలోనూ కానవస్తాయి. వాటిలో నచికేతుని వృత్తాంతం పేరు పడింది.

నాజశ్రవనుడనే మహాముని ఒకప్పుడు విశ్వజిహ్వగం చేశాడు. ఆ యాగం చేసే వారు తమవద్ద వుండే వస్తువులలో ఒకటిని మిగిల్చుకుంటే దానం చెయ్యవలసి ఉన్నది.

ఆ మహాయాగం చెయ్యడానికి అతని దగ్గర ఏముంది? అందువలన అతడు అందరినీ యాచించి గోవులనూ, ఇతర వస్తువులను కూడాబెట్టి యాగం ప్రారంభించాడు. ప్రారంభించాడు గానీ, అతని మనస్సు పరివక్త్యం కాలేదు. ఆ గోవులనూ వాటిని చూస్తే ఆ మునికి కళ్ళు కుట్టాయి. మేలైన గోవులను దానం చెయ్యకుండా దాచివేసి, ఉపయోగంలేని వాటినే—అంటే కళ్ళు లేనివి, నీరు తాగ లేనివి, గడ్డికొరకలేనివి, వట్టి పోయినవి అయిన వాటినే దానం చెయ్యసాగాడు.

మునిపుత్రుడు నచికేతుడు ఉత్తమ స్వభావం కలవాడు. తండ్రి చేస్తున్నవని అతడు గమనించి చాలా విచారించాడు. 'ఇట్టి అకృత్యం వల్ల యాగంవల్ల ఫలం లేకపోగా మీరాదు... మిక్కిలి సరకరి కూడా సంభవిస్తుంది. ఈ లోభిత్వానికి కారణం చేసేగదా. నా కోసమేకదా యీ దానం! వస్తు కూడా ఎవరికైనా దానం చేస్తే, యిలా దానకర్తయ్యాడంటే! ఈ విషయమే

సత్యం గుఱుపెట్టకమనశ్శయ్య

అడుగుతాను' అని నచికేతుడు తండ్రితో 'నాయనగారూ! మీరు సర్వమూ త్యాగం చేయవలసిన విశ్వజిహ్వగాన్ని జరుపుతున్నారు. సమస్త వస్తువులనూ, మీకు స్వాధీనంలో ఉన్న గోవులనూ దానం చేస్తున్నారు. నేను మీ కుమారుడను. నన్ను కూడా దానం చెయ్యవలసి వున్నది కదా! నన్ను ఎవరికి దానం చేస్తారో చెప్పి, వారి వద్దకు వెళ్లి నేనెలా చేస్తూ ఉంటాను' అని అన్నాడు.

నాజశ్రవనుడు మొదట్లో యీ మాటలను లక్ష్యపెట్టలేదు. నచికేతుడు ఊరు కోకుండా నొక్కి నొక్కి ముమ్మారు అడిగే సరికి అతనికి కోపం వచ్చింది. ఎవనికోసం తాపత్రయపడి తాను మంచి పదార్థాలను జాగ్రత్తపెడుతున్నాడో—ఆ పుత్రుడే యీ రీతిని తన్ను ఎదిరించి అడగడం వల్ల ఆ మునికి కొడుకుపై అసహ్యం కలిగింది. అతడు పట్టరాని కోపంతో ముందు వెనుకలు ఆలోచించకుండా 'నిన్ను మృత్యు దేవతకు ఇస్తాను' అని అనివేశాడు.

తండ్రి పరికినమాట విని కుమారుడు ఆశ్చర్యపడ్డాడు. దానం వల్ల ప్రతిగ్రహీతకు ఏదైనా ప్రయోజనం ఉండాలి. మృత్యుదేవత అయిన యమునికి తనవల్ల ఏమీ ఉపయోగమో అతనికి భోధపడలేదు. మళ్ళీ ఆలోచించాడు. తండ్రికి, తాను మరణించడం యిష్టం లేదని, కోపం కొద్దీ ఆ విధంగా అన్నాడని గ్రహించాడు. అయినా, అడినమాట తప్పితే దానివల్లనూ సరకమే ప్రాప్తిస్తుంది. అసత్య దోషం

తండ్రిని అంటకూడదు. అందువల్ల నచికేతుడు మరల ఇలా అన్నాడు—

'తండ్రి! మీరు నన్ను మృత్యుదేవతకి ఇవ్వాలని నిశ్చయించారుగదా! అలాగే జరిపి తీరాలి. మన వంశంలో యంతవరకూ ఎవ్వరూ అడినమాట తప్పలేదు. మీరూ ఆ రీతినే నడుచుకోవాలి. లేకపోతే అసత్య దోషం వస్తుంది. నేను మరణిస్తే మీరు విచారించకూడదు. చావు పుట్టుకలు మనుష్యునికి సహజాలు, సన్యం పుట్టి, పెరిగి, ఎండిపోయి, మళ్ళీ బీజ మూలంగా పుట్టినట్లే మనుష్యులన్నా పుట్టుతూ, మరణిస్తూ వుంటారు.'

కుమారుని మాటలకు తండ్రి బదులు చెప్పలేక పోయాడు. నచికేతుడు మరణించడానికి అతడు అనుమతించక తప్పిందికాదు.

మరణించిన నచికేతుడు యముని గృహం చేరుకున్నాడు. సంయమనీ పురంలో. అప్పుడు యమధర్మరాజు గృహంలోలేడు. ఎక్కడికో వెళ్లి పున్నాడు. మూడు దినాల వరకూ యింటికి రాలేదు. నచికేతుడు యముని భవనద్వారం దగ్గర అరుగుమీద కూర్చుని మూడు దినాలు గడిపాడు. ఇంటికి వచ్చిన ఆ ఆతిథికి ఆతిథ్యం ఇవ్వడం యింటిలోని వారికి సాధ్యపడలేదు. గృహ యజమాని అనుమతి లేకుండా ఇంటిలోనివారు ఎవ్వరికీ ఆతిథ్యం యివ్వకూడదు. ఆ అధికారం వారికి లేదు.

మూడురోజులయ్యాక యముడు వచ్చాడు. ఇంటికి వచ్చిన ఆతిథి మూడు దినాలు తిండి లేక పస్తుండడం వల్ల గొప్ప పాపం మెడకు చుట్టుకుంటుందని అతడు భయపడ్డాడు. ఆ సౌతికం పోట్టుకొనుటకు గాను యముడు నచికేతుడికి మూడు పదాలిస్తూ, ఏమి కావాలో కోరుకోమన్నాడు. అన యెడల అనుగ్రహం చూపిన ఆ ధర్మప్రభువుకు పదే పదే నమస్కారాలు చేస్తూ నచికేతుడు కృతజ్ఞత చూపి, తాను తిరిగి బ్రతికేటట్లు, తన్ను చూచి, తన తండ్రి కోపించకుండా సంతోషించేటట్లు, కోరుతూ మూడు పరంగా ఆత్మ స్వరూపాన్ని వివరించాలని ప్రార్థించాడు. యముడు తక్కిన పదాలను సులభంగా ఇచ్చినా, ఆత్మస్వరూపం వివరించడానికి మాత్రం మొదట్లో సమ్మతించలేదు. నచికేతుడు మిక్కిలి ప్రాధేయపడగా—ఆత్మ స్వరూపాన్ని వివరించి, నచికేతుణ్ణి తిరిగి భూలోకానికి పంపి వేశాడు. ●

ఫ్లారెన్సు నైటింగేల్

■ [1820 లో విలియం నైటింగేల్, ఆతని భార్య ఫాన్సీ ఇటలీ పర్యటించడానికి వెళ్లారు. వాళ్లు బాగావున్నవాళ్లు, మహారాజభోగం అనుభవిస్తున్నవాళ్లును. ఇటలీ దేశంలో సుందరనగరం ఫ్లారెన్స్. వారక్కడ వుంటుండగా ఒక అమ్మాయి జన్మించింది.]

‘అడుక్కోడానికి గార్డెన్లున్నాయి, ఆట స్థలాలున్నాయి. గుర్రాలమీద స్వారి చేస్తున్నాను. కుక్కపిల్లలతోటి, పిల్లిపిల్లలతోటి సరదాగా కాలక్షేపం చేస్తున్నాను. చిన్నపిల్లలు కోరుకునేవన్నీ నాకున్నాయి. తోటివాళ్ళకంటే, ఎక్కువ ఆనందాన్నిచ్చే భాగ్యం నాకున్నది. అయినా ఆ ఆనందానికి నోచుకోలేకపోతున్నాను. నాకీవిధమైన జీవితం మీదే నిరక్తువుడుతోంది. సంఘానికి సేవ చేస్తూ పడుగురికి నా సహాయాన్ని పంచి పెట్టగల కార్యాన్ని నిర్వహించాలనిపిస్తూ వుంది.’

—ఫ్లారెన్స్

(16వ ఏట తన డయరీలో)

‘1837 ఫిబ్రవరి ఏడవతేదీన దేవుడు నాతో మాట్లాడాడు. తనను సేవించడానికి నన్ను పిలిచాడు.’

—ఫ్లారెన్స్

(16వ ఏట ఆమె ‘ప్రయివేట్ నోట్స్’లో)

[దేవుడు ఫ్లారెన్స్‌తో మాట్లాడినప్పటి నుంచి తను దేవుడికి ఎటువంటి సేవ చేయాలా అనేదానిగురించి నిర్విరామంగా ఆలోచించసాగింది. మొట్టమొదట పేదలను కరుణించడంలో మునిగిపోయింది. ఈసారి ఆమె తరిదండ్రులకు ఇవ్వలేదు. ఒక గొప్పవంశంలో జన్మించిన స్త్రీ ఇలా ‘పాడయిపోతున్నందుకు’ వారు ఎంతో విచారించారు! వెంటనే ఆమెను లండన్ పంపించేశారు. అక్కడ ఆమెను రిచర్డ్ మెల్త్ వివాహం చేసుకోవాలనుకుని తన అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తం చేశాడు. రాజకీయ వేత్త రాబర్టు హన్‌టర్‌గా ప్రసిద్ధిగాంచినవాడు అతనే.]

‘రిచర్డ్ మెల్త్! మనిద్దరిజంట బాగుంటుందని నా తరిదండ్రులు కూడా అనుకుంటున్నారు. వివాహ జీవితంకంటే

మహాత్మ్యస్మయైత, సంతోషమైన జీవితం వేరే మరోటివుందని నా కనిపిస్తూవుంది. వివాహంధానికి కట్టుబడిపోతే నేను దేవుడికి ఏవిధంగా సేవచేయగలుగతాను?’

—ఫ్లారెన్స్

[నిరుపేదరికి సేవచేయడంలో లీనమై పోయింది ఫ్లారెన్స్. ఆమె సేవలక్ష్మిని వెరనేర్పడానికి సర్వకాల సర్వావస్థల్లోనూ కృషి చేయసాగింది. ఈ పవిత్రకార్యాన్ని గురించి ఆలోచించేశాకొద్దీ, సేవచేసేశాకొద్దీ ఆమె అసంతృప్తి ఎక్కువ అవజ్ఞించింది. ఎంతచేసినా ఇంకా చాలావుంది అనిపించేది. ఆమె ఆసంతృప్తిని గమనించిన తల్లి దండ్రులు ఆమెకు వివాహంచేయ విళ్ళ

యించుకున్నారు.]

‘మనం నిర్వహించబోయే కార్యక్రమా లన్నిటికీ దేవుని ప్రేమించడంద్వారా పునాది లభిస్తుంది. అతెగ్జాండ్రియాలో ఒకనంస్తను దర్శించినప్పుడు నాకీ సత్యం తెలిసింది. అక్కడున్న పందొమ్మిదిమంది ‘సిస్టర్లు’ తొంభయిమందిచేసే పనిచేస్తున్నారు. ఆ నంస్త ఒక పాఠశాలను, అనాథ శరణాల యాన్ని నిర్వహిస్తూవుంది. వాళ్ళ ఇతి బోటికీ కూడా నేను సరితూగను. వాళ్లు చేసే సేవతో నేనెంత?’

—ఫ్లారెన్స్

(63 వ పేజీ చూడండి)

డాక్టర్ కబుర్లు

చర్యంమీద మందుల ప్రభావం

కొందరి చర్మాలు అపుషధాంవల్ల మారిపోతూఉంటాయి! అంటే, లోపలికి పుచ్చుకునే మందులు వారి చర్మాలలో మార్పులు తెప్పిస్తాయన్నమాట. సాధారణంగా చర్యం కాంతి ప్రభావానికి లోపవుతుంది. సూర్యరశ్మి కొంతసేపు తగిలినా మారుతూ ఉంటుంది.

కొన్నిప్పుడు చర్యం నల్లబడవచ్చు. మరికొన్ని సమయాలలో దేహంమీద చిన్న చిన్న కురుపులు రావచ్చు. దురిదలు పుట్టవచ్చు.

సాధారణంగా ఈ రకం బాధల తెప్పించే మందులు—

1. ఏంటిబయోటిక్స్ — కొన్ని ఏంటిబయోటిక్స్, సల్ఫామందులు వేసుకున్నప్పుడు ఎండలో తిరగకపోవటం మంచిది.

2. సెడేటివ్‌లు—మత్తు కలిగించే మందులు. అందులో బార్బిట్యురేట్‌లు.

3. ఫంజిసయిడ్‌లు—‘ఫంగస్’ బాధ

లని వదిలించటానికి వాడేమందులు.

4. డయిఎటామిన్స్—రెడాంట్ పీలు చేరినప్పుడు వాటిని ఉపయోగించడానికి

వాడేమందులు. ‘చర్మపురోహితి’, వాళ్ళ వాపులకి కూడా ఇవ్వాలంటారు!

డాక్. ఎల్. హార్వెస్టాన్
(కాపీరైటు.)

17 సంవత్సరాల నితోఫర్ ఖర్షిద్ త్వరలోనే ఆంధరికి సుపరిచితురాలు కాగలదు. డా. జకీర్ హుస్సేయిన్ సతీమణి సాంఘిక సమావేశాలవంటి కార్యక్రమాలలో పాల్గొనితానికి ఇష్టపడటంలేదు కాబట్టి వారిద్దరు రాష్ట్రపతిలోబాలు ఆయన

కుమారి నితో ఫర్ ఖర్షిద్

మనవరాలు నితోఫర్ ఖర్షిద్ వాటిలో పాల్గొంటుంది.

నితోఫర్ ఇటీవలే స్కూలు చదువు ముగించి ఢిల్లీలోని పాలిటెక్నిక్‌లో చేరింది. ఆమెకి లలిత కళలంటే ఇష్టం. సత్యజిత్ రాయ్ సినిమాలన్నా ఇష్టమే. తమ కుటుంబంలో ఎవరికీ ముసుగు ధరించే అలవాటు అంతగా లేదని ఇటీవలే ఆమె ఒక విలేఖరితో చెప్పింది. డా. జకీర్ హుస్సేయిన్ సతీమణి మాత్రం తమ గ్రామానికి వెళ్ళినప్పుడు మాత్రం బురఖా వేసుకుంటారు.

కుమారి నితోఫర్ కి సేతవీరలంటే ఇష్టం. ●

గదాధరుడు

ఒక శతాబ్దం కిందటి సంగతి కలతాలో ముద్దూర్ అనే ఆయన ఉండేవాడు. ఒకనాడు ఆయన కాశీకి బయలుదేరాడు. ఆయన వెంటే బంధువులు, మిత్రులు, పరివారకులు చాలామంది బయలుదేరారు. వీరిలో గదాధరుడనే బ్రాహ్మణ యువకుడు కూడా ఉన్నాడు. గదాధరుడి వివేకం, దైవభక్తి ముద్దూర్ ని బాగా ఆకర్షించాయి. అసలు ముద్దూర్ కే దైవభక్తి అధికం. అందుకనే అతన్ని వెంట తీసుకు వెళ్ళాడు.

దారిలో వారు ఒక గ్రామంలో ఆగారు. ఆ గ్రామంవారు అప్పుడు కరువుతో ఎంతో బాధపడుతున్నారు. వారి బాధలని చూసి సహించలేకపోయాడు గదాధరుడు. గ్రామవాసులందరికీ భోజనంపెట్టి, వస్త్రధానం కూడా చెయ్యవలసిందిగా కోరాడు ముద్దూర్ ని. 'వీరందరికీ తిండి గుడ్డలు పెడితే మన ప్రయాణానికి డబ్బు మిగలదేమో,' అన్నాడు ఆయన.

గదాధరుడికి ఆయన సమాధానం వచ్చలేదు. 'అయితే నేను ఇక్కడే ఉండిపోతాను!' అన్నాడు కన్నీరు ధారాళంగా జారగా.

గదాధర్ కరుణ ముద్దూర్ నికూడా కదిల్చి వేసింది. వెంటనే వారందరికీ బట్టలు తెప్పించి, భోజనం పెట్టించాడు. ఆ తర్వాత అతని పరివారం కాశీ ప్రయాణం కొనసాగించింది.

అవాటి గదాధరుడే తర్వాతి రామకృష్ణ పరమహంస అయ్యాడు. ఆధునిక భారత దేశంలోని ఋషి అయ్యాడు. ఆయన దివ్య సందేశం ప్రపంచం నలుమూలలా మారుమోగింది. నేడు 'రామకృష్ణ మిషన్' కి ఎన్నో విదేశాలలో శాఖలు ఉన్నాయి.

గదాధరుడు బెంగాల్‌లోని ఒక చిన్న గ్రామంలో పుట్టాడు. వీధిబడిలో చదువు

నేర్చుకున్నాడు. తన పదహారవయేట కలకత్తాకి వచ్చి దక్షిణేశ్వరంలోని శాఖిలాం యంలో అర్చకుడుగా చేరాడు. ఈకాలంలోనే అతని జీజ్ఞాస పెరిగింది. ఒకనాడు తోతాపురి అనే పాఠశాలతో ఆయనకి పరిచయము కలిగింది. తోతాపురి అతనికి జ్ఞానభిక్ష ప్రసాదించి 'సన్యాసం స్వీకరించవలె'గా. 'రామకృష్ణ పరమహంస' అనే పేరు పెట్టాడు.

అలి త్వరితోనే రామకృష్ణ పరమహంస కీర్తి విశేషంగా పెరిగింది. ఆయన ఉపన్యాసాలని వినటానికి ఎందరో వచ్చిపోయేవారు. శిష్యుగణం ఒకటి ఏర్పడింది. వీరిలో ముఖ్యుడు స్వామి చివేశానంద!

రామకృష్ణుడు గంధలేవీ రాయలేదు. కాని ఆయన ప్రసంగాలన్నిటినీ ఒక శిష్యుడు రాసుకునేవాడు. వాటన్నిటినీ కలిపి ప్రచురించారు. ప్రేమి రచయిత రోమారోలా అన్నట్లు, 'ముఫ్ఫుయ్‌ట్ల హైందవుల రెండువేల సంవత్సరాల ఆధ్యాత్మిక జీవనం యొక్క ఫలమే రామకృష్ణుని ప్రవచనాలు!' —ఎన్ ●

పంటలు :

రష్యన్ టీ

టీ... మనిషికి ఒక చందా

నిమ్మరసం

చక్కెర

నిమ్మకాయ... అవసరమయినన్ని

టీ మీద మరిగినోళ్ళుపోసి ర నిమిషాలు అలాగే ఉంచిన తర్వాత గ్లాసులలో పోసి సన్నగాకోసిన నిమ్మకాయ 'చక్కెర'ని వెయ్యాలి. ఎవరికి కావలసినంతవారు నిమ్మరసం, చక్కెర వేసుకోవచ్చు.

—ఎ. బి. ●

ఈ పొదుపైన కింగ్-సైజ్ సబ్బు యితర సబ్బుల కంటె ఎంతో పెద్దది, బరువైనది. ఇది తడిసిన ముద్దగా అవకుండా చివర ముక్క వరకు గట్టిగా ఉంటుంది. అందువలననే అది ఎంతో పొదుపు చేశారుస్తుంది. గోద్రెజ్ నెం. 1 సబ్బును నేడే కొనండి. దానితో మీ రంగు, మవాసనల ప్రపంచమును గులాబీలమయము చేసుకోండి.

మీ ప్రపంచాన్ని
గులాబీలమయము
చేసుకోండి...

గోద్రెజ్ నెం.1
సబ్బు తాజామైన
గులాబీల ఘటైన
సువాసనను
కలిగి ఉంది

మూర్తి మదత మంచం మీద పర్వారంగా వారి కిటికీలోంచి బయటకు మాన్చు ప్పాడు. పాలవెల్లువలా పున్న వెన్నెట్ల ప్రకృతి బుతున్నాట అయినట్లుగా ఉంది. కొబ్బరి ఆకుల్లో దోబాచూడుతున్న చందమామ, పిల్లగాలులకే లల్లార్చిపోయి సరుగులు పెడుతున్న మబ్బుపిల్లలు, అతని కంఠో హాయిమనిసిపోయాయి.

ఎక్కడనుంచో బయలుదేరి వచ్చిన విరుగాలి చల్లగా గదిలో ప్రవేశించి అతన్ని పలు

కరించింది. అతని మనసులోని నిర్మలంగా ఉన్న కాసారంలో అరిలు రేపింది. అతని మనసు అనేక విషయాల మీద మంచి తిరిగి తిరిగి సుబ్బులు దగ్గరకొచ్చి అగి పోయింది. ఆమెని గురించి ఆలోచించ సాగాడు.

ఆలోచించిన కొద్దీ సుబ్బులు మీద అనురాగంతోనే అతని మనసులో ప్రవేశించి ఆమె రూపాన్ని మనః పరికం మీద చిత్రించుకోవడం మొదలు పెట్టాడు.

తన దగ్గర సుబ్బులెందుకలా ఉంటుంది?

సుబ్బుల్లో ఆతను చూసిన అందాలు ఇంకే ఏ కాలేజీ అమ్మాయిల్లోనూ చూడలేదు. ఇప్పటికీ తను నాలుగు సంవత్సరాలుగా చదువు సాగిస్తున్నాడు. కాని ఒక్క సంచ త్వరం కూడా సుబ్బుల్లోంటి పిల్లని చూడ లేదంటే ఎంతమాత్రం ఆశ్చర్యంలేదు. ఆ బిగువూ, ఆ హంకం ఎంతమాత్రం ఏ అర్చన దేవతకో కాని ఉండవు. కాలేజీ పదువులపల్లి ఎండిపోయి అక్కపక్కల్లా ఉన్న అమ్మాయిలు సుబ్బులుని చూసి పిగ్గు పడతారంటాడు మూర్తి.

తన గదిలో దిగిదిగగానే పనిమనిషి కోసం వెదికాడు. అతనికి చెయ్యవలసిన పనులు వేండే రెండు. హోటల్ నుంచి కారెయర్ గేవడం, గది తుడిచి కూడాలో నిశ్చయ గేవడం.

ఇంటివారి పనిమనిషి నడిగాడు. అప్పటికే రను నాలుగిళ్లలో పని చేస్తూండడంవల్ల తనకీ కాఫీ లేదంది. అయినా ఆలోచిస్తా నంది. అప్పటికే సుబ్బులు ఈడేరి రెండు తెలల్లెంది. విద్యార్థుల గదుల్లో పనికి పెట్టడం తనకంత ఇష్టంలేకపోయిఉన్నట్లే, ప్రసిద్ధితుల్ని ఆలోచించుకుని, ఆమెను తన కొచ్చి మూర్తి పనులకు కుదిర్చింది.

లేడి లాగ ఎగిరిపోతూ పని చేసుకు పోతోంది సుబ్బులు. పేరుకూడా ముద్దుగా ముచ్చటగా ఉండను కున్నాడు, వికాసాన్ని శింగి ఉన్న మల్లెమొగ్గ లాగ. కవలకు లాగ ఊగిపోతూ, చక్రాలా కళ్లు ిప్పుతూ మాట్లాడుతుంది.

‘అవలా కళ్లల్లోనే ఉంది’ అనుకోని ప్రకృమిద నాలాడు మూర్తి. ఆమె నవ్వు రల్చుకున్నప్పుడల్లా అతని మనసులో కోటి దీపాలు వెలుగుతాయి. ఆనందాల సరసలో ఓలలాడుతుంది అతని మనసు.

* * *

తెల తెల్ల వారుతూంది.

‘బాబుగారూ!...’ అంటూ తలుపు గుంజ తున్నారెవరో. మూర్తి లేచి బద్దకం వదిలి పోయేటట్లు వాళ్లు విరుచుకుని తలుపు తీశాడు.

సుబ్బులు వచ్చేసింది. ఎప్పుడూ లేచి అవ్వేళ సుబ్బులు కళ్లల్లోకి చూస్తూండి పోయాడు మూర్తి.

'ఊ...తప్పుకోండి. గది తుడవాలి.' అంటూ లోపల కొన్నేసింది సీసిండిలాగ, నూరేకారం పాలు ఎక్కువైన తాదానువ్వ లాగ. గది తుడవడం మొదలుపెట్టింది.

సూర్యుడికేసి చూసిన తరువాత కళ్ళు చీకట్లు కమ్మినట్లు అయిపోయిందటని వలెసింది.

అలాగే నిలబడిపోయేడు. సుబ్బుల్లో విలికితనం గిలిగింతలు పెట్టింది. ఆమె అమాయకత్వం చూస్తే మేరకై పోయిన తల్లికోసం ఎదురు చూసే లేగదూడ జ్ఞానకం వచ్చింది.

నడుస్తూన్నప్పుడూగిపోయే ఆమె నడుం మాట్లాడుతూన్నప్పుడూ, చిన్నగా నవ్వే వుండూ ఒకదూ సాంపుగా విరిగే ఆ కేం టింగాలూ అతని మనసులో ఒక ఆకర్షణ నేర్పుచుకున్నాయి నేగిటివ్ ఫీల్డ్ నివాద బొమ్మలాగి.

'మాడు సుబ్బులూ - ఇవ్వేళ నేను హాటల్ కి పోతేను కాని, ఆ ఫాస్టులో కాఫీ పోయించుకుని చెప్పి పెడతావా?' అడిగాడు మూర్తి కడుక్కున్న ముఖం బర్నిస్ టవల్ లో తుడుచుకుంటూ.

'కానికంత ఇదేందుకంటే - తెచ్చి పెట్ట మంటే తేమా?' అని మళ్ళీ -

'టిఫిన్ అక్కర్లేదాండి?' అంది నవ్వుతూ.

ఆమె బుగ్గల్లో కెరటాలు రేపింది ఆ నవ్వు.

'వాద్దలే!' అని.

అనగానే ఫాస్టు పట్టుకుని ఒక్క గంటలో ఎగిరిపోయి షణంతో నందు మలుపు తిరిగింది సుబ్బులు.

చూరంగా ముబ్బుల్లో మెరుపు మెరిసి పట్టనిపించింది మూర్తికి. ఒక్క పాపు గంటలో సుబ్బులు ఫాస్టుతో ప్రత్యక్ష ప్పింది. మూర్తి ఆమె గురించి ఆలో చిన్నా కూర్చున్నాడు. అమోకేసి కన్నార్ప కుండా చూస్తూనే ఉన్నాడు.

'ఏమిటాండి అలా చూస్తున్నా రీవాళ? కాఫీ తీసుకోవ్వాను.' అంది నవ్వుతూ.

ఆ నవ్వు గుండెల్ని దేవేసింది. జగన్మోహిని తన చిరునవ్వుతో 'పరమేశ్వరుణ్ణి చూడ పాదాకాంతుణ్ణి చేసుకున్నట్లు మనసులో మల్లెలు జడివాన కురిసినట్లుంది.

'అబ్బే - అంత వేగంగా ఎలా తెచ్చావా? అని.'

'అశ్చర్యంగా ఉందాండి -' విలిపిగా ప్రశ్నించింది.

మూర్తి మాట్లాడలేదు.

మూర్తి ఫాస్టు అందుకోగానే కూడా పట్టుకుని కుళాయిదగ్గరికి వరుగుపెట్టింది సుబ్బులు.

అనాడు -

ఆమె వశ్రీ కదలికలోనూ చనమయూ రిలా న్నట్టాలూ, ప్రతివోంపులోనూ నియాగిరా జల పాతపు సాందర్యం, ఆమె పెదవి చిప్పితే అమృతం కురిసినట్లు అనిపించింది మూర్తికి.

అతను కాఫీత్రాగడం పూర్తి చేసేసరికి సుబ్బులు చకచకలాడుతూ కూడాతో వక్కా వచ్చింది. కూడా బరువునే పహించలేక ఆమె నడుం ఊగిపోతోందా అనుకున్నాడు.

'ఇదిగో ఈ కాన్స్ కాఫీ తీసుకో!'

'మాకేందుకంటే కాఫీ - ఆర్చుకు పోదానికి'

'ఫర్వాలేదు ఇవ్వేళ్ళికి తీసుకో'

'అలవాటైతే మారేక్క దొస్తుందాండి?' అని.

'మరి నే పోతున్నానండి' అంది మళ్ళీ జవాబుకోసం చూస్తున్నట్లు అమాయక మైన ఆ చూపుల్లో అనూహ్యమైన భావాలు దాగిఉన్నట్లునిపించింది. తెక్కలు 'పాల్స్' వెయ్యలేని విద్యార్థిలా ఉన్నాడతను.

'ఊ' మూలిగాడు.

'వెడుతున్నా నండోయ్' అంది సుబ్బులు రోడ్డుమీదికి వెళ్లిపోయి.

మూర్తి మేలుకోవాడు.

'పాయంకాం వస్తావుకదూ'

'అడగడం ఎందుకంటే - మామూలుగానే వస్తానుకదా' అని కేకపెట్టింది.

మూర్తికి సిగ్గునిపించింది.

ఆ రోజుల్లా మూర్తికి సుబ్బులుమీదే ఆలోచన. ఎందుకలా చూస్తుంది. ఏమిటి కొంటెతనం.

'సుబ్బులుగురించి ఎందు కాలోచిస్తావ్? ముక్కుచచ్చలాంచి వసిపిల్ల! అమాయకు రాల.' అని వెన్నుమీది ఎవరో చరిచి వచ్చేసింది.

'అవును సుబ్బులు అమాయకురాలే. తననీ తనభావల్ని తన చూపుల్లోని విషం

ఆర్పం చేసుకోగలిగితే తనదగ్గరంత చూపుగా మనులుతుందా? తనదగ్గరవని చేస్తుందా? ఇదేమన్నా గోయిలనే తను ముఖమెత్తుకుని విధితో తిరగలదా? అనుకోగానే తనకి సుబ్బులు దూరమైపోయినట్లు, తనలోని సంస్కృతి తన ఆరాధ్యదేవతని దళారం చేస్తున్నట్లు భాధపడ్డాడు. తను చదువుకో కుండా ఉండిపోతే ఇటువంటి ఆలోచనలకి తావులేదు. ఎటువంటి వన్నెవా రైర్యంగా, సిగ్గుంటే ఏమిటో తెలియకుండా చేసేవాడు.

సుబ్బులుమీద తనకి ప్రేమ ఉందా? ఎల్లకాలం సుబ్బుల్ని తనదృష్టితో చూడ గలదా. ఎన్నెనా సుబ్బుల్ని వదిలి ఉండడం కష్టంగా లోచింది.

* * * పాయంకాం కావేజీ వదలగానే తిన్నగా రూమోకి చక్కా చచ్చాడు మూర్తి. బట్టలు పూర్చుకున్నాడు. ఒక అరగంటసేపు విశ్రాంతి కోసమన్నట్లు కిటికీదగ్గర వెనుకున్న వదికి కుచ్చితో మెను వాల్చాడు. కిటికీలోంచి తూన్యంలోకి చూస్తూ కూర్చున్నాడు.

సుబ్బులు వచ్చింది.

'బాబుగారూ' అని పిలిచింది. అతని హృదయంత్రులు సున్నితంగా విూటే నట్లుగా అనిపించింది.

'గది తుడవాలాండి'

'అలా' అన్నాడతను గది శుభ్రంగా ఉన్న ప్పటికి.

ఆమె ఊధ్యదం ప్రాంబించింది.

అన్వేళ సీటుగా తయారయి వచ్చింది సుబ్బులు. అనభప్పుడూ పాయంకాం కాబోయేసరికి తిరుదువుకుని కళ్ళుగా ఉంటుంది. ఆరోజు మరీ అందంగా తయారయింది.

విరుగుతూ ఉన్న జాకెట్టు అను వయస్సుని దాచలేక పోతోంది. ఆమె నల్లగానే ఉంటుంది. అయినా ఆ నలుపు లోని అందాన్ని చూడగలడు మూర్తి ముఖంలో కళ ఉండకపోని వెలుపుతో నిమగ్నమౌతాడు.

అలాగని. ఆమె కారు గలపు చూడటం కాదు. ఉదికి ఉదికించే ఆ యువ్యనపు భావక ఆ బట్టలు ఆగలేక పోతున్నాయి...

'సుబ్బులూ' పిచ్చాడు. అతడవత ఏదో చెబుదా మనుకున్నాడు. కాని కంకంబో

మళ్ళు తిరిగి పోయేయి అతను చెప్పడంబట్టి కున్న మాటలు.

‘ఏమండీ?’ ముఖం పైకెత్తి అతని ముఖంతోకి చూసింది. కనుబొమలు లేచాయి. ఆ కళ్ళు ఒక్కమాటు తళుక్కుమన్నాయి. మరి మాట్లాడలేక పోయేడు మూర్తి.

‘ఎందుకండీ పిల్చేసి ఉరుకుంటారు?’ అని ముసేముసే నవ్వులు నవ్వించి.

‘నీళ్ళు కూజాలో ఉన్నాయి. అవి పోర బోసి మంచివి పట్టా.’

ఇది అర్థంలేనిపనిగా తోచింది. కూజాలో నీళ్ళు కొబ్బరివెట్టు మొదట్లో పుండి మళ్ళీ నీళ్ళు పట్టి రెచ్చింది. కూజాలో నీళ్ళు తొణికి జాకెట్ తడిసింది. అసలే జీర్ణమైన జాకెట్టు పయోధ రోత్యేదానికి తట్టుకోలేక రొమ్ములో కూరుకుపోయింది.

‘ఏదో ఒకటి మాట్లాడాలని అనుకున్నాడు.’

‘జాకెట్టు మంచిది లేవేమిటి?’ అమా యకంగా ముఖంపెట్టి ప్రశ్నించాడు మూర్తి.

‘మాతలా పస్తాయండీ’ ఎదురు ప్రశ్న వేసింది. మళ్ళీ మూర్తి మాట్లాడకుండానే ‘టిక్కెట్టు ఇవ్వండి. హోటల్ కెళ్ళి భోజనం పట్టుకొస్తాను.’ అని కార్యర్ లీసుకుంది చేతిలోకి. ఒక టిక్కెట్టు చింపి ఇచ్చాడు. అది తీసుకుని వీధిలోకి అప్పుడే అలుముకుంటున్న చీకట్లలోకి కలిసిపోయింది.

మూర్తి వడకకుర్చీలో వాలాడు. అప్పుడే కొద్దిగా తుంపర రాలింది ఒక్కొక్క చినుకు ఎల్లక్వీక్ దీపాలకాంతితో మెరు న్నూంది. ఎన్నో ఆలోచించాడు మూర్తి. చివరి కతనికి శేలింది మానవ జీవితాలు ఆ నీటి బుడగలు మాత్రమేనని. ఇంత ఊణికమైన జీవితంకోసం మానవు డెందు కీలా ప్రాకులాడుతాడు. బుడబుడప్రాయమైన జీవితంలో ఎన్ని దుష్కృత్యాలకైనా వెను దియ్యడో కాని వెళ్ళి మొర్ర పోదంతాలతో పాత్ర పోషించేసుకుని ఆనందమయమైన జీవితాన్ని పొడచేసుకునేంతటి వెర్రివాడు కాదు మూర్తి. అవకాశంలేని వాళ్ళు వాదించుకునే శూన్య విషయాళిని. మూర్తి ఒక స్థిర నిశ్చయాని కొచ్చాడు. యవ్వనం పాత్రగా పుట్టిన పువ్వు లాంటిది. పరిమళం ఉన్నంతలోనే దాన్ని సద్వినియోగం చేసుకో వాలి. ఈ విధంగా పాగుతూన్న ఆలోచనా పరంపరల్ని గది బయట అడుగుల పన్నడి

పరిష్కృతం

ఖండించింది. ఆ వైపుకు చూశాడు. వీధి లైటు వెలుగు కిటికీగుండా వచ్చి మూర్తి మీద పడుతోంది.

‘లైటు వేసుకోకుండా చీకట్లో కూర్చు న్నారేమిటి?’ అంటూ సుబ్బులు కార్యర్ తో గదిలో కాలుపెట్టింది.

సుబ్బులు కంఠంలో వాణుకు కను పట్టింది మూర్తికి. బట్టలు తడిసిపోయాయి. గాలి చలిగా ఉంది.

‘అబ్బే ఏమీ లేదు.’ లేచి స్విచ్ వైపు నడిచాడు. ‘చలిగా ఉందా?’ స్విచ్ కోసం తడుముతున్నట్లుగా నిలబడ్డాడు. లైటు వెయ్యలేదు.

అతని గుండెలు గుబుగుబ లాడాయి. కాళ్ళాడటంలేదు. వోట మాట రావడం లేదు; చిన్న కుర్రాడి వోటలో పెద్ద మిఠాయి ఉండ కూరేసినట్లుంది అతని పరిస్థితి.

‘శేనేస్తా నుండండి’ అంటూ దగ్గర కొచ్చింది సుబ్బులు. సుబ్బులు అతనిచేతికి తడిగాతగిలింది. అతనిలోని కోరికల సువ్ భుజంగాలు వడగవిప్పాయి. బలంగా ఆమెను చేతుల్లోకి తీసుకున్నాడు!

‘అదేమిటండి అలా పట్టుకుంటారు’ అంది పూడుకుపోతున్న గొంతుతో.

‘నువ్వంటే నాకీష్టం సుబ్బులూ’

‘మా అమ్మకీ, నాన్నకీ కాక మీరూ ఇష్టమే నన్నమాట’ అంది ఆమాయకంగా.

‘జాను’ అన్నాడు.

వెర్రిపింగ్ లాగ ఇదేటండి అంటూ వేలాడి పోయింది.

మర్నాడు ప్రొద్దున్నే మూర్తికి తన ముఖం చూపించటానికి సిగ్గు నిపించింది. ఆనేకసార్లు ఆమె మూర్తిని వారించాలని అనుకుంది. కాని అది ఆమెకు సాధ్య వడలేదు. అది మొదలు సుబ్బులు తనకి ఆటబొమ్మ.

* * *

రెండునెలలు గడిచాయి...

ఒకనాడు సుబ్బులు పనిలోకి రాలేదు. వస్తుంది వస్తుందని ఎదురుచూశాడు, చంద్రోదయాని కెదురుచూసే కలువ పువ్వులాగ. ఆ రోజు తనకేమీ తోచింది కాదు. మరువాడూ రాలేదు. చెప్పకుండా

సుబ్బులు మానివెయ్యటం అతనికి తేజానా జైరులూ ప్రాకినట్లుంది.

ఇంటివారి పనిలోకి ఆమె తల్లీకూడా రాలేదు. ‘ఏ జ్యూరమ్మనా వచ్చిందేమో!’ అని సుబ్బులు ఇంటిమొగమై నడక పొగించాడు మూర్తి. అక్కడిదాకా వెళ్ళాడన్న మాటే గాని, ఆ గుడిసెలోకి వెళ్ళడానికి అతని లోని అపొం అడ్డు వచ్చింది.

వెనక్కి తిరిగాడు—

గది చేరుకున్నాడు. చీకటి పడింది. కుర్చీలో కూర్చున్నాడు. తనగది ముందర ఒకమనిషి నిల్చుండడం చూశాడు. అతని చేతిలో ఒక దుడ్డుకర్రకూడా ఉంది. లైటు వేశాడు. అతనికళ్ళు నిప్పులు కక్కు తున్నాయి.

వాడిని చూసేసరికి నిలువునా నీర్లే పోయేడు మూర్తి. మనిషిని విరుచుకు తీసే టట్టున్నాడు.

‘మీరేనా మూర్తిగారు.’

‘జాను’

‘సుబ్బులుకి ఒంటో బాగోలేదు. ఎక్కువగా ఉంది. పాలికరూపాయలైనా ఇస్తే కాని రానంటున్నాడు డాక్టర్. మీ మూలాన్ని చూడండి సుబ్బులెంత బాధపడు తుందో. ఏదో మందేయించారు పోడానికి. కిందామీదా అన్నట్లుంది దానిపని’ అన్నాడు.

సుబ్బులు ఎందుకురాలేదో మూర్తి కర్థమైంది. కాళ్ళకింద భూమి దిగి పోతున్నట్లుగా అనిపించింది. ఎనరో పీక నులిమి వేస్తున్నట్లుగా గిరిగిల్లాడిపోయేడు.

‘ఏమిటండి?’ పెద్దకేక పెట్టాడు.

‘ఏం? నాన్ని వలలో వేసుకున్నప్పుడు కనబడలేదటయ్యా... ఊ రాసీ...’ ఉరి వూడు. గల్యంతరం లేకపోయింది. మూడు పదులు దీసి చేతిలో పెట్టాడు. మీసాలు తిప్పుకుంటూ విషవనవ్వు నవ్వి వెళ్ళి పోయేడు.

‘అమ్మయ్య!’ అనుకున్నాడు మూర్తి.

ఆ రాత్రి నిద్ర పట్టలేదు.

* * *

‘బాబుగారూ’ చికటిని చీల్చుకుంటూ వచ్చిన పన్నునిపిలుపు, నిద్రలేకుండా ప్రక్క మీద దొర్లుతూన్న మూర్తికి వినిపించింది. ముసుగు తీశాడు.

తలుపు దబదబ బాదుతున్నాయి.

లేచి తలుపు తీశాడు ఎదురుగుండా సుబ్బులు తల్లి. విభావంగా ఉంది. ఏద్రలేచి ముఖంలో డ కన్నీటి చారికలు పుష్పంగా కనబడుతున్నాయి.

'బాబూబు—ఒక్కసాయం చేసిపెట్టాలి. డబ్బు లేదు, డాక్టర్ రొసంటున్నాడు. పిల్లని రక్షించాలి. మీరెడితే వస్తాడు. పిల్లని రక్షించండి బాబూ' ఏడుపు మొదలు పెట్టింది.

ఆ ఏడుపు లోకానికి ఏడుపు అన్నట్లుని పించింది మూర్తికి. మూర్తి కర్ణంకాలేదు. రాత్రే కదూ బుగ్గిమీసాలవాడికి ముప్పయ్యే రూపాయ లిచ్చింది. మళ్ళీ డబ్బు అంటు న్నారేవీటి?

మూర్తి చొక్కా వేసుకుని డాక్టర్ దగ్గ రికి వరుగుపెట్టాడు. డాక్టర్ ని తీసుకుని సుబ్బులు ఇంటికి వెళ్ళాడు. సుబ్బులుకి వాతం కమ్మింది. రక్తం ఎంతపోయిందో లెక్కలేదు. డాక్టర్ పరీక్షించాడు. పెదవి విరిచాడు. రాత్రే కనక తనవద్దకు వస్తే కొంత వీలువుండేదన్నాడు డాక్టర్.

'రాత్రే వచ్చేం బాబూ. తనురు రాలేదు. మా భర్తం బాబూ...నిక్షేపంలాంటి పిల్లని ఏ వెధవ పాడుచేశాడో...మందేస్తే ఇలా ముంచుకున్నందని అనుకోలేదు బాబూ...' విలపిస్తోంది సుబ్బులు తల్లి.

'జైనమ్మా కాలం ఆలా ఉంది! ఎవర్ని చూసినా నమ్మడానికి వీలులేదు.' అంటూ మూర్తికేసి చూశాడు.

మూర్తి కుంచించుకుపోయేడు ... కత్తి బాటుకి నెత్తురుమక్కు లేదతనిలో.

'అలా మందిచ్చి పాడుచెయ్య కూడ దమ్మా...సిల్లాట్టి కన్నాక ఆ దొర్బాగ్గు డెవడో వాడి దగ్గరకి తీసికెళ్లి వదిలేస్తే చాడే వీలుకున్న.' అన్నాడు డాక్టర్ ముందుకు అడుగువేస్తూ.

'డాక్టర్ బాబూ...వాడెవడో చెప్పమని ఎన్నో వేడుకున్నాం...చెప్పింది కాదు... చచ్చినా చెప్పనంది!' అని కళ్ళు తుడుచు కుంది.

'అమ్మా!' అని మూర్తిగింది. కళ్ళు విప్పింది సుబ్బులు. ఒక్కసారి అందరి ముఖాల్లోకి చూసింది.

మూర్తి, డాక్టర్ కనబడ్డారు.

'బాబూగారూ ఇంక మీకు వని చెయ్య లేను' అని అనగలిగింది. సుబ్బులు కళ్ళు మూసింది.

మూర్తి, డాక్టర్ తిరిగి వెళ్ళారు. దాంట్ల జిప్సి చెట్టు దగ్గర క్రితం రాత్రి వచ్చి డబ్బు తీసుకున్న బుగ్గిమీసాలవాడు మూర్తిని చూసి మీసాలు దువ్వి వికటంగా నవ్వాడు. ఆతని నవ్వుం విషపు కత్తులు మూర్తిని రూసేసేయి. మూర్తికి భరువాత కాని తెలియలేదు, వాడి బ్రతుకంతేనీ, వాడు ఆ గుడిసెలో లేనిపోని సందంధాలు కట్టి డబ్బు గుంజుతుంటాడనీ...గది గబ గదికి వెళ్లి కుర్చీలో మొదలు సరికిన చెట్టులా పడిపోయేడు.

ఈ లోకంలో ఉండదగ్గది కాదు. అమా యకురాలు, తన కోరికకు బానిస, తన చామానికి బలి అయింది.

కళ్ళు గిరుని తిరిగిపోయేయి.

అమాయకంగా చూస్తూ, కటికివాడి వెంట ఉడ్డ మేకపిల్లగా, తన చుట్టూ తిరుగుతూంది సుబ్బులు ప్రతినిదం. విషపు నవ్వుల నవ్వుకుంటూ, డబ్బు మరో చోట ఎలా పండడమా అని ఆలోచించుకుంటూ ఆ బుగ్గిమీసాల ఆసామీ, ఏమయినా సరే

ఈ ఫీజు చెల్లిస్తే కాని కాలు కడవనని భీష్మించిన డాక్టర్...తన కళ్ళ ఎదుట తిరుగుతున్నారు.

అంతిమ షణ్ణాల్లో కూడా తన రహస్యాన్ని దైట పెట్టుకుందా ఉన్న సుబ్బుల్లో భా మానవత్వం ఉన్నది?

వ్వలాభంకోసం పర ప్రాణాల్ని లెక్క చేయని డాక్టర్ మానవుడా?

నిత్యం దగాయే వృత్తిగా కలిగిన బుగ్గ మీసాలవాడా మానవుడు?

పెద్దమనిషిగా సంఘం కళ్ళల్లో కారం జల్లి చెలామణీ అవుతున్న తనా మానవుడు? తన ప్రతినిదంబాలు వివిధ కోణాల్లో తన చుట్టూ తిరుగుతున్నాయి.

కాని—

ఒకేఒక్క ప్రశ్న వేసుకున్నాడు చివరికి.

డాక్టర్ అన్నట్లుగా, సుబ్బులు తన పేరే కనక చెప్పివుంటే, దాని తల్లి అంద్రులు దాన్నిదప్పకువచ్చి తన కాళ్ళదగ్గర పడేస్తే, ఆమెను స్వీకరించగలిగిన నిభృత, మౌన వత్సం, సంస్కృతి తనకన్నాయా?

జ్ఞానోదయం అయినట్లుగా జవాబు కోసం బుర్రగోళ్ళున్నాడు మూర్తి. భగ వంతుడే తనకీ సమన్య తీర్పాడు అని అనం దించక పోలేడు. ●

నన్నింట ఘనంగా సన్మానించినందుకు
బోలా సంతోషం!

ఇ కాలింగ్ బెర్ గణగణ మనటం' గడి యీగం అయిదు కొట్టటం ఒక్కసారే జరిగాయి.

కారద కొంచెం కంగారుపడింది.

'నా అతిథి కాలింకంటే ముందుగా పరు

గెడుతున్నాడే!' 'అంటూ ప్లస్ వేక్తో రంగురంగులపూలు పర్తి పెబిలుమీద వుంచింది. పరిగొన్నన్నాయో లేవోనని కర్వన్లనక ఓహూరుమాసి తృప్తిపడ్డట్టు తల నిలుపునా ఆడించింది.

'ఆరుగంటలకు వస్తానన్న వ్యక్తి గంట ముందుగానే వచ్చినట్టున్నాడు.

పరే!...తలుపుతెరిచి—రిసీవ్ చేయటానికి నేను సిద్ధంగా వున్నాను!

అని టై పిన్ను సరిచేసు కునేసరికి మరో సారి గంట గణగణమంది.

తలుపుతీసిన కారద ఆశ్చర్యంతో కంటి రెప్పలు రెండుసార్లు టపటప లాడించి పకవకమంది.

ఆ వచ్చింది మేం ఎదురుచూసిన అతిథి కాదు.

అది వక్కింటి పరమానందంగారు.

ఆయన తోపకిక్కినమ్మా 'ఏవరికోసమో' ఎదురు చూస్తున్నట్టున్నారు.

'వాకోసం కాదని తెలుసు. పానకంలో పుడ కలా ప్రవేశించింది కు క్షమించండి...నిన్న ట్టుంచి మిమ్మల్ని కలుసుకుని ఓ ముఖ్య మైన విషయం చెప్పాలనుకుంటున్నాను... మీకు తీరికవుంటే...మరి' అన్నారు.

'మీ వినయవిగ్నేయతలకు చాలా సంతోషించాను. ఇలా వచ్చి కూర్చోండి. కాదా! ...పరమానందంగారు కొంచెం డల్ గా వున్నారు. ఓకప్పు పెప్పల్ కాఫీ తీసుకురా—మీగోడు వినేముందు నా ప్రశ్నలకు సూటిగా సమాధానం ఇవ్వండి. రవణ నాలుగురోజులుగా కనిపించటం లేదే?... స్కూలుఫ్రెన్డలు పాస్టా పలితాల వచ్చాయి కాదా! ... అతనికి వాళ్లు వచ్చిందా?... వాకు మీరాయి ఇచ్చాడుకాదు...నాలో చెప్ప కుండా ఎలా వుండగలిగాడో ఆశ్చర్యంగా వుంది.'

పరమానందం విషాదంగా సవ్వారు. వాకు కొద్దిగా భయపేసింది.

ఒకవేళ రవణమరి ఫెయిలయ్యాడేమో!... ప!...అలాంటిది ఎన్నటికీ జరగదు. రవణ లెక్కల్లో వెనకంజ వేసేవాడు. మూడు నెలలుగా తరిఫీదు జీర్ణించుకున్న తరువాత అలాంటి అసవాళం ఏ మూతం లేదు...ఒక వేళ వంట బాగాలేదేమో!...పరమానందం గాడికి రవణ ఒక్కగా నొక్కొక్కాడుకు. కాస్త ముక్కుచీదివా గడగడ లాడిపోతారు.

'ఆ సంగతే మీతో చెబుదామని వచ్చాను. అలాను ప్యాసయ్యాడు. వాళ్లుకూడా వచ్చింది.. కాలేజీలో చేర్చిద్దామనుకున్నాను...కానీ...'

'కాని?... అని శారద కాఫీ నుందుం
వింది.

'కాని, తనకు కాలేజీ చదువని లేదం
టాడు... ఎందుకో, పె చదువంటే చలిజ్వరం
వచ్చినట్టుందట!... ఎన్నివిధాల ప్రయత్నిం
చినా, కాలేజీకి, అతనికి మధ్యవున్న వైరం
ఏమిటో కనుక్కోలేక పోయాను. వ్యాధి
ఏమిటో నిర్ణయిస్తేనేకదా మందివ్యటానికి
—ఇంట్లో అందరం చెప్పినాశాం—బెదరిం
చానుకూడా—కాని, నా అభిమతం మిల్లి
మీటరంత కూడా ముందుకు సాగలేదు.'

'మరి ఏంచేద్దామనుకుంటున్నాడు?' అని
అశ్చర్యపోయింది శారద.

'వాపారం చేస్తానటాడు..... అంటే
వాదగ్గర తరిపిదు పొందుతాడట—కాలేజీ
చదువులు చదివి ఉద్యోగం అనేపేరుతో
స్వచ్ఛమైన ఆత్మకు బానిసత్వం అంట
గట్టుడట—ఇవి వాడిమాటలు నుమండి,
నామనసు కొద్దిగా లేలికపడింది.

'మైగాడే!... ఏదోవై పరిత్యం జరిగిందని
భయపడ్డాను... ఇంటేకనా! అతనికి చదువు
కోటం ఇష్టంలేకపోతే మనం నిర్బంధించ
కూడదు... అతని దాకి అడ్డం పడకండి.
మీకుక్కడా సాయపడతాడు. అనుకున్నదాని
కంటే ముందుగా వ్యాపారం అతనికప్పగించి
మీరు హాయిగా విశ్రాంతి తీసుకోవచ్చు—'

'మీ అభిప్రాయం సరైనది కాదు.
వ్యాపారం ఓ విద్య—స్పెషలైజేషన్ ఆర్ట్—
దానిక్కూడా కొంత విద్య, సంస్కారం అన్నీ
అవసరం. కాలేజీలో చదువుకుంటే మనసు
వికసిస్తుంది. మంచి, చెడూ—రెండూ
ఎదురవుతాయి కనక ఏదీకావాలో ఎన్నుకునే
శక్తి వస్తుంది... అందుచేత మీరతనికి సచ్చ
చెప్పండి... మీమాట కాదనడు. కుర్రతనం
లోని నాగుడికి తలాత్ కాలేదు. ఆకారం
అసలేలేదు.

పరవానందంగారు ఎందుకొచ్చారో
అప్పుడుకాని అర్థంకాలేదు. ఆయనన్నట్టు
రసణ నేను గీచినగీటు దాటడు—అది నిజం
—రసణకు వానినాన్న గౌరవాభిమానాల్ని
కోలిచేందుకు కొంతబద్ధలేదు.

రసణ లెక్కలో చాలావీక — నాలుగు
నెలలపాటు ఇన్స్టిట్యూట్ తరిఫీదస్తే
పెరిక్షను పరీక్షలో నూటికి ఎనభై
మార్కులు గుంజుకున్నాడు. అతను
వామాటను మకుటలా పూజిస్తాడు.

ఉదయం ఏడుగంటలక్కాని నిద్రలేవని
రసణ 'కొంచెం పెదలాడే లేచిచదువుకుంటే
బాగుంటుంది' అన్నంతమాత్రాన అయి
దింటికే లేస్తాడు. వారానికి రెండు
సినీమాలు చూసిన రసణ నా సలహామీద
సినీమాలు చూడటం మానుకున్నాడు.....
ఇదంతా భయంతోనూ, బలాత్కారంతోనూ
కాదు... అతని మనస్థితిని ఎనలేజీ చేస్తే,
నామాట వినటం, నన్ను తృప్తిపరచటం—
అతనికో మహాదానందాన్ని ఇచ్చినట్టు కని
పిస్తుంది.

'నా మాటకు జవాబు ఇచ్చారుకా—'
అన్నారు పరమానందం.

. ఈ ఒక్కవిషయంలో నన్ను క్షమించండి
—మన అభిప్రాయాలను ఒకరిమీద రుద్దటం
ఉచితపక్షా లకూ మంచిదికాదు.'

పరమానందం తెల్లబోయారు.

మీ మాటలు చిత్రంగా వున్నాయండి!...
అతనింకా చిన్నకుర్రాడు. తనకేదికావాలో
తెలుసుకోలేవిప్రాయం. అనుభవంవున్న మనం
నిర్ణయించాలి...'

'నేను ముందే చెప్పాను. ఈవని నావల్ల
కాదు.'

ఇంతకలుపుగా నేనెప్పుడూ మాట్లా
డటం ఎరుగని శారద మబ్బుపట్టిన
ఆకాశంలా చూసింది.

పరమానందంగారి మనసు గాయపడిందని
నాకు తెలుసు. కాని ఏంచేయను?

'మిమ్మల్ని శ్రమపెట్టినందుకు క్షమిం
చండి... వస్తాను—' అని వెళ్లిపోయారు.
శారద మూతి ముడుచు కుర్చుంది... నవ్వు
కున్నాను.

'నువ్వు కోవగించుకోటంలో తప్పేమీ
లేదు. నేను చెప్పేదంతా విన్నాక, నాప్రవర్తన
పరేందని ఒప్పుకోక తప్పదు.'

'కాశీమజిలీకథ వివేందుకు, కుర్రకారు
పుణలాటపడ్డట్టు శారద వామందు
కుర్చుంది.

'రసణను చూసినప్పుడల్లా నాకు
గోపాలం జ్ఞప్తికొచ్చేవాడు..... ఆకారంలో
ఇద్దరికీ పోలికలేక పోయినా, మాటలతిరు,
అభిప్రాయాలు, గుణగణాలు — వీటిలో
ఇద్దరి మధ్య ఎంతో సాన్నిహిత్యం వుంది.

బి. ఏ. ఎర్తయ్యాక, అందరికీ మల్లే
పుద్యోగంకోసం తిరిగితిరిగి, కాళ్ళరిగి, అం
తిరిగి కూలబడుతుంటే ఓ పల్లెటూళ్ళో

మేష్టరిగిరి వచ్చిపడింది. గుడ్డీలో మెల్ల
న్నట్టు ఎగిరి అందుకున్నాను. స్కూలు
పై నలుపరకూ లెక్కలు బోధించటం
నావిధి. అప్పుడే నాకు గోపాలం కనిపిం
చాడు. నలభైమంది విద్యార్థుల్లో అతను
సన్నెక్కువగా ఒకర్షించాడు. అందుక్కరణం
అతను శ్రీమంతుడనికాదు — చదువుల్లో
పైఅంతస్థులో వున్నాడనికాదు — ఫలానా అని
చెప్పలేను—సన్నగా, పొడుగ్గా వుండేవాడు.
ఆనందంతో కలిగిన అనురాగం, ఆత్మత్వస్థి
కళ్ళలో కనిపించేవి.

'కాసులో లెక్కలు లెర్నంకానివారు,
నాగిదికి వస్తే బోధపరుస్తాను, అని
ఓనాడు కాసులో ప్రకటించాను. ఫిజాలేకుండా
స్నేహేటు చెబుతా నన్నందుక్కావెంబాలు
లందరూ ఆశ్చర్యంగా చూశారు.

ఆ సాయంత్రం గోపాలం బెదరుబెదరుగా
పుస్తకాలతో ప్రత్యక్షమయ్యాడు, లోపలకు
రమ్మని కూర్చోమన్నాను. మొదటి రెండు
నిమిషాలు అతనినోటంట ఒక్కమాటకూడా
బయటపడలేదు. దిక్కులుచూస్తూ నిల
బడ్డాడు. చివరకు ధైర్యం తెచ్చుకుని
లెక్కలు చెప్పించుకోటానికి వచ్చానన్నాడు.
తనకు నూటికి ఇరవై కంటే ఎక్కువ
మార్కులు ఎప్పుడూ లాలేదన్నాడు.

అదే మాపరిచయానికి మొదలు.

ఆ నాటినుండి గోపాలం తరచు వచ్చేవాడు.
మొదట్లోవున్న బిడియం క్రమంగా కరగి
పోయింది. ఊళ్ళో వున్న ఎక్కడున్న గురించి,
స్కూల్లో విద్యార్థుల మనస్తత్వాన్ని గురించి
వర్ణించేవాడు. అతని మాటలు వింటుంటే
ఒక్కోసారి మనస్తత్వ వేత్తలా కనిపించే
వాడు.

రసణకు మల్లే గోపాలంకూడా, మూడు
నెలల్లో లెక్కల్లో ఎనభై మార్కులు సంపా
దించాడు. రోజులు తెరివెక్కి సోయినవలెదీ,
అతనికి నాకూ మధ్యవున్న అత్యీయత లంత
రంగంలో జీర్ణించుకుపోయింది. మాయద్ద
రికి వున్న అనుబంధం అంతలేని కాలంలా
నిలిచిపోయింది. ఒకసారి నాకు జ్వరంవస్తే
రాత్రిందిగళ్ళు నాగిదిలోనే వుండి పవర్సులు
చేశారు.'

గడియారం మరో అరగంట ముందుకు
పరుగెత్తి తను ఎక్కడున్నదీ ప్రకటించింది.

గోపాలం స్కూలుపై నలు ప్యాసయ్యాడు.

రీక్తా ఫలితాలు వచ్చినరోజున అతని తలి
 ఇండ్లు నాకు బుట్టెడు మామిడిపళ్ళు
 పెంపించారు... ఆ తియ్యదనం చేదులోకి దిగి,
 ఇరకు విషంగా మారి నన్ను దహించి
 స్తుతించని నేను కలలోకూడా అనుకోలేదు.
 'ఇంక ఏం చెయ్యదల్చుకున్నావ్?' అనడి
 ను.

అతను నవ్వి వూరుకున్నాడు.
 ఆ తరువాతి ఇదుగోజులవరకూ కంటికి
 నిపించనేలేదు. ఇంత దీర్ఘకాలం మీం
 టునుకోకుండా వుండటం ఇదే మొదటి
 గతి—

ఆ సాయంత్రం ఏదో పుర్రరం చదువు
 బంటుంటే, గోపాలం తండ్రి సుబ్బన్న
 ఇండంపెట్టి నాకెదురుగా నేలమీద కూర్చు
 న్నిడు.

ఏవీటి పంగళన్నట్టు చూశాను.
 'ఏదో తమ దయవంతు గోపాలం గట్టె
 క్కాడు. అతన్ని ఒరేజీతో చదివిద్దామనుంది,
 మరేమంటారు?'

'ఇందులో అడుగటానికేముంది?... తప్ప
 పండా చదివించాల్సిందే! కాకినాడ కాలేజీలో
 కీర్తిగండి. వారానికొసారి మిమ్మల్నందర్ని
 చూచి చూసారేతుంటాడు—'

'నేనూ అలాగే అనుకోవ్వానండి... అని
 టిక్క చదవనంటాడండి. ఒరేజీ అంటే
 నలై కేట్టరట—'

'అయితే ఏం చేస్తానంటాడు?'

'వ్యవసాయం...' సుబ్బన్న ఏడుస్తూన్నా
 వేమాననిపించింది.

పొగమంచు

'ఏవరికి ఏ వృత్తిలో అభిలాషవుంటే
 ఆ వృత్తిలో రాకేంచటం మంచిది...' అన్నాను.

'వారలా అంటే ఎలాగండి?... నేను
 మిమ్మల్ని నమ్ముకుని వచ్చాను. నేను అయిదో
 క్లాసుదాకా చదివి, ఇక వదువొద్దని మొండి
 కెత్తి ఇలా అయ్యాను. పెద్దవాడు కూడా
 నాలాగే చదువునంధ్యలు లేక వ్యవసాయంలో
 పడ్డాడు. ఉత్తరంముక్కు రాయాలంటే
 పర్లాశయం తప్పుదు.... మా కుటుంబంలో
 ఒక్కడైనా పెంచదువులు చదివి ఉద్యోగం
 చేయగా చూడాలని ఆశ... నేను చెబితే వినడు.
 పెద్దగా నా కుబ్జదేశం చేయటం మొదలు
 పెట్టాడు.'

సుబ్బన్నను చూస్తే జాలేసింది.

ఆ సాయంత్రం గోపాలం వచ్చాడు.
 ఎలాంటి కట్టుడానికైనా పువ్వాది ఎలో అవస
 రమో, అలాగే ఏ వృత్తికైనా వదువు,
 సంస్కారం అవసరమని వివరించి చెప్పాను.

'మమ్మారు! అందరూ చదువుకుని వుద్యో
 గాలు చేస్తే పంటలెలా పెరుగుతాయండి?...
 మనదేశపు పాత నానాటికే పెరిగిపోతోంది
 మనం విదేశాలనుండి తిండిగింజలు దిగుమతి
 చేసుకుంటున్నాం. దేశం వ్యయం నమ్మద్దిగా
 వుండాలంటే కొందరు వుద్యోగాలు చేయటం
 మానక తప్పదు. అన్ని తెలిసిన మీరే ఇలా
 అంటే ఎలా?... అని ఎదురు ప్రశ్న వేశాడు.
 నేను తెల్లగోయాను... అతనివంక వరి

క్షగా చూశాను. పద్దెనిమిది సంవత్సరాలు
 నిండాయి. అంటే—ఈ స్వేచ్ఛ వయసుతో
 అతను, దేశాన్ని చీడపురుగులా దొలిచివేస్తున్నా
 సమస్యను ఎంతబాగా అర్థం చేసుకున్నాడు?

'సువ్వన్నది నిజమే!... కారనను కాని నిన్ను
 పెంచి పెద్దచేసి తలిదండ్రులకు రుణపడి
 వున్నావు. వాడిమనస్సు కనుగుణంగా నడుచు
 కుంటే ఆ రుణం తీరినట వుతుంది.'

గోపాలం అంత తెలిగ్గా ఓటమిని
 అంగీకరించే రకం కాదు. ఏదో అనబోయాడు.

'నాతో నువ్వు నాదించక్కర్లేదు. నువ్వు
 చదివి తీరాల్సిందే—అన్ని కోణాల్లోంచి
 అలోచించి, ఈ నిర్ణయానికి వచ్చాను...
 జాను—కాదు—ఈ కెండింటలో ఏదోఒకటి
 వెన్ను—అంతే—? అని పంజాషాణును తుంచి
 వేశాను.

'సరేనండి...' అన్నాడు.

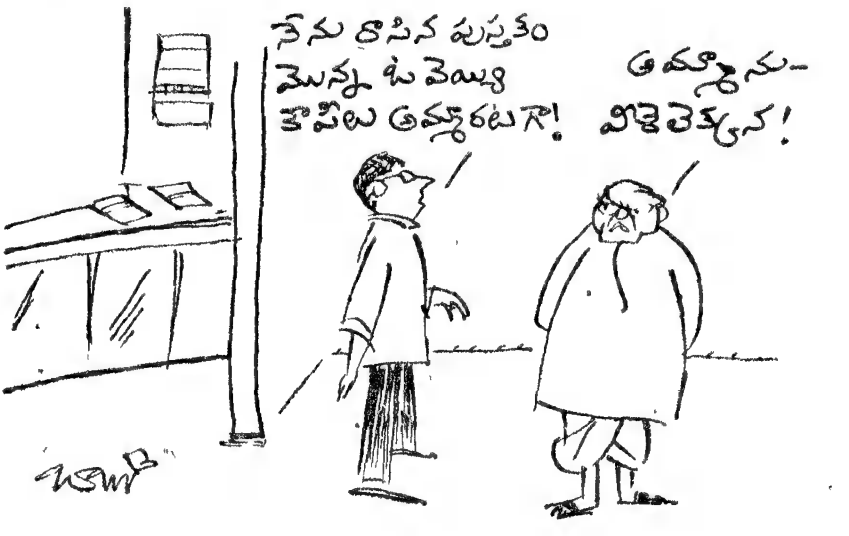
ఆ మర్నాడు ఇద్దరం కాకినాడ వెళ్ళి
 వచ్చాం. అతనికి స్కూలుపైనలలో
 మార్పులు బాగారానందున కాలేజీలో ప్రవేశం
 దొరకటం కష్టమని కూడా నలుగుర్ని
 కనుక్కుని తెలుసుకున్నాం. ఎందుకైనా
 మంచిదని భీమవరం, రాజమండ్రి కాలేజీల
 క్కూడా దరఖాస్తులు రాసిపడేశాం.

కారణ గడియారంవంక చూసింది
 'మీ అతిథి సదిహను నిమిషాల్లో వచ్చే
 స్తాడు... మీ కథ సదినిమిషాల్లో ముగిం
 చేయాలి.' అని హెచ్చరించింది.

వంటాయన, బిస్కట్లూ, మిక్చరూ
 తీసుకొచ్చి ప్లేట్లలో సర్ది టీసాదు
 మీదుంచాడు.

గోపాలానికి భీమవరం కాలేజీలో చోటు
 దొరికింది... తతిమా రెండు కాలేజీలూ
 మౌనంగా వుండిపోయాయి. అతని తలి
 దండ్రులు కొడుకును విదేశాలకు పంపు
 తున్నట్టు బాధపడ్డారు. పుట్టినప్పట్నుంచి,
 ఈ నాటివరకూ కొడుకును విడిచివ్రండ
 లేదట. గోపాలం మాత్రం ఎప్పటిలాగే
 వున్నాడు.

కాలేజీలో చేరాక రెండు మూడుతరాలు
 రాశాడు. అక్కడి వాతావరణానికి, తండ్రి
 మధ్యవున్న భేదం కొద్దికొద్దిగా పల్లవిడు
 తోందని. తను బాగా చదువుకుంటున్నానని
 రాశాడు... తలిదండ్రులు మౌనం, తమను
 చూసేందుకు, సలకసారైనా వచ్చిపొమ్మని
 పుత్తరాలు రాశారు. ఈ విషయం తెలికాక

స్నేహానుబంధం కిసాన్ స్క్వాష్ తో

కిసాన్ స్క్వాష్ అధునాతన జీవిత విరూపణ అపూర్వ కల్పన! ఆహా! ఏం రుచి! ఉల్లాసవంతమైన నిద్రాజలకు దీని ప్రత్యేకమైన రుచి ఉత్తేజాన్ని కలిగిస్తుంది. సహజమైన విటమినులతో ఆరోగ్య దాయకంగా ఉంది. నారింజ నిమ్మ, మోమిడి ఇంకా ఇతర రకాలనుండి మీకిష్టమైన దానిని వాడండి భారతదేశంలో విస్తారంగా అమ్ముడుపోయే కిసాన్ స్క్వాష్ లో అసలు పళ్ళరుచిని అనుభవిస్తారు.

కిసాన్ ప్రోడక్ట్స్ లిమిటెడ్ తెలంగాణ

జి.వి.ఆర్.

కిసాన్ స్క్వాష్ తో తాగితే ఆరోగ్యం బాగుంటుంది.

వారిని-మందలించాను. అతనితో పరివర్తన తీసుకుపోవాలంటే వారికి దూరంగా ఉండి తీరాల్సివచ్చింది.

కాలింగ్ బెల్ గణగణ మంది.

'ఏమో అతిథికి ఇండియన్ స్టాండ్స్ టైంలో ఎంత నమ్మకం!' అంటూ తలుపు తీయబోయింది. నేను ముఖం మీదికి చిరునవ్వు తెచ్చుకుని, సుస్వాగతం పలికేందుకు సిద్ధపడ్డాను.

కారడ తలుపుతీయటం, పెడిమని మూయటం ఒక్కసారే జరిగాయి.

'ఎవరో అడుక్కునేవాడు...నాగరికత పెరిగినకొలది ఈ సర్కిలికి వెందినవారు 'అమ్మా! అయ్యా! బిచ్చం పెట్టండి.' అనరు-ఎవరో డాక్టరు-ఎం. ఎల్. ఏ.-లేక వాడిపోయిన పిచ్చివత్తుముడు సంతకం పెట్టిన అప్పీల్ చూపించి పళ్ళికిలిస్తారు. ఫలానా మనిషికి డబ్బులు సంతానం. ఎం. ఏ. వదివాడు. పసందైన పుద్వోగం చేశాడు. వాలుగుమేడలు, మూడు కారులూ వుండేవి. దురదృష్టవశాత్తూ ఇలా అయిపోయాడు. అతని కూతురికి పెళ్ళి-లేక కొడుక్కి చదువు చెప్పించాలి...సాయపడండి. అని...

కారడ ఏనుగు వాకెదురుగా కూర్చుని 'కథ పూర్తి చేయండి' అంది.

'నువ్వు అస్తమానం "కథ-కథ" అంటే నాకు చెడ్డకోపం వస్తుంది. ఇది నిజంగా జరిగింది.'

'ఇప్పు-ఇకముందు అలా అనను-' అని

పొగమంచు

చేంవెలు వాయింతు కుంది.

'ఓనాడు పొయ్యంతం. గోపాలం హాటల్ గా నాగడికి వచ్చాడు. 'ఏమోయో!...ఎప్పుడొచ్చావ్?... ఈ వేళ పుడయం కూడా మీ నాన్నను చూశాను. నీ తాకగురించి ఏమి చెప్పలేదే!' అన్నాను.

'నేను వస్తున్నట్టు ఎవరికీ తెలియదండి. ఉన్నట్టుండి వచ్చేశాను-అంతే' అన్నాడు.

సంద్యాకాలంలో ఆకాశం క్షణానికోరం గుమార్చినట్టు, (అతని ముఖంలో భావ పరం పరలు నమ్మద్రుతరంగాల్లా దొర్లిపోయాయి.

'బాగా చదువుకుంటున్నావా?...వ్యాఖ్యకి పరీక్షలైపోయాయా? నేను కాలేజీ విడిచి పెట్టిన ఈ మూడు సంవత్సరాలలో నిద్యార్థుల మనస్తత్వాలు, పోకడలు ఎలా మారాయో తెలుసుకోవాలని పుణిటాటంగా వుంది.' అన్నాను.

'మేష్టెరూ!...మీతో ఓవిషయం చెప్పాలి. నన్ను జమిస్తానంటే చెప్తాను.'

'నేను జమించినంత మాత్రాన పిల్లమతం నెరవేరుతుందా?' అని ఎదురుప్రశ్న వేశాను. గోపాలం మాటగా జవాబివ్వలేదు.

'నేను కాలేజీ మానేశానండి-పెట్టె బేడాతో భీమవరం వదలి వచ్చేశాను. నాకు చదువుకోటానికి మనసు కలసిరావటంలేదు. గోపాలం సూటిగా జవాబివ్వలేదు.

గోపాలం భయంతో వణకుతున్నాడేమో ననిసిందిచింది.

'నేను అనుకున్నంతవని చేశాను. ఇప్పుడు నీకు వద్దేనిమిది సంవత్సరాలు-నువ్వు పండేళ్ళు బతుకుతావనుకో-తతిమ్మా పనబైరెండు సంవత్సరాలు నీ తదిదండ్రుల పళ్ళో బజ్జోగలవా?...ఏదో ఒకనాడు వాళ్ళు నీకు అందనిదోటికి దూరంగా వెళ్ళిపోతారు-బహుశ నువ్వుకూడా అప్పుడు గాలిలో కలిసిపోతావు గామోలు'

అతను మాట్లాడుకుంటూ తలవంచుకుని నిలిచాడు.

నాకు ఏం చెయ్యాలో తెలిసిందికాదు. ఇతనితో తర్ఫీబద్ధంగా వాదించి లాభంలేదు.

'నువ్వింతటి తెలివితక్కువ దద్దమ్మవని, ఆడదానికున్న మనోధైర్యం, స్థిరత్వంకూడా లేదని ముందే తెలిసివుంటే నీ విషయంలో జోక్యం కలుగ జేసుకునేవాణి కాను. నువ్వు వ్యవసాయమే చేస్తావో, వడియాలచేసి అమ్ముతావో వాకెందుకని వూరుకునేవాడిని. నీ కోపం వడిపాటు మరో విద్యార్థికోసం పడివుంటే నా శ్రమకు తగిన ఫలితం లభించేది...కాలేజీనదువు నీయెందుకు నచ్చదు? అదేమన్నా ప్రవృత్తికా?... మొదట్నుంచి నువ్వు ఓవిధమైన అనవ్యతను కల్పించుకుని, పెనుభూతంలా దాన్ని పెరగనిచ్చి, ఇప్పుడది నిన్ను మింగేయటానికి వస్తుందని భయపడుతున్నావు. నువ్వు పట్టి పిరికివందవు కళ్ళులేనివాడికి ప్రపంచవర్షటన లెందుకు? నువ్వు ఎలా తగుండ్లా నాకు బాధలేదు... ఇక్కణ్ణించి వెళ్ళిపో' అనరిచాను. కన్నీరు చెంపలమీదుగా ప్రవహించింది.

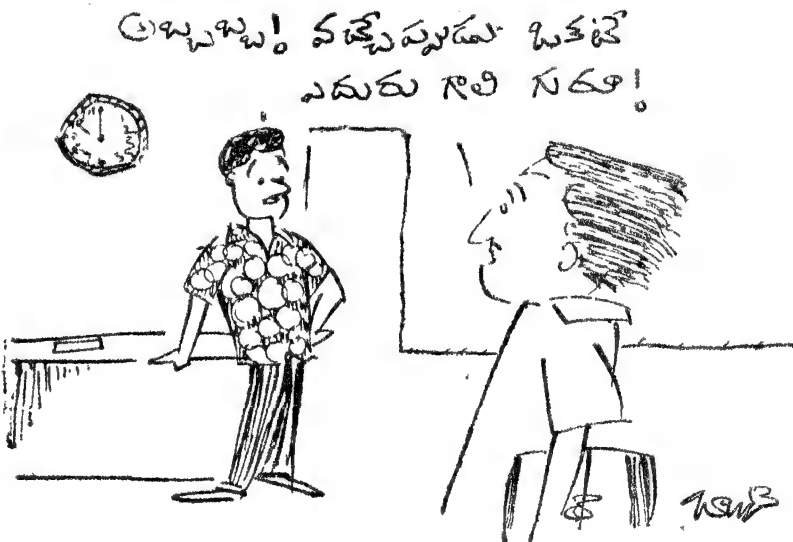
వెక్కివెక్కి ఏడవవారంబొంది.

'మేష్టెరూ!...ఇలా మాటల్తో నన్ను చంపకండి...'

'గోపాలం!...ఏదీ ఏం లాభం? నా మాట మీద గౌరవం వుంటే మళ్ళా వెళ్ళి కాలేజీలో చేరు. ప్రేమిపాలు ఏమైనా అంటే నా కుత్సరం రాయి. పరిస్థితులు వివరించి పొయపడతాను...అంతేకాదు...నువ్వు లస్సిన బ్లక్కు లో నూ ప్యావర్వాల్సి. లేకపోతే నిముఖం నాకు చూపించరు. మనం అపరిచితులమనుకో.'

గోపాలం వెళ్ళిపోయాడు.

అంత కలుపుగా మాట్లాడెందుకు బాధపడ్డాను. మంచిమాటల్తో అతని మనసు

మార్చితేను. అతనికి నామీదుండే అనంత
మైన గౌరవాభిమానాన్ని పనిముట్టుగా వుప
యోగించుకోటంకంటే గత్యంతరం కనిపించ
లేదు... వెలుగును చేరుకునేందుకు చీక
ట్లోంచి వెళ్ళినా ఫలవాలేదని నన్ను నేను
వూరడించుకున్నాను.

గడియారం గమ్యస్థానం చేరినతరువాత,
విజయదర్శంలో ఆరుసార్లు జయభేరి
ఘోషించింది.

‘అన్నమాట అక్షరాలా నిలబెట్టుకునేవా
రున్నంతవరకూ మనదేశం బాగుపడదు....
దేశ సౌభాగ్యానికి దోహదం చేస్తున్న మీ
అతిథికి ధన్యవాదాలు—’ అంది హేళనగా
కారద.

ఆ తరువాత గోపాలం ఒకటి రెండు
సార్లు నెలపులకు వచ్చాడు. ఎప్పటిలాగే
వుచ్చాడు. అర్థ శం నల్ల రం పక్షిలో
ప్యానయ్యానన్నాడు. మనిషి వుచ్చావాంగానే
కనిపించాడు.

ఏ.పి.ఎల్.ఎల్. వచ్చింది. నేను ట్రేయినింగ్
ప్యానవలేడు కనుక, జేష్ట రిగిరి నిలుస్తుందా
అన్న ప్రశ్న ఎదురైంది. హెడ్మాస్టరు హోమీ
యిచ్చినా, నిజం అందకుండా దాక్కుంది.

ఓనాడుదయం సుబ్బున్న వరుగెత్తు
కొచ్చాడు. అతను ఓడలాంటి భయంతో గజ
గజ లాడాడు. మరోడలాంటి పిచ్చివాడిలా
చూశాడు. జట్టు పీక్కున్నాడు.

‘మేష్టరూ!...కొంప మునిగింది!...దీపం
ఆరిపోయింది. అయ్యో!...ఇంక నేనేంచేయను?
—నా కింకెవరు దిక్కు?’

అతను భీరుమవ్వాడు.

‘ఇంతకూ ఏమైంది’ అని గడ్డించాను.
సుబ్బున్న ఓ టెల్లిగం అందించాడు.
చదవగానే గుండె ఆగినట్టైంది.

అది భీమవరంనుండి, గోపాలం
రూంమేటు ఇచ్చిన టెల్లిగం. గోపాలం
విషంపింగి, ప్రమాదస్థితిలో ఆస్పత్రిలో
వున్నాడట—వివరిస్తాగా చూడాలనుంటే
వెంటనే వెళ్లాల్సింది—నేను కూలబడి
పోయాను. అంతా శూన్యంగా కనిపించింది.

‘గోపాలాన్ని చంపిందెవరు?...’ అన్న
ప్రశ్న ఆశాశూన్యం ఎత్తున ఎదురుగా
నిలబడి వికటంగా నవ్వింది. భయంకరంగా
కళ్ళు అటూయటూ కదిపింది...ఆ నవ్వు
వినలేక చెవులురెండూ గట్టిగా మూసు
కున్నాను.

‘మేష్టరూ!...నా గోపాలాన్ని జైతికుండగా

వుడ్ వార్డ్స్

మీ శిశువును అర్థగంగాను,
ఆనందంగాను వుంచండి

వుడ్ వార్డ్స్, కుటుంబాన్ని పుల్లదనం, కడుపు ఉబ్బరం, పేళ్లే
నేయనవుడు కలిగే జబ్బులకు తక్షణ నివారణ కలిగించును.
వుడ్ వార్డ్స్ గ్రేప్ వాటర్ ను పర్యవేక్షించి వుంచుకోండి!

తెరివైన తలుపు
100 ఏళ్లకు పైగా
వాడుచున్నారు.

దు. 20 కి గడియారములు

పొందండి

మాచే కొత్తగా కనిపెట్టబడిన స్క్రీముద్వారా రు. 147/- నిలువగల మా రోమర్ పాపుల్ వాచిని రు. 20 లకే పొందండి. నేడే మీ ఆర్డరు పంపండి.

Romer Agencies, (APTW 15)
Box 1441, DELHI 6.

పుస్తకములు

5 పుస్తకముల సెట్టు రు. 5-50.

- (1) ఐక్యోత్పత్తి (2) మహాగతి
(3) ముఖన పద్ధతులు, (4) 84 అననములు, (5) రహస్యపోలీ ఆర్మీ. ఒక్కొక్క పుస్తకం రు. 2/-, పోస్టేజీ, ప్యాకింగ్ అదనం. ఇంగ్లీషులో వ్రాసినవి.

SULEKHA TRADERS.
WAT-7, Beat No. 13, Aligarh

ఫోలింగ్ 50 షాట్ పిస్టల్

లిస్ట్ పిస్టల్ అక్కిరలేదు. అమెరికన్ మోడల్. దొంగలు, క్రూరు ముఠలు నుండి రక్షించుకొండి. ఉల్లాస ప్రాణాలు, యాత్రలు, వాటాకలక ప్రశస్తి మై నది. ఆటోమేటిక్

50 షాట్లు విర్చువల గలదు తేలికైనది. ఇందు నుండి వెలువడు మృత్యు రవ్వలు మిమ్మును కాపాడును. ధర: 50 షాట్లు జర్మన్ మోడల్ వెం. 99 రు. 15/50. వి.పి.పి. చార్జిజి. రు. 2/50. రెడ్ రేజ్ గు. 3/50. అదనపు షాట్లు 100కి రు. 5/-

JAPAN AGENCY (WAPT-15)

PHAPALA, ALIGARH.

ఉచితం

ఉచితం

తెల్లమచ్చలు

(మిక్చులి ఉపయోగకరమైనది)

తెల్ల మచ్చలు పోగొట్టుకొనుటకు, వ్యాధి సౌఖ్య వివరములు మాకు వ్రాయండి. ఒక సెంటుకు ఉత్తరం 1000 మందికి పంపించబడుతుంది. వెంటనే వ్రాయండి.

SHRI GIRJA AYURVED
BHAWAN (193)
P O Kaimbarai (Gaya) (India)

పొగమంచు

ఒక్కపారైనా చూడగలనాండి?...నుచ్చన్న దీరంగా అడగాడు.

నేను వాస్తవికతతోకి తిరిగివచ్చాను. మనసుకు ధైర్యం చెప్పుకుని. అతనితో ఆపూరి డాక్టరుదిగ్గరకు పరుగెత్తాను. అదృష్టంకొలది ఆయనకారు అక్కడేవుంది. డ్రై వరుకూడా వున్నాడు.

'మీరుకూడా రండి మేష్టెరు!...నాకు ఏమీ పాలుపోవటంలేదు' అన్నాడు సుబ్బన్న.

నాకాళ్లు రెండూ వణకాయి. నేలమీద ఎప్పుడు కూలిపోతానో అనిపించింది గోపాలం మృతశరీరాన్ని చూసేందుకు ఏముఖంతో వెళ్లను? అతన్ని అడిపోను కున్నానుకాని, నిజంగా నేనే పీరికిపందను. తప్పుచేసిన మననూ ముందుకు సాగనంది. ఎలాగో మనో ధైర్యాన్ని శరీరంలో బంధించి అతనివక్కన కూర్చున్నాను...మళ్ళీ లదేనవ్వ—

'సుబ్బన్న!...నామనను ఏం బాగాలేదు— నేనులాలేను— అంటూ కారుదిగి అరుగుమీద కూలబడ్డాను.

సుబ్బన్న మాట్లాడలేదు. గ్రామంలో వుండే ఒకరిద్దరిని నోడుతీసుకుని కారులో బయలుదేరాడు.

నేను నా గదికి వెళ్ళి పడుకున్నాను. అన్నం సయించలేదు. విషం మింగినతరువాత మనిషి బతకటం అరుదు. చావాలనుకున్న గోపాలం దారుణమైన, తిరుగులేని విషం తీసుంటాడు. తనివితీర విధానం, చక్కగా వ్యవస్థాయించేస్తూ, నవీన పద్ధతుల్లో పంటలు పండించి, పెర్మానో పిల్లలతో పోయిగా వుంటూ, ఒకానొక రోజున ఎక్కువ పంటలు పండించినందుకు రాష్ట్రపతి మెప్పుపొందవలసిన గోపాలం?...తలచుకోడాని క్కూడా భయంగా వుంది. నా మూర్ఖత్వం వలన పెరిగి పెద్దదై, పుష్పించి, కాయలు కాచి, పళ్ళు రాల్చవలసిన మొక్కను మొదలంట నగికివేశాను. నా చేతులు రక్తసిక్తమైనట్టు బాధపడ్డాను.

ఆ సాయంత్రం పోస్ట్ మన్ ఓ కవరిచ్చాడు. కవరుమీది దస్తూరీ చూసేసరికి గుండె గితుక్కుమంది. అది గోపాలం రాసింది. చించి చదివాను. తను మొదటి సంవత్సరం పరీక్షల్లో అయిదు సబ్జెక్టుల్లో ఫెయిలయ్యాడని, అందుచేత, నేను విధించిన

నిబంధన ప్రకారం తన ముఖం నాకు చూపించకూడదనుకున్నాడట. ఇంక స్వామి గగన కుసుమం కనక ఆత్మహత్య చేసుకుంటున్నానని, తనను క్షమించవలసిందని రాశాడు....అంతేకాదు - తను అర్ధ సంవత్సరం పరీక్షల్లో ప్యాస్ చేసినట్టు వాతో చెప్పినది నిజంకాదు. అన్ని సబ్జెక్టుల్లోనూ ఫెయిలయ్యాడు. ప్రిన్సిపాలు కూడా అతనికి చదువు రాదన్నారట—

ఇంతటి చిన్న విషయానికి, ప్రాణం తీసుకున్నాడంటే నమ్మలేకపోయాను. ఆ మర్నాడు ఆ స్కూలు విడిచిపెట్టేశాను. రెండు మూడు నెలల వరకూ కంటిమీద సరిగ్గా కుసుమం వచ్చేదికాదు. బొంబాయి పచ్చి పుద్దోగంలో స్టిరెనోడ్ డాక్టరుకు రెండుమూడుతరాలు రాశాను. గోపాలం గురించి ప్రస్తావించాను...ఎందుకో గోపాలం ఇతికి దయటపడంబాడని వాకో వెళ్ళి. నమ్మకం...నుబ్బన్న వాకు జవాబు రాయలేదు. ఎలా రాస్తాడు?...హంతకులతో అతనికేంపని?...గోపాలాన్ని మర్చిపోవటానికి ఇంకా ప్రయత్నిస్తూనే వున్నాను.

ఇప్పుడు తెలిసిందా? రహణను చదువుకోమని ఎందుకు బంపంతం పెట్టలేదో!

'చిరమైన విద్యార్థి!' అంది శారద. కాలింగ్ జెల్ గదిగణ మంది.

'సన్న వేపు కుతి నేందుకు మళ్ళీ వచ్చి పడినట్టున్నారు.' అని విసుక్కుంటూ తలుపు తీసింది.

మరుక్షణం చిరునవ్వుతో 'రండి' అని అన్నించింది.

నేను ఎదురుచూసిన అతిథి— కుమార్ సచ్చేశాడు.

కుమార్ మద్రాసులో—కంపెనీ మానేశరు. మా మిల్లులో పుత్తత్తి అయ్యే బట్టల విక్రయానికి ఏజెన్సీ తీసుకునేందుకు వచ్చాడు. మద్రాసు రాష్ట్రానికింతా ఏజెన్సీ తీసుకోబోతున్నాడు కనక, ఎన్నో విషయాలు మాట్లాడుకోవాలి. అందుకని ఇంటికిరమ్మని ఆహ్వానించాను.

కుమార్ సవ్యతూ కరచాలనం చేశాడు. 'అలస్యమైంది ... క్షమించండి—' అని సోఫాలో కూర్చున్నాడు.

కుమార్ ఆరడుగుల మనిషి—టెలిఫోన్ మాట్లో మంచి హాండాగా వున్నాడు. కాని, అతని ముఖం?...అవును...ఎక్కడో

చూసినట్టుంది. శారదను పరిచయం చేశాను. ఆ ముఖం?...మళ్ళీ అదే ప్రశ్న — మీసాల వెనక దాగిన ఆ నవ్వు?...అమాయకంగా చూసే కళ్ళు? నిజమే...అతనే అయిం టాడు...అనంభవం—అలా ఎన్నటికీ జరగదు. మనిషిని పోలిన మనుషులుంటారు. శారద నా ప్రవర్తనను చూపి కొంచెం కంగారు పడింది.

'ఐయామ్ సారి మిస్టర్ క్రిలాం!... మీకు వంటో బాగాలేనట్టుంది. మీకు శ్రమగా వుంటే, రేపో, లేక మరోనాడు వస్తాను' అన్నాడు కుమార్.

నా తెలివి అక్కనకు సిగ్గుపడ్డాను.

'అబ్బే!!... అలాంటిదేమీ లేదండి. మిమ్మల్ని ఎక్కడో చూసినట్టు జ్ఞానకం వస్తే ఆలోచిస్తూ వుండిపోయాను...క్షమించండి...కమాన్! ఫలహారం తీసుకోండి— మీరు కాఫీ తీసుకుంటారా?'

'(బలికించారు!... చూసినట్టుండటమే కాని, ఫలానా అని నిర్ణయించలేదు కదా! అని కుమార్ విరగబడి నవ్వాడు.

తెర తొలగిపోయింది.. నా సందేహం తీరింది. లేచివెళ్ళి అమాంతంగా అతిన్ని కావలించుకున్నాను.

'గోపాలం!...అవును...నువ్వు గోపాలమే! ...నిస్సందేహంగా! శారీరకంగా నువ్వు మారినా, నీకళ్ళమాత్రం మారలేదు.

గోపాలం—అదే కుమార్—నవ్వాడు.

'మేష్టారూ!...నన్ను క్షమించండి. ఇంత కాలం మీకు దూరంగా వుండిపోయాను మీ నిబంధన ప్రకారం మీకు నా ముఖం చూపించే అర్హత ఇప్పుడు వచ్చింది.! శారద అతనినంక ఆప్యాయంగా చూసింది.

'గోపాలం!... ఏమిటంటా? ... నువ్వు బతికున్నావంటే నమ్మలేక పోతున్నా... ఇదంతా ఎలా జరిగింది?'

అతను నిమిషంపాటు ఏదో ఆలోచిస్తున్న వాడిలా తలవంచుకున్నాడు. తరువాత వెమ్మ దిగా వివరించాడు.

'మేష్టారూ! ... నేను ఆత్మహత్య చేసు కునేందుకు ప్రయత్నించినమాట నిజం — అకదుక్కరణం మీకు రాసిన పుత్రరంగంలో వివరించాను— ఆ పుత్రరంగం మీకు అంది

వుంటుందనుకుంటాను...తరువాత దేవుడి ఆయవలన ఎలాగో బతికి బయటపడ్డాను... (పిన్నిపాలగారు నామీద జాలిపడి నన్ను అదుకోకపోతే పోలీసుల శాఖనుండి తప్పించు కునేవాడినికాను....తీరిగ్గా కూర్చుని ఆలో చిస్తే నేనుచేసిన పనికి సిగ్గుపడక తప్పింది కాదు...అన్నింటికంటే, మీరు ఎంత శాధనమంటారో తిట్టుకునేసరికి ఏడు పాగిందికాదు.....అనాటినుండి నా మనసు మార్చుకున్నాను. దృక్పథం మారింది. ఓవిధమైన ఆవేశం-వేరపట్టుదల వచ్చాయి. మనిషి తిట్టుకుంటే ఏ వస్తేనా పాదించగల డన్న నమ్మకం వచ్చింది. ఫస్ట్ యెయిర్ లో ఫెయిల్తేనా, పిన్నిపాలు దయతల్పి నన్ను ప్రవేశం చేశారు...అతరువాత రాత్రింబగళ్ళు కష్టపడి చదివాను. బి.ఎ-ఎం.ఎ-ఎల్. ఎల్.బి. అన్నీ పూర్తిచేశాను. ప్రస్తుతం హైకోర్టులో లాయరుగా ప్రాక్టీసు చేస్తున్నాను.

ఉరికిపడ్డాను. 'అవేమిటి?...నిన్న తెలిఫోన్ చేసినపుడు నీపేరు కుమారని, ఏజన్సీ తీసుకోవానికి వస్తున్నానని, లపాయింట్ మెంట్ కావాలని అన్నావు...అంటే నువ్వు నేను ఎదురు చూస్తున్న కుమార్ని కాదన్నమాట...'

'నా మాటలు పూర్తిగా వినండి... మీ పూరువెళ్ళి, మీరు బొంబాయిలో వుంటున్నారని తెలుసుకున్నా—అడ్డను తీసుకుని, మిమ్మల్ని చూసేందుకు ఇయిలుగేరి వచ్చే శాను...ఈ దీర్ఘకాలం తరువాత మనం కలుసుకోటంతో నావల్పి వుండనక్కర్లే దంటారా?...అందుకే పేరు కూడా మార్చు కున్నాను.' అని నవ్వువారంభించాడు.

మేం కూడా అతన్నే కలిశాం.

'ఏమిటా ఆల్లరి?' అంది గడియారం.

అరున్నరైంది.

'అయితే గోపాలం!...ఒకరికి ఇష్టంలేని పనిని వారిచేత బలవంతంగా చేయించటం సరేనంటారా?'

గోపాలం ఓక్కణం మౌనంగా వున్నాడు.

'ఆ సిద్ధాంతాన్ని జనరలైజ్ చేయలేం —కాని అలాచేయటంవలన మేలు కలుగు తుందని, కొన్ని నిషయాం (ప్రాధాన్యతను ఇట్టి నిర్ణయాల్లో, చేయవచ్చు)'

'నువ్వు సైకాలజీకూడా నేర్చినట్టు వ్చావు' అంది శారద.

'శారదా!...రహస్యం నేను రమ్మన్నావని చెప్పా. అతనికి క్రియిన్ వాష్ చెయ్యాలి. అన్నాను.

శారద అర్థమై నట్టు నవ్వింది. ●

ఉపన్యాసం బానే ఉచ్చరుగానీ.

మేం చెప్పమంది దేశభక్తిని గురించి గాదు -

జ్ఞాపక శక్తిని గురించి !!

(అరే! మర్చిపోయే)

మట్టిబొమ్మలు

తొడిగిరి పోతరాజు

సీరియల్

జరిగిన కథ

వెంకట్రామయ్యగారు వో పాస్తూలు సంస్థ పట్టుకుంటుంటే కుమారుడు మధు. వారింటో పెరిగిన అనాథ ప్రసాద్. ఆ స్కూల్లో పనిచేసే పాదాస్థులు కామయ్య అయనకు అప్రమితులు. వెంకట్రామయ్యగారికి జబ్బుచేసే మరణిస్తారు. అయన భార్య అచ్చమ్మగారు తన తమ్ముడు శివరామయ్య కూతురు పూర్ణిశమ్మ మధుకు చేసుకోదానికి ఆయన్ను ఒప్పిస్తుంది. మద్రాసులో చదువుకుంటున్న మధు సెలవులకుని యంటికివచ్చి ఉత్సవాల్లో కామయ్య మాస్టారికూతురు శారదను చూస్తాడు. ఆకర్షింపబడతాడు. కాని ఆమె వైముఖ్యాన్ని తెలుసుకుంటాడు. ఇది వసీకట్టిన అచ్చమ్మగారు వెంటనే మధుచేత మద్రాసు ప్రయాణం కట్టిస్తుంది.

9

అలా ఆకారంలో నిర్మితమైన స్కూలు భవనం. మధ్య గదుల్లో ప్రధానోపాధ్యాయుల కార్యాలయం - ప్రయోగశాల - పాఠశాల - ప్రక్క గదుల్లో తరగతులు - ఒక్కొక్క గదిలో ఒక్కొక్క స్త్రీ ఆకర్షణీయంగా వ్రాయబడింది. భవనానికి ముందు రోడ్డు వరకూ రెండేకరాల వైశాల్యంతో చక్కని తోట. ఆ తోటలో 'పన్' ఆకారంలో వాల్గు రోడ్డు నిర్మించి దానిని వాల్గు భాగాలుగా విభజించారు. ఆ కూడలిలో అమరవీరుడు 'సుభాష్' విగ్రహం.

ఒక్కొక్క చదరంలో ఒక్కొక్క రకం మొక్కలు - శావివర్ద చదరంలో అరటి తోట పచ్చగా కళకళలాడుతోంది. దానికి ఎదురుగా నారింజలు - అంటు మామిళ్లు. మిగతా రెండు చదరాలలోనూ రంగు రంగు పూలు పూస్తూన్న వివిధమైన పూల మొక్కలు. వాటి మధ్యలో ఏరై తురాయి టోపి పెట్టుకున్న యస్.సి.సి. విద్యార్థుల్లా ఎర్రమెట్ట తామరలు - నవ పద్మపుల్లా

పసుపురంగు మెట్టతామరలు కొట్టొచ్చి నట్లు కనబడుతున్నాయి.

భవనంనుండి ప్రవారీ గేటుకు దారి తీస్తూన్న రోడ్డు కిరువైపులా కొబ్బరి చెట్లు.

ఆ వేళ విద్యార్థులు ఉరకలు పరుగులతో తిరుగుతున్నారు. భవనంపై ఎగురుతున్న జాతీయపతాకం, దాని ప్రక్కనే విద్యార్థులు రంగు కాగితాలు అంటించిన పురికొస తాళ్లు పట్టుకొని అరుస్తున్నారు. రోడ్డుపైనున్న 'ఆర్మీ' తో భవనాన్ని కలుపుతూ ఆ రంగు కాగితాల తాళ్లు వివిధ కోణాల్లో కడుతున్నారు. గాలికి గలగల మని శబ్దంచేస్తూ ఆనందం పట్టలేక రెప రెపలాడుతున్నాయి రంగు కాగితాలు. విద్యార్థుల కోలాహలాన్ని తిరికిస్తూ వాళ్ళకు సలహా తిస్తున్నారు ఊరి పెద్దలు.

భవనపు వెనుకభాగంలో ఆరుబయట రంగస్థలం. దాని ముందు దానపు పదేకథాల విస్తీర్ణం గల భూమిని బహిరంగ సభలకు, క్రీడలకూ తేటాయించారు. దాని చుట్టూ పిచ్చితుమ్మలు విపుల పెరుగుతున్నాయి.

రంగస్థలం రంగు కాగితాల కత్తిరింపులతో, బెల్లూన్లతో కళకళలాడుతోంది. రంగస్థలానికి కిరువైపులా రెండు గెలలున్న అరటిచెట్లు కట్టారు. వాటి వెనుక కొబ్బరి మట్టలు అర్ధచంద్రాకారంలో ఊర్పిరిద్దారు.

ఉపన్యాస వేదికపై ఆకర్షణీయమైన పూల కుండీ - ఆ సాంశాల ప్రాంగణంలో పూసిన పువ్వులన్నీ వింత వింత రంగులతో అందులో ఇమిడి ఉన్నాయి ఆ టేబిల్ వెనుక ఉపన్యాసకులకు కుర్చీలు, వాటి వెనుకనున్న గోడపై పెద్ద సైజు ఫోటో ఒకటి, పుష్పమాలాలంకృతమై ఉంది. దాని

క్రింద అక్షరాలు - కీ. శే... (శే... శే... వెంకట్రామయ్యగారు. జనన మరణాల్ని సూచిస్తూ సంవత్సరాలు.

ఊళ్లో ఒక్క పురుగు మిగలకుండా అంతా అక్కడకు చేరారు. ప్రక్క ఊళ్ళ జనంతో మరింత కిట కిట లాడిపోతోంది ఆ ప్రాంగణం.

ఉపన్యాస వేదికపై ఏర్పాటు చేయబడిన 'మైక్' ముందు ఒక ప్రముఖ వ్యక్తి కనిపించాడు. లాల్సీ... ధోవతి... ఇంత లావు ప్రేమున్న కళ్ళద్దాలు నవరించుకొంటూ జననమూహానికి నమస్కరించాడు.

'కామయ్య మాష్టారు... కామయ్యగారు..' పెద్ద కలకలం బయలుదేరింది. ఆనందం పట్టలేక అందరూ చప్పుట్లు చరిచారు, - పాపురాల రెక్కల చప్పుడులా. వారు వేదిక నుండి ఆసనుని సౌంజ్ చేసేవరకూ అలా కొడుతూనే ఉన్నారు. ఆ పైన మాష్టార్ని పూలదండలమధ్య ముంచిపారేశారు. అన్ని కులాలవాళ్ళూ, తలకొక దండ తెచ్చి వారి పట్ల వాళ్ళకున్న భక్తి శ్రద్ధలు - ప్రేమాభిమానాలను నిరూపించుకొన్నారు. పదిహేను నిమిషాలలో అంతా సద్దుమణిగింది. అందరూ మాష్టారి పెదవులపై దృష్టి నిలిపారు.

'మహాశయులారా! నేడు మనకొక శుభ దినం. ఐదు సంవత్సరాలుగా మనం శక్తి వంచనలేకుండా నిర్మించుకొన్న పాంశాల భవనంలో నేడు ప్రవేశించబోతున్నాం. ఇప్పటి వరకూ తాటాకుపాకలలో నిర్వహించిన తరగతులను ఇక్కడకు మార్చబోతున్నాం. ఈ భవననిర్మాణానికి ఉదారసహాయంతో నిరాశా లిచ్చి చందాలు ప్రోగుచేసి ఈ భవనం పూర్తయ్యేవరకూ కృషి సలిపిన మనకందరికీ వా కృతజ్ఞత. ఈ శుభసమయంలో మనతో

పాటు ఈ ఆనందాన్ని వంచుకోటానికి శ్రీ వెంకటాచార్యులగురు మనమధ్యలేకపోవటం ఎంతో విచారకరమైన విషయం. వారు మనకు దూరమైనప్పటికీ వారి అక్షాన్ని మనం చేరగలిగినందుకు మన మందరమూ సంతోషించాలి. మరొక సంతోషకరమైన విషయమేమంటే మన పాఠశాలలో పదకొండవతరగతి అంటే యస్ యస్.యల్ సి. పెట్టుకోటానికి అనుమతికాడ దొరికింది.

(ప్రజలలో కరతాళధ్వనులు మళ్ళీ మిన్నముట్టాయి. చెవులు గింగురుమనేలా ఈలవేశారు. మళ్ళీ ప్రశాంతత వెలకొనడానికి ఐదునిమిషాలు పట్టింది. మాస్టారి కంఠం 'వైక్'లో వినిపించింది.

'కాబట్టి ఈ శుభవార్తలన్నీ మీకు తెలియపర్చటానికి ఈనాడు మిమ్ములను ఇక్కడికి ఆహ్వానించటం జరిగింది. నేటి ఈసభకు అధ్యక్షత వహించవలసిందిగా మన పైన్సూలుకమిటీ శాస్త్రుత కార్యదర్శి శ్రీ శివరామయ్యగారిని కోరుతున్నాను.

రెవరెండ్రాడుజూన్స్ సిల్క్ బొక్కా-పైన ఉత్తరీయ-ంధోవతి చెంగు సరిజేసికొంటూ వచ్చి అధ్యక్షవీధాన్ని అలంకరించాడు. వారి మెడలో ఒక దండవచ్చి వారింది.

'తరువాత మొదటి ఉపన్యాసుకులుగా మనజిల్లా విద్యాశాఖాధికారిగారిని వేదికపైకి రావాల్సిందిగా కోరుతున్నాను'...

విద్యాశాఖాధికారి వేదికపైకివచ్చి వేసిన దండను వెంటనే తీసి టేబిల్ పై పెట్టాడు. అప్పటివరకూ హరిదాసులా వేసి కొని కూర్చున్న అధ్యక్షులవారు అది చూసి, తనుకూడ దండతీసి టేబిల్ పై పెట్టారు.

'రెండవ ఉపన్యాసుకులుగా ప్రధానోపాధ్యాయులైన శ్రీ నరసింహరావుగారిని వేదికపైకి రావాల్సిందిగా కోరుతున్నాను'...

(ప్రజలలో భయంకరమైన నిశ్శబ్దత ఆవరించింది. అందరి ముఖాలు తెల్లబోయాయి. నోట్లు తెరచుకొని మూడవ వ్యక్తికేసి చూడసాగారు. జరిఅంచు ఉత్తరీయం - కోటు - ధోవతితో స్థూల

కాయాన్ని మెల్లగా మోసికొచ్చాడు వేదికపైకి.

సభ ప్రారంభించబడింది. అధ్యక్షులు కుర్చీ వెనక్కి జరుపుకొని లేచారు. ఒక చేత్తో 'వైక్'ను గట్టిగా పట్టుకొని దాన్ని మూతికి దగ్గరగా పెట్టుకొన్నాడు, మాటలు జరిగి ప్రక్కకుపోకుండు.

'ఈవేళ ఇదంతా ఎందుకు మనం చేస్తున్నామో పంతులుగారు చెప్పారు.' ఆ తరువాత ఆతని కంఠం వణికినట్లు మధ్యలో ఊఁ ఊఁ అని కొద్దిలేపు ఆగిపోయారు. 'అసలు ఈవేళ ఇంతమంది జనం ఎవ్వరని సేననుకోలేదు. ఎందుకంటే మన ఊళ్లోబడికదా? పొరుగుాళ్లనుండి జనం రారనే నా నమ్మకం. కానీ అందరూ కోనూ రొండు కోనులనుండి కూడ నడిచి వచ్చారంటే చెప్పుకోదగ్గ విషయం...అ... ఆ...మరి ముఖ్యంగానే చెప్పదలచుకొన్న దేమిటంటే ఈ బడి మన ఊళ్లో బెట్టుటాన చుట్టప్రక్కల ఊళ్లనుండికూడ వచ్చి పిల్లలు చదువుకోటానికి ఈటంది..

ఇదివరకు పిల్లల్ని చదివించుకోవలెనుకున్న తల్లిదండ్రులు వాళ్లను గుంటూరు వంపాలెచ్చేది. అక్కడ సదివించాలంటే - చదివించాలంటే డబ్బుకావాలి. పైన వస వర్సలు ఇక్కడ ఇళ్ళకాడ అమరినట్టు అమరవు - ఎట్టయినా ఉండూరు ... ఉండూరే...

ఆ తరువాత రెండుసార్లు దగ్గు విని పించింది వైక్తో. ప్రజలలో నన్నగా మాట్లాడుకోవటం ప్రారంభమైంది.

'పైన పిల్లలు మనకక్కముందుండరు. అందుకే నేనూ మా వెంకట్రామయ్య బావా కలిసి...నే నరచిపొయ్యా - అనలు దినికి కథానాయకుడు నగు పంతులుగారు మేం ముగ్గురమూ కలిసి ఇంకా ఊళ్లో పెద్దలతో మాట్లాడి ఈ కొత్తగదులు కట్టించాం. ఈ గదులు కట్టడానికి రెండుమూడువేలచొప్పున పంపిణీచేసిన వాళ్ళ పేర్లు...అలెక్కలు ఆ పంతులుగారు చది వినిపిస్తారు. ఇంకా నేను.. నేను...మిరంతా కూర్చోవాలి...'

పెద్దగా ఆరుపులు మాట్లాడుకోవటం ప్రారంభమైంది ప్రజలు గుంపులు గుంపు లుగా లేచి నిలబడ్డారు వరంశీర్ష కూర్చో బెట్టుటానికి సతమతపెట్టేసామన్నారు.

'మిరంతా కూర్చంటేనే గానీ - ఈ మీటింగు జరగదు. దయచేసి కూర్చోండి. తరువాత -తరువాత ...నే చెప్పదలచుకున్న యన్ని పంతులుగారు చెప్పనే చెప్పారు...' 'మరి నువ్వెందుకు'...ఎవరో జనంలో

మట్టిబొమ్మలు

అరిచాడు.

అయితే అకేక మామూలు రణగోణ ధ్వనిలో కలిసిపోయింది. అధ్యక్షులవారి ఉపన్యాసం ఇంకా కొనసాగుతూనే ఉంది.

'తరువాత ఇంకా నేను చెప్పదలచు కొన్నదేమిటంటే - మన ఊళ్లో ఇంతటి ముందున్న స్కూలుబడిని పెద్దదిగా పైస్తూలు చేపించాలంటే ఇట్లా గదులు కట్టయాల్సి - డబ్బు పోగు చేయాల్సి స్కూలు చెప్పినప్పుడు... నేను వెనకా ముందాడకుండా ఎనభై వేలిచ్చాను - అది పొలంగానీ...రొక్కంగానీ...ఏ రూపేణయినా గానీ...ఇంతటితో నేను విరమిస్తున్నాను... మన డి - ఓ'గారు మాట్లాడుతారు'...

ద్యగుణీకృతమైన ఉత్సాహంతో ప్రజలు చప్పట్లుకొట్టారు.

డి. ఇ. ఓ గారు లేచారు. బాగా వయసు మళ్ళిన స్వక్తి. జోన్ ఫూర్ కోటు పంటాం నెత్తివీడ నల్లని బొచ్చుటోపి - ఇంగ్లీషులో ఉపన్యాసం మొదలెట్టారు! అను వాదకులుగా ప్రక్కనే కామయ్యగారు నిల బడ్డారు.

'గారా అధ్యక్షా !...విద్యార్థులారా...పెద్ద లారా ?

ఈ జిల్లాలో నా అజమాయిషీలో ఉన్న పాఠశాలలన్నింటిలోనూ, అతిస్వల్పకాలంలో అభివృద్ధికొచ్చిన పాఠశాల ఇది ఒక్కటే

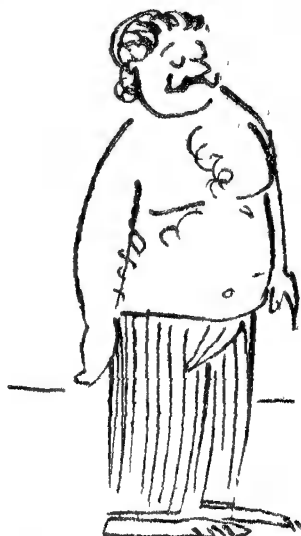
అని చెప్పటానికి సంతోషిస్తున్నాను. ఒక్కొక్క సంవత్సరానికి ఒక్కొక్క తరగతి చొప్పున ఇప్పటికీ పూర్తి పైస్తూలు స్వరూపం ఏర్పరచుకొన్నారు, మీరు. దీనినిబట్టి తేలిక వెనయమేమంటే, ఈ గ్రామస్తులకు విద్యపట్ల ఎంత అభిమాన ముందో, మీరు పిల్లలను చదివించుకో టానికి మీరెంత కుతూహలపడుతున్నారో నా కర్ణమంతోంది. భారతదేశంలో నిద్ర యొక్క విలువను గమించని పంటల కొట్లకొలదీ ఉన్నారు. వాళ్ళందరికీ మీ ఊరు మార్గదర్శి. ఈ పాఠశాలను ఇంత అభివృద్ధికి తీసుకొచ్చిన శ్రీ వెంకట్రామయ్య గారు శేకపావటం ఎంతో విచారకరం... అంటూ కోటు తొలగించి ముంజేతిని చూసికొన్నాడు.

'నేను రాతికి మరోస్తూలు దర్శించవల సిన అవసరమున్నది కాబట్టి నేను సెంటు తీసి కొంటున్నాను. నన్ను ఈ సభకు ఆహ్వా నించిన ప్రధానోధ్యాయులకు, కార్యకర్తా హకవర్గానికి - మీకూ లందరికీ నా కృత జ్ఞతాభివందనలూ చెల్లిస్తున్నాను..... వారు మంక్కసారి 'టైం' చూపికొన్నారు. అందరితోనూ కరచాలించేసి కెలవు తీసి కొన్నారు త్వరపడుతూ. త్వరగా అడుగు వెయ్యటంలో 'మైక్ వైర్' కు బూటు తగిలి మైకులు కీచుమన్నాయి. కామయ్య గారు వాటితోపాటు వేదిక దిగి వెళ్లారు - సాగనంపి రావటానికి.

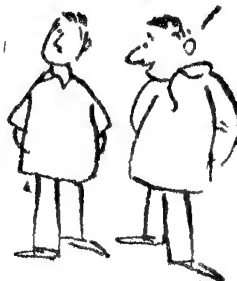
రెండవ ఉపన్యాసకులు 'మైక్' వద్దకు నడవటానికి పన్నాబోలు చేసుకోసాగాడు. కండువా పరిజేసుకొన్నాడు. కోటు చివరలు పట్టుకొని 'సెఫ్' చేసుకొన్నాడు. కంఠంపై చెయ్యి వేసికొని శ్రతి చేసుకోసాగాడు.

'మైక్' కుర్రాడు 'మైక్' దగ్గరికొచ్చి ఫోన్ అని ఊది మళ్ళీ లోనికి పరు గెత్తాడు. మళ్ళీ పచ్చి మైక్ పైన చిటిక వేశాడు. స్వీకర్లు మూగనోము పట్టాయి. ఐదునిముషాలు గడిచాయి. ప్రజలతో అల్లాడి ప్రారంభమైంది. అధ్యక్షులవారు కూర్చో మని సైగచేస్తూ జిల్లపై వాల్గదెబ్బలు కొట్టాడు. రెండవ ఉపన్యాసకులు ఏదో మనసా చేసుకొంటూన్నట్లు అలా స్థాని వులా నిలిబడిపోయారు.

'ఏం?' మైక్ కయ్యా!...తీసికెళ్లి వాగులో నూకేవాడులేక... గుంటూరు నుంచల్లా

ఇతన్ని మన సరిమూలం
రక్షిస్తున్నామని శుక్ర చెప్పమంటే
ట్రక్ ఫాటోగ్రఫీ తో
పనుండుదు!

శుక్ర

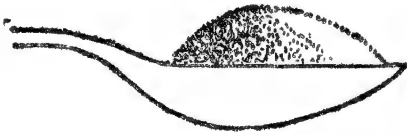
సువాసన మిమ్ము ఆకరిస్తుంది
రుచి సంతృప్తుల్ని చేస్తుంది-

ఆస్వాదించండి

బ్రూక్ బాండ్

ప్రెండ్ కాఫీ

అది పొదుపైనది
మీరు విన్నవసంతృప్తిని
పొందటానికి కొద్దిగా
ఉపయోగిస్తే చాలు!

1 కలోగ్రాము
మరియు
500 గ్రాముల
పాలిథిన్
ప్లాస్టిక్ లో
దొరుకును.

© Registered 2/80C-22D T&A

ఫోన్ 243

శారదా (వర్షం)

ఆభరణములు

అలంకారకవర్ణనలు

కలకత్తా

శారదాగోల్డ్ కవర్నింగ్ & జ్వెల్లరీ

దిలలస్ట్రీట్, 211, హైదరాబాద్

NO. 785

పెంక పేక్టర్ మున్సిపల్ మార్కెట్
వినియోగపాత్ర గుడివడ,
మెయిన్ రోడ్ - గుడివాడ.

కుటుంబ నియంత్రణకు

సత్యరేఖ

* అపరేషన్ భయములేదు. * పురుషులు మాత్రమే యీ ఔషధము సేవించుటకు అయోగ్యుడైనది * ఔషధమువలన ఎన్నటికీ వంటనము కలుగక ఆరోగ్యవంతులుగా ఉండురు. * దాహతృప్తినితమున కెట్టి అసౌకర్యము ఉండదు. * నరములు ఎటువైపు కల్గి మంచి త్రాసామును ప్రసాదించును. * ఔషధము మాత్రం 30 రోజులు సేవించవలెను. * సత్యములేదు. పూర్తి కోర్కె సీసా వెల రు. 10/- పోస్టేజి ప్యాంక్ అడనం.

స్వదేశీ ఆయుర్వేద పార్యవీ,
తెనాలి, (ఆంధ్ర ప్రదేశ్)

రు. 8/-లకు మాత్రమే

నవీన డిజైన్లనులతో, రంగులతో మిక్కిలి అందమైన చీరలు. 1 చీర రు. 8, 2 చీరలు రు. 15/3 చీరలు రు. 21. స్పెషల్ డిజైన్ రు. 10/- 2 చీరలు రు. 19/3 చీరలు రు. 27/- 4 చీరలు రు. 35/- 2 లేక 3 చీరలు ఎక్కువ చీరలు కొన్నవానికి ఖాస్ కేసు మరియు ఇమోల్ హ్యాండ్ ఉచితంగా ఇవ్వబడును.

Arvind Agencies (WAP 23)
P. O. Box 1408. Delhi-6.

మట్టి బొమ్మలు

ఎవ్వవా? ఎంత దీనికి అద్దె—నలభై రూపాయలా?... తొందరగా కానియ్యి... యిట్టయితే నీవు అద్దె తీసుకొన్నట్టే... బాగు చెయ్యటం రానోడివి దీనివెంట నువ్వెందుకొచ్చావంట?... తల గుడ్డ చుట్టుకొని శుభ్రంగా ఉలికిప తెల్ల చొక్కా వేసికొన్న పెద్దమనిషి రంగ నల్లంపై నాటాడు.

‘కోటయ్యగారూ?... మనం అంత తొందర పడితే ఎలా?... సాపం అతనూ పట్టనడు తున్నాడుగా!... నీవెళ్లి జవాన్ని కూర్చో బెట్టు... ఈ పని మేం చూస్తాం.....’ కోటయ్య తీవ్ర కంఠస్వరం విని రంగనల్లం పైకి పరుగెత్తిన యువకుడన్నాడు.

‘అదిగాదు పెసాదూ... ఇన్ని ఊళ్లమండి జనమొత్తే... మనం అభివృద్ధిపొందటంలే... తలపాగా ఊడదీసికొని విడిచించు కొన్నాడు.

స్పృకర్కు కీచుమన్నాయి. ‘మైక్’ కులాడు ‘హల్లో’ అంటుం అవతలకు స్పష్టంగా వినిపించింది. కోటయ్య ముఖం పత్తి కాయలా విచ్చుకొంది. అధ్యక్షుల ముఖం నలభై డిగ్రీల బల్బులా వెలిగింది. రెండవ ఉపన్యాసకులు ‘మైక్’ ముందు నిలిబడ్డారు.

ప్రేక్షకులలో కొద్ది కొద్దిగా ప్రశంసలతో వెలకొనసాగింది. చెల్లినవాళ్లు వెళ్లిపోగా ముందు కూర్చున్న పిల్లల తలంపై వలంటీర్ల కర్రలు ఆడుతున్నాయి.

‘మహాశయులారా... మీరంతా కూర్చో వాలి... నాదే వివరి ఉపన్యాసం... కూర్చోండి’ ఉపన్యాసకుడు శ్రోతలను దీనిగా ప్రతిమానిస్తాడు. అర్ధగతి తగ్గకపోయినా ఉపన్యాసం మొదలైంది.

‘గౌరవ అధ్యక్ష! కమిటీ సభ్యులారా— పురప్రముఖులారా! విద్యార్థులారా?... మన మందరమూ ఇక్కడ ఈనాడు ఏ కారణం చేత సమావేశమయ్యామో మీకు మనవి చితం. ఈ శుభదినం యొక్క ప్రత్యేకతను, అదే... ప్రామాఖ్యతను మీకు వివరంగా చెప్పటానికి ముందు అసలు సన్ను వేసు మీకు పరిచయం చేసేకోవాలి. ఎందుకంటే నేను కేవలం ఉపన్యాసకుడుగానే కాదు ‘సేనిక్కి’ డుంది. హెడ్మాష్ట్ర రుగా కూడ. ఆ పదవియం మరచిపోవద్దు— నెల పదిహేనో తారీఖున

మీ కమిటీ కార్యదర్శిగారు— కామయ్య గారు— నా దగ్గరికొచ్చారు. వాళ్లం చెప్పారంటే ‘ఈ ఏడు మా మూల్లో’ ‘యస్. యస్. యల్. పీ.’ పెట్ట బోతున్నాం—మేము ప్రైవేటునిగయన గ్రాడ్యుయేటూ, అనుభవమున్న హెడ్మాష్ట్ర రుకోసం తీరుగుతున్నామని చెప్పారు—

నిన్నటివరకూ హెడ్మాష్ట్ర రుగా ఉన్న కామయ్యగారు బి. యి. డి కాలేదుకబట్టి....

ప్రజల్లో పెద్ద కోలాహలం చెలరేగింది. ఈలయా—సిల్లి అరుపులు బయల్పడాయి. ఎవరి ఇష్టమొచ్చినట్లు నారు వోరు పారేసుకోసాగారు.

‘ఎన్. డి’ నీడు ... గంగిరెద్దుల్లోడలా కోటూ వీడూనూ... పోదాంవదండం.’

‘ఎక్కుడుండి పట్టుకొచ్చారా ... నీ రకం... పాడుగాను’ బెంపిని క్రిందపడేలా తన్నాడోకడు.

‘కామయ్యగారికిచ్చిన దానికన్న జీతం కూడ నంద ఎక్కువేనంట. అసలు ఆ శివ రామయ్య కెకర్రలే ఏదీ... నాడెప్పుడయినా బడికిపోయాడని చిన్నతనం... అందరూ లేచి నిలిబడ్డారు. అయినా ఆ వ్యక్తి ఉపన్యాసగోరణి మాత్రం తగ్గుముఖం పట్టలేదు.

అతని విద్యాభ్యాసం ఎలా గడిచిందీ— అతను ఓం ప్రధమంగా డిగ్రీంగంలో ఎలా ఎక్కడ ప్రవేశించిందీ, ఆ తరువాత అధికారుల అదరణకు ఎలా పాత్రుడయ్యాడో, ఆపైన ఎలా ప్రధానోపాధ్యాయుడుగా ప్రమాణన పొందగలిగాడో—ఎన్నిస్కూళ్ళలో ఆ పెత్తనం చెలాయించాడో, ఎలా రిటయరైపోయాడో, ఇప్పుడు తన కూతుళ్ళు కొడుకులూ ఎంత ఉన్నతపదవుల్లో ఉన్నారో అన్ని ఏకధాటిగా రాళ్ళు రువ్వోట్లు చెమట్లు తుడుచుకొంటూ చెప్పుకు పోసాడు.

గద్దెమీదికొచ్చి నైగవేశాడు—ఆగమం కోటయ్య.

‘ఏమిటన్నట్లు’ కనుబోమలు పైకెత్తాడు ఉపన్యాసకుడు.

‘ఏమీలేదండీ ... పాఠశాల జవానికి ఇక్కడో భోజనాలు ఏర్పాటుచేశామని వాళ్ళు ఊళ్లకు పోకూడదని డిటెన్స్ పెప్పండి... ఎందుకంటే భుజికి కాలామంది లేపి

పోయారు. ఇక మిగతా వాళ్ళకూడ పోతే పండిన తిండి దండగవుద్ది ... కాస్తా ... కుస్తా ... అడపా దడపా కొట్టి మాటలు అవతల స్వీకర్తలో వినిపిస్తున్నాయి.

‘అవన్నీ—తరువాత’... మళ్ళీ ఉపన్యాసం మొదలెట్టాడు.

‘అయితే మీరు తొందరగా కానియ్యండి. ఏదో ఎవరిసేతుయినా ‘సెప్పిల్తా’ అని అధ్యక్షపీఠంవైపు నడిచి ముందుకు వంగి శివరామయ్యతో చిన్నగా చెప్పాడు. అతను బల్లమీదకొట్టి తగ్గించమని పైగ చేశాడు.

‘కాబట్టి ఈ పాఠశాలను ఇంకెంతో అభివృద్ధిలోకి తీసికెళ్తూ నిజ, మీ అందరి సహాయ సహకారాలంటే నేనప్పుడూ వెనుకంజనోను. మన కార్యదర్శి శివరామయ్య గారు—కార్యకూరులు—దీక్షా కంఠాలు... వారున్నంతసరకూ, మన పాఠశాలకు ఏ లోటూ ఉండదనే విశ్వాసంతో నేను విరమిస్తున్నాను.’...

ఉత్పితబ్బిబ్బయి సోయిన శివరామయ్య మీసాలవెరుక చిరునవ్వు—నరసరం ఇద్దరూ అభినందించుకొంటూ చూసికొన్నారు.

‘చాలా బాగుంది ... చాలా బాగుంది—మొదట మొదటగా ఇట్ట మాట్లాడితేనే గొప్పగా ఉంటుంది’... అధ్యక్షుడు అభినందించాడు. చక్కలి గింతలుపెట్టినట్లు అతను కుర్చీలో కూర్చోలేక సతమతమై పోయాడు.

‘మహాశయులారా! పొరుగుాళ్ళనుండి శ్రమపడినవచ్చిన ప్రజలకు తమ తమ ఊళ్ళకు వెళ్లవలసిన లవనరంలేకుండా ఇక్కడే భోజనాలు ఏర్పాటుచేశాం. త్వరపడి ఎవరూ వెళ్లనద్దు. భోజనాలయిపోయవ్యాక రాత్రి ఎనిమిదిగంటలకు, ఇక్కడ నాటకాలూ, విచిత్రవేషాలంటాయి’ చెప్పటం ముగించి కోటయ్యకేసి చూశాడు ప్రసాద్.

‘ఇంకేమీ లేదు. అదే...పోదాం పద... మనం ఆ పని సూద్దాం...ఈ మాట సెప్పటానికి ఆయన సామంతా బోయి సెట్లు ఉరిమి సూశాడ’న్నాడు కోటయ్య వేదిక క్రింద నిలబడి.

వేదికపై కామయ్యగారు తిరిగి ప్రత్యక్షమయ్యారు.

‘మహాశయులారా! ఇంతటితో ఈ సభ

సమాప్తం కాబోతున్నది. చినగిసారిగా నన్ను నాల్గుమాటలు మాట్లాడమని కొందరు మిత్రులు కోరారు. కానీ వ్యవధి లేదు. మన మందరమూ ప్రయాసపడి వెలిగించిన ఈ విజ్ఞానజ్యోతి మరింత కాంతివంతమై అజ్ఞానతిమిరాన్ని పారద్రోలాలి—అదే నా కోరిక. ఈనాటినుండి మన పాఠశాలను నిర్వహించే బాధ్యత కొత్త ప్రధానోపాధ్యాయులవారి చేతుల్లో బెడుతున్నాను. వారి ఆపారమైన అనుభవంతో విద్యబుద్ధులతో, మనలను—మన పాఠశాలనూ కొత్త దారులతో నడిపిస్తారని ఆశిస్తూ ఇంతటితో విరమిస్తున్నాను. ఇప్పుడిక బహుమతుల ప్రదానం.’

సంధ్య చీకట్లు కమ్ముకోసాగాయి. పిచ్చి కలుగుపులు గుంపులుగా వెల్లపై వారి తేలిపోతున్నాయి. రెండు పెట్రోమాకు దీపాలు స్కేజిపైకి తీసికొచ్చి వేలాడగట్టారు. విద్యార్థులు, అద్దాలు—సబ్బు పెట్టెలు—దువ్వెనలు మొదలైన వస్తువులు వింపిన బల్లలు వేదికపైకి తీసికొచ్చారు.

మళ్ళీ అరిజడి ప్రారంభమైంది. బహు

మతులు అందుకోవలసిన విద్యార్థులు లేని స్కేజికి దగ్గరగా నిలబడసాగారు. విజేతలను చూడటానికి, వారి వారి ప్రత్యేకతలు తెలిసికోటానికి పెద్దలు కుతూహల పడసాగారు. ఆసనీ ఏర్పాటు చేయించి కామయ్యగారు కుర్చీలో కూర్చున్నారు.

ఒక ఉపాధ్యాయుడు ‘లిస్టు’ పరిజేను కుంటూ మైక్ దగ్గరికొచ్చి పలికాడు.

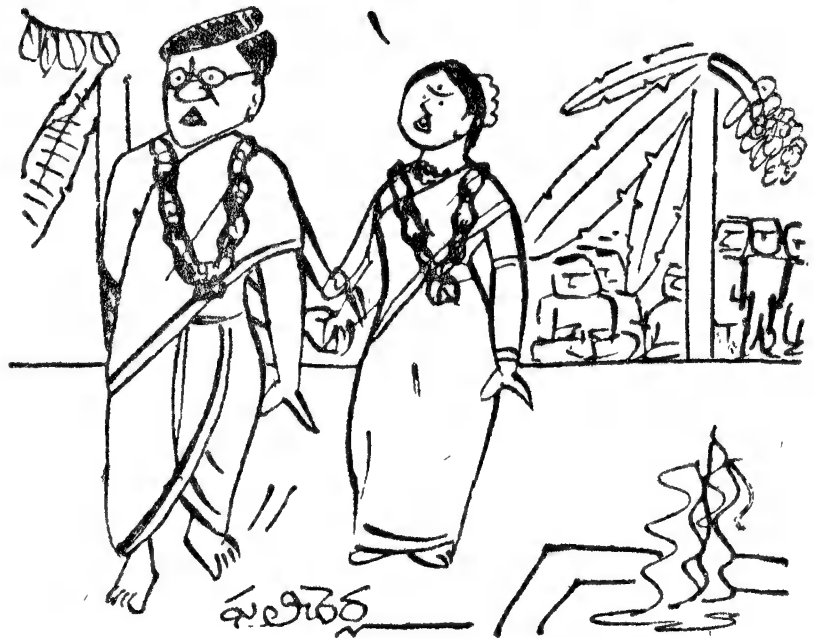
‘మొదట పాఠ విద్యార్థులలో మొదలూ అదర్థ విద్యార్థిగా ప్రధమ బహుమతి—’

‘ప్రసాద్...’ శివరామయ్యగారి చేతి మీదుగా బహుమతి అందుకొన్నాడు. ఆ తరువాత ఒక్కొక్కరినే పేరిచారు. మాతర భవన ప్రారంభోత్సవ సందర్భంలో నిర్వహించబడిన వ్యాసరచన వాగ్వివాద పోటీలు...ఆటల పోటీలలో గెలుపొందిన విజేతలకు బహుమతులు అందించబడ్డాయి.

‘బహుమతి’లో సభ ముగిసింది.

(ఇంకా వుంది)

దో! ఎందుకట్లా లాక్కుంటూపోతారు మెల్లగా నడవవేదూ?!

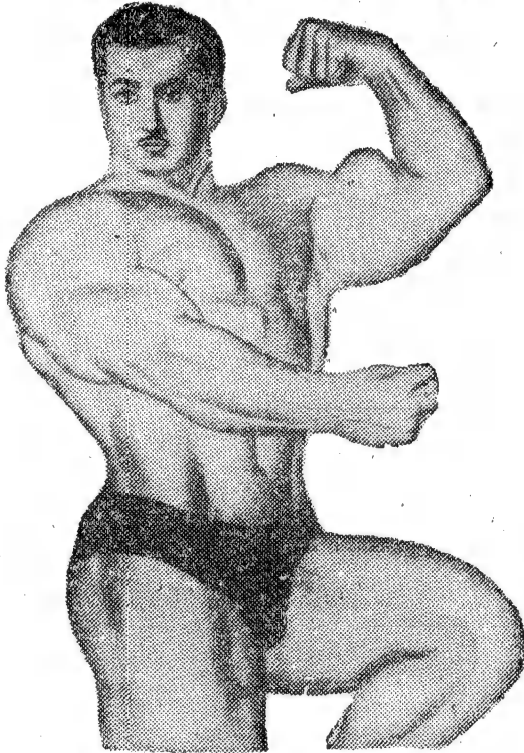

ఫలీదెర్

జీవన్ బోన్

గవర్నమెంటు

రిజిస్టర్డ్ నెం. 218726

ప్రతికలలో ప్రతిటన చేసిన బాపా
లను నేవించి, ఫలితాలను పొందని
వారు అనేకులున్నారు. కాని
జీవన్ బోన్ తీసుకొనుక్కుని దానిని ఉప
యోగించి ప్రయోజనం పొందండి.
జీవన్ బోన్ కేవలం వనస్పతి కొవ్వు
మంచి తయారు చేయబడినది. జంతు
పుల కొవ్వు చేరుటవల్లనే ఈ అనుకో
నటువంటి బలిష్ఠతకు కారణం అని
కొందరు అనుకోవటం ధోరణి.

జీవన్ బోన్ గుణములు:

ఎంత మంచి ఆహారము తిన్నా ఎము
కల పోగువలె, బలహీనంగా ఉండి
వారు కొంతమంది ఉన్నారు అట్టి
వారికి జీవన్ బోన్ మంచి బలాన్ని,
లావును, బరువును ఇస్తుంది. ఆకలి
లేనివారికి మంచి జీర్ణ శక్తి నిస్తుంది.

ఇది బలహీనత, శక్తి చతులు లేనిపోవులు, తలతిరుగుడు, రక్త హీనతలను పోగొట్టి, పరిపూర్ణ
మైన జీవారోగ్యాన్ని, పుష్టిని ఇస్తుంది. శరీరం ఎరువుగా పొందటానికి జీవన్ బోన్ తో
టామాటోలు తీసుకొనండి. ఆరోగ్యవంతులకు కూడా జీవన్ బోన్ మంచిది.

జీవన్ బోన్ తీసుకొన్నప్పుడు మీరు కొంత శరీరవ్యాయామం చేయ్యటం అవసరం.
లేకపోతే మీ శరీరం అనవసరంగా లా వెక్కుతుంది. కావలసిన బరువు, బలిష్ఠత చేరిన
వంటనే జీవన్ బోన్ నేవించడం నిలవడం మంచిది. స్థూలకాయులు జీవన్ బోన్ తీసుకొనటం
వారికి కాదు. అట్టివారు జీవన్ బోన్ తీసుకుంటే మేము బాధ్యులం కాము. స్త్రీలు
బహిష్టు కాలంలో తీసుకొనగూడదు. ఇతర వివరాలు మందుతో పంపబడతాయి.

వెల : 454 గ్రాములు. రూ. 10/- (పోస్టు చార్జీలు అదనం)

స్కిన్ లీమ్స్

యవ్వన పొందిర్యం కలిగియుండటం పరమసాధం. స్కిన్ లీమ్స్ మీ చర్మాన్ని,
మోటికలు, స్పోటాపు నువ్వులు, నివర్ణత, కోతలు, శోభింపించి కాపాడుతుంది. స్కిన్ లీమ్స్
ముఖమందలి మడ్డి తొలగించిన తరువాత వాడవలయును. మీరు ఏ స్నోనుగాని, పొడదును
గాని వాడవచ్చును. స్కిన్ లీమ్స్ ఒక కోర్సు రూ. 12/-

JOTHI HOSPITAL

Phone No. 440206

POST BOX No. 1413, 32, VENKATANARAYANA ROAD, MADRAS-17.

స్థానిక డాక్టర్లు : డాక్టర్ దామోదరం, M. A., I. A. D. S

మీషం: సామాన్యమైన వసులకు కూడా విశేషమైన ప్రయత్నం చేయవలసి వస్తుంది. వృత్తిలో సాటివారి పోటీని యదుర్థ్వి అనుకూలతను సాధించగలరు. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాలు స్వల్పంగా లాభిస్తాయి. సాంఘిక వ్యవహారాల్లో మీ ప్రాముఖ్యత పెరుగుతుంది. మిత్రులకు సహాయం చేస్తారు.

స్త్రీలకు: ఆరోగ్యం బాగా ఉంటుంది. సంతానానికి సౌఖ్యసంతోషాలు లభిస్తాయి.

వృషభం: మీకు యిష్టం లేకపోయినా, యితరుల వ్యవహారాల్లో జోక్యం చేసుకోవలసివస్తుంది. రావలసిన డబ్బు సమయానికి అందుతుంది. వ్యాపారంలో అనుకూల వార్తలను వింటారు. ప్రయాణాలు లాభదాయకంగా ఉంటాయి. సాహిత్య కళారంగాల్లో ఖ్యాతి లభిస్తుంది.

స్త్రీలకు: కుటుంబ వ్యవహారాలు సంక్లిష్ట కరంగా ఉంటాయి. ఆలంకార వస్తువులు కొంకొంటారు.

మిథునం: పుత్రి వ్యాపారాల్లో యిదివరకే యేర్పడిన చికాకులు తొలగి పోతాయి. ఆర్థిక వ్యవహారాలు ప్రోత్సాహకరంగా ఉంటాయి. ఉద్యోగంలో గౌరవం బాగా ఉంటుంది. రాజకీయ వ్యవహారాల్లో అనుకూలమైన మార్పులు వస్తాయి. మిత్రుల వ్యవహారాల్లో మీ కృషి ఫలించగలదు.

స్త్రీలకు: ఆరోగ్యం బాగానే ఉంటుంది. శుభ కార్యాల విషయంలో అనుకూల వార్తలను వింటారు.

కర్కటకం: వారం ప్రారంభంలోనే పుత్రి వ్యాపారాల్లో చికాకులు యేర్పడి తరువాత సర్దుకొంటాయి. మీ తాలూకు వస్తువులుపోయే ప్రమాదం వుంది. వ్యాపారంలో ప్రయోజనం గల వ్యక్తులను కలుసుకొంటారు. సాటి వారిలో గౌరవం బాగా ఉంటుంది. దూర ప్రయాణాలు వాయిదా పడతాయి.

స్త్రీలకు: కుటుంబ వ్యవహారాల్లో అధిక వ్యయం జరుగుతుంది. వినోద కాలక్షేపాల్లో పాల్గొంటారు.

సింహం: పుత్రి వ్యాపారాల్లో మీ కార్యక్రమాలు ప్రోత్సాహకరంగా ఉంటాయి. వ్యాపారంలో మాతనావకాశాలు లభిస్తాయి. వారం మధ్యలో సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాల్లో నష్టం వస్తుంది. ప్రయాణాల్లో శ్రమ అధికంగా ఉంటుంది. విద్యా వైజ్ఞానిక రంగాల్లో మీ కృషి రాణించగలదు.

స్త్రీలకు: ఆరోగ్యం సామాన్యంగా ఉంటుంది. శుభ మూలంగా వ్యయం జరుగుతుంది.

కన్య: వ్యాపారంలో మీ ఆరోగ్యవలకు తగిన అవకాశాలు లభిస్తాయి. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాలు కూడా ప్రోత్సాహకరంగా ఉంటాయి. వారంతంలో అధిక వ్యయం జరగడం వలన ఆర్థికంగా ఒత్తిడి వస్తుంది. రాజకీయ వ్యవహారాల్లో చికాకులు యేర్పడతాయి. మిత్రుల సహాయం లభిస్తుంది.

వారపలం

9 6-1967 శుక్ర వారం మొదలు

15 6-1967 గురువారం వరకు.

స్త్రీలకు: కుటుంబ వ్యవహారాలు సామాన్యంగా ఉంటాయి. పుణ్యకార్యాలు చేస్తారు.

తుల: ఇదివరకు మీకు ఆందోళన కలిగించిన వ్యవహారాల్లో అనుకూలత లభిస్తుంది. సమయానికి యేదో ఒక విధంగా డబ్బు చేతికి వస్తుంది. ప్రయాణాలు ప్రోత్సాహకరంగా ఉంటాయి. అధికారుల వలన జరగ వలసిన వ్యవహారాలు నులుపుగా నెరవేరుతాయి. వజ్ర సాంగత్యం లభిస్తుంది.

స్త్రీలకు: ఆరోగ్యం బాగా ఉంటుంది. బంధువుల వ్యవహారాల్లో మీ కృషి ఫలించగలదు.

మృశ్మికం: వ్యాపారంలో ప్రయోజనంలేని శ్రమకు గురి కాగలరు. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాల్లో జోక్యం చేసుకోవడం తగదు. వారం మధ్యలో అనుకూల పరిస్థితి యేర్పడుతుంది. పుత్రిలో అనుకూల వార్తలను వింటారు. సాహిత్య కళారంగాల్లో ఖ్యాతి లభించ గలదు.

స్త్రీలకు: కుటుంబ వ్యవహారాల్లో కార్య భారం పెరుగుతుంది. వినోద కాలక్షేపాల్లో పాల్గొంటారు.

ధనుస్సు: ఏ వ్యవహారంలోను ఆరంభంలో కనుపించిన అనుకూలత ఆఖరువరకు నిలవదు. పుత్రిలో కొత్తవారి పోటీని యదుర్థ్విపలసి వస్తుంది. ఉద్యోగంలో యెవరినీ విశేషంగా నమ్ముడము తగదు. ప్రయాణాల్లో శ్రమ కలుగుతుంది. సాటివారిలో గౌరవం బాగా ఉంటుంది.

స్త్రీలకు: ఆరోగ్యం బాగా ఉండకపోవచ్చును. బంధు మిత్రులను కలుసుకొంటారు.

మకరం: పుత్రి వ్యాపారాల్లో మీరు అనుకోనేది ఒకటి జరిగేది మరొకటి కావచ్చును. అధికారుల వలన జరగవలసిన వ్యవహారాల్లో ఆటంకాలు యేర్పడతాయి. రావలసిన డబ్బు సమయానికి అందుతుంది. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాల్లో నష్టం వస్తుంది. ఆందోళన కలుగుతుంది.

స్త్రీలకు: కుటుంబ కార్యక్రమాలు నిరాటంకంగా నెరవేరతాయి. ఆడంబరంకనం వ్యయం చేస్తారు.

మంథం: భాగస్వాములతో కలసి చేసే వ్యాపారాల కంటే మీరు స్వంతంగా చేసే వ్యాపారాలు బాగా ఉంటాయి. పుత్రిలో మాతనావకాశాలు లభిస్తాయి. ప్రయాణాలు శ్రమ మీద ఫలిస్తాయి. రాజకీయ వ్యవహారాల్లో ప్రతిపక్షాల సంచలనం పెరుగుతుంది. సాటి వారితో మాట వచ్చేప్పులు తగవు.

స్త్రీలకు: ఆరోగ్యం సామాన్యంగా ఉంటుంది. విరాస వస్తువులు కొంటారు.

మీనం: కొన్ని వ్యవహారాల్లో మీ మంచి తనమే మీకు యిబ్బందిని కలిగిస్తుంది. ఆర్థిక వ్యవహారాలు సామాన్యంగా ఉంటాయి. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాలు వారం మధ్యలో లాభించ గలవు. మాతని వ్యవహారాలు ప్రోత్సాహకరంగా ఉంటాయి. సంతానానికి సౌఖ్య వంశోషాలు లభిస్తాయి.

స్త్రీలకు: కుటుంబ కార్యక్రమాంకు సార్వలు వస్తాయి. దైవకాగ్యలు నెరవేరుతాయి.

—మహేష్

నేత బోరలు కట్టకముని మా అత్తగారు బహద్ర సారు - బిని సిండుక అంటే నకిష్టం లేదు!

9548

ఇ 'ఈ మాటైనా వేసి సెలవుకి మాయింటికి రాపోతే, రేపొద్దున్న నీపెళ్ళికి కూడా రాను. ఇన్నాళ్ళూ ఏవో కారణాలు చెప్పి ఎగేశావు. ఈసారి ఏ కారణాలు చెప్పినా నే నొప్పుకొను!' అంది అక్కయ్య వాళ్ళూరు వెళ్ళిపోతూ. అక్కయ్య పిల్లలు --మోహన్, రితితా కూడా బాగా పేషి వెళ్ళారు, 'అప్పకుండా రాపిస్తే' అంటూ.

అంతవరకూ అక్కయ్యగారింటికి నేవెళ్ళ పోడానికి ప్రత్యేకమైన కారణాలేవీ లేవుగాని, ఎందుకో నాకే వెళ్ళబుద్ధి అయ్యేదికాదు. 'అంతదూరం వెళ్ళే అధమం ఓ నెల్లా శ్లేష్టనా వుంటేగాని రానివ్వరు. మద్రాసులో, బావ తెచ్చుకునే జీతంతో గడిపే యిల్లు కొందెం యిరుక్కగానే వుండివుండాలి. అలాంటివోట వాకులాటివాన్ని ఓ నెల్లాళ్ళు అంటుకోడం వాళ్ళకీ శ్రమగానే వుంటుంది. ఏదో మాటవరసకి రమ్మంలాంటే' అని నాలో నేనే సరిపుచ్చుకునేదాన్ని.

అక్కయ్య వాళ్ళూరువెళ్ళిన మూడై ల్లకిలావుంది బావనుండి ఉత్తరం వచ్చింది -- అక్కయ్య గర్భవతిగా వుందని. ఆవుత్తరం వచ్చిన నెల్లాళ్ళ కల్లా నా పరీక్షలవ్వడం, వేసవి సెలవులు రావడంకూడా జరగడంలో --అక్కయ్యకి కాస్త సాయంగానూ వుంటా నని, ఈమారు వెళ్ళ కతప్పదని అమ్మ బరి పంతం చేసింది. వీలయినంత ఆలస్యంచేసి, ఇంక సెలవులయిపోతాయనే సమయంలో బయల్దేరాను.

మద్రాసు సెంట్రల్ స్టేషన్ లో బంపి దిగాను. నన్ను రిసీవ్ చేసు కుం ది కి, అక్కయ్యా పిల్లలూ వచ్చారు. అక్కయ్య శాగా నీరసంగా కనిపించింది. 'బావరాలేదా!' అని అడిగాను. 'వాళ్ళూరు వాళ్ళెవళ్ళో ఏదో పెళ్ళి సందర్భంగా లా చిదంబరం వెళ్ళారట. ఇవాళే వాళ్ళూరు వస్తున్నా రక్కణ్ణుంది. వాళ్ళని రిసీవ్ చేసుకుందికి వెళ్ళారు ఎ గోర్ స్టేషను కి!' అంది

అక్కయ్య. అందరం అక్కయ్యగారిల్లు చేరు కున్నాం. నేననుకున్నంత ఇరుక్కలేదక్కయ్య గారిల్లు. ఒక యింట్లో పూర్తిగా కింద భాగం అంతా వీళ్ళే పుచ్చుకున్నారు. మేడ మీద మరొకళ్ళుంటున్నారు. ఆ యింటికి చిన్న కాంపౌండు కూడా వుంది. చిన్న పెరడు కాంట్లో రెండు అరటి మొక్కలూ కూడావున్నాయి. అక్కయ్య గారిల్లు ఇంత విశాలంగా వుంటుందని తెలిస్తే నేనెప్పుడో వచ్చివుండునే అను కున్నాను నాలో నేనే!

బావ యింటికివచ్చేసరికి మధ్యాహ్నం ఒంటిగంటయింది. ఎండలో చెమటలు గక్కుకుంటూవచ్చాడు. కుశలప్రశ్నలయ్యాక భోజనాలదగ్గర చెప్పాడు-- ఆ చిదంబరం వెళ్ళినవాళ్ళువచ్చారనీ, వాళ్ళకి కావలసిన ఏర్పాటులన్నీ చేసి, పట్టుమని ఓ గంట పేపైనా విశ్రాంతి తీసుకోకుండానే మళ్ళీ

బయల్దేరాడు; వాళ్ళకి సిటీలో ఏదైనా రెండు మూడు ముఖ్యమయినవి చూపించి, సాయంత్రానికి ఇంటికి తీసుకువస్తానని!

ఆముందురోజు రాత్రి రైలుప్రయాణం వల్ల కొంచెం అలసటగావున్న నాకు, సోపాటవ్వగానే బాగా నిద్రపట్టేసింది. మెలకువ వచ్చేసరికి సాయంత్రం ఆరుగంటలయింది. అంతలా నిద్రపోయినందుకు సిగ్గుపడి, అక్కయ్యకు పో చెప్పుకుని త్వరగా ముస్తాబు తెముల్చుకుని, సహాయం చేస్తామని వంటింటిలోకి వెళ్లాను. అప్పటికే వంటలో చాలాభాగం అయిపోయింది. పావం, అక్కయ్యనిచూస్తే జాలేసింది. వచ్చేవాళ్ళు ఏకంగా ఓ ఎనమండుగురుదాకా వున్నట్టున్నారు. చాలా పెద్దవంట తలపెట్టింది. రెండు కూరలూ; ఒక వేపడం, రెండు వచ్చళ్ళూ—వీటితోడూ రెండుస్వీట్లూ ఒక పోటాకూడా ఉండకపోతే బాగుండదని. ఎలాగయితేనేం, ఎనిమిది కాకుండా వంట పూర్తయింది. అక్కయ్య మాత్రం చాలా అంసిపోయింది. నామకపో నేనక్కన వున్నానన్నమాటగాని, నాకేమైనా చేతనయితేగా, దానికి పూర్తిగా విశ్రాంతి యివ్వడానికి!

ఎనిమిదింభావుకల్లా వాళ్ళందర్నీ తీసుకొచ్చాడు బావ. సమ్తానే, 'అలస్యమయి పోయింది. చప్పున వడ్డించేయండి మళ్ళీ సర్కారు ఎక్స్ పెక్ట్ అందుకోవాలి వీళ్ళంతా!' అంటూ హడావుడి చేశాడు. తొమ్మిదికాకుండానే అందరి భోజనాలూ అయ్యాయి. వాళ్ళకి అనుచేసిన సహాయానికి వాళ్ళంతా బావను తెగపాగిడేశారు. ఉబ్బిపోయాడు బావ. మూడు టేబుల్స్ తీసుకురమ్మని మోహన్ ని పంపేడు.

వాళ్ళని స్టేషన్లో విడిచిపెట్టినంటూ బావకూడా బయల్దేరాడు. అలసట ఎక్కువగావున్న అక్కయ్య పావం ఆరాతి ఏమీ తినలేకపోయింది. తిరిగి బావ వచ్చేసరికి పదకొండు గంటలయింది. ఏదో పెద్ద ఘన కార్యం చేసినవాడిలా సంతోషపడ్డాడు బావ. 'ఏమిటో ఈ అవస్థ అంతాను!' అనిపించింది నాకుమటుక్కు.

* * *

నేవెళ్ళిన వారంరోజులు తిరుక్కుండనే నాగవేరిక్కా ఫలితాలు వచ్చాయి. ఫస్టు క్లాసులో బి. ఎన్. సి. పాసయ్యాను. అంతతో నా చదువుకు స్వస్తి చెప్పవలసి

వస్తుందని నాకూ తెలుసు. దానికి తద్యంగా నాన్నగారినుండి వచ్చిన ఉత్తరంలో కూడా అలాగే వుంది. పెళ్ళి ప్రయత్నాల్లో వున్నారనీ, మంచి సంబంధం చూసి తెలియవలసిన వాళ్ళకి నేనక్కడికి రావచ్చునని వ్రాశారు.

నే పరీక్ష ప్యాసయినందుకు బావ చాలా అట్టహాసం చేశాడు. వాళ్ళ ఆఫీసులో వాళ్ళందరికీ స్వీట్లు వంచిపెట్టాడు. మమ్మల్నందర్నీ సినిమాకి తీసికెళ్లాడు. వుడ్ లాండ్స్లో డిన్నర్ ఇచ్చాడు. లేదు లేదంటే నో యాభైరూపాయలు ఖర్చుపెట్టాడు. నిజానికి వా మనసు నొచ్చుకుంది. అలానిచెప్పే బావమనసు నొచ్చుకుంటుంది. చెప్పకుండా పూరుకున్నాను.

మోహన్ స్కూల్ ఫైనల్ లోకి వచ్చాడు. లలిత శరవతరగతిలోకి వచ్చింది. కొత్త పుస్తకాలకోసం బావని తొందరపెట్టారు వాళ్ళిద్దరూ. అంత ఆడంబరంగా కనుపించే బావా, వాళ్ళకి ప్రిగ్ ఓ యాభైరూపాయ తియ్యడానికి సందేహించాడు. వా మనస్సు చిచ్చుక్కుమంది: 'ఇవాల్నితో లెక్కల పుస్తకాలు స్టాక్ అయిపోతాయట. అర్జంటుగా ఆయిదురూపాయలు కావాలండీ!' అంటూ బ్రతిమాలాడు మోహన్. 'ఓరి నీ ఆసాధ్యం గూలా! సమంగా ఇరవయ్యేడతారీకుని వచ్చి, 'కొంచెం ముతిగిపోతోందండీ' అంటే డబ్బు లెక్కణ్ణించి పస్తాయనుకున్నావ్! ఇంకో రెండోజరిదాకా సోరెత్తవద్దు!' అన్నాడు బావ. బావనలా అర్థంచేసుకోవాలో తెలియలేదు. నేనిద్దామనుకున్నాను. కాని బావ తప్పుగా అర్థం చేసుకుంటాడని భయమేసింది.

నీరసంగా ఇంటికి వచ్చాడు మోహన్ ఒకనాడు. 'అలాగున్నావేరా?' అని అడిగాను. మోహన్ వెంటనే ఏమీ చెప్పలేదు. కొంతసేపు తర్వాత పెరట్లోకి తీసికెళ్ళి చెప్పాడు. 'తెక్కల మేస్టారు నన్ను అంద రోన్లూపెట్టి తిట్టిపోశారు పిన్ని! ఆవేళ అంతలా బ్రతిమాలుకున్నా అయిదురూపాయ లివ్వలేదు నాన్నాడు.'

'ఇంతవరకూ టెక్కుపుస్తకం లేకుండా ఎలా గడిపావని తిట్టేరు మేస్టారు. ఇప్పుడు కొండామంటే మాత్రం ఎక్కడా స్టాక్ కులేదు. కొన్నివిషయాల్లో నాన్నగారి పనులిలాగే వుంటాయి!'

ఈ మాటలు అదో చెప్పాడు

మోహన్! బావమీద తనకంటే కోసం ఉంటేగాని అలా చెప్పివుండడనుకున్నాను. మొట్టమొదటిసారిగా బావమీద నాకు కోపంవచ్చింది. పిల్లల విషయంలో తనంత అజాగ్రత్తగా ఉండడం ఏమీ బాగలేదని చెప్పేద్దామనుకున్నాను, అక్షణంలో. తరువాత కొంతసేపటికి అనిపించింది 'బావకు చెప్పడానికి నేవెవర్నీ' అని.

నేనక్కడకువెళ్ళిన నెల్లాళ్ళలోపున వాళ్ళ సంసారంలో చాలా విషయాలర్థంజేసుకోగలిగాను. కాని మనుష్యుల్నిమాత్రం అర్థంచేసుకోడం నా తరమయ్యేదికాదు. బావ, చాలా చిత్రమైన వ్యక్తిలా కనిపించేవాడు! ఒకలా అర్థంచేసుకుందామన్న సమయంలో మరోలా ప్రవర్తించేవాడు! అలాగే అక్కయ్యనూ!!

మోహన్, లలిత, నేనూ బిబికివెళ్ళి ఇంటికివచ్చాం. ఓనాడు మేమింటికి వచ్చేసరికి హోల్స్ బావా, నలుగురు వ్యక్తులూ కబుర్లు చెప్పుకుంటున్నారు చాలా దూషారుగా! వంటింటికి వెళ్లాను. కుంపటి మీద ఉప్పీ అవుతోంది. సోమీదా పెన రట్లువేస్తోందక్కయ్య. ముఖంసిండా చెమటలుపోశాయి అక్కయ్యకి. చాలా నీరసంగా వుంది. అక్కయ్య ముఖంలోకి జాలిగా చూశాడు మోహన్. ఏమనుకున్నాడో ఏమో తెలియదు. సూటిగా అక్కయ్య నడిగేశాడు 'అస్తమానూ వచ్చేవాళ్ళిగ్గుడుటే వీళ్ళు. ఎందుకింత శ్రమపడతావు. ఇన్ని మర్యాద లేండుకమ్మా?'

మోహన్ చాలా సమంజసంగానే అడగా ఉనిపించింది నాకుకూడా! అవ్వకుండా నేను వచ్చాక రెండు మూడుసార్లు వచ్చారు వాళ్ళింటికి వచ్చినప్పుడల్లా ఇంతింత మర్యాదలు నిజానికి అనవసరమేనని నాకూ తోచింది.

కాని అక్కయ్యకలా తోచలేదు. 'పిల్లాడిని నీకెందుకు నాన్నా ఈ ప్రశ్నలన్నీను, వాళ్ళ అంతస్సుకు తగిన మర్యాదే మనమూ చూపించాలి. అలాటి వాళ్ళతో పరిచయం కలిగడం ఎలాటి వాళ్ళకు సాధ్యం. వాళ్ళు రాకుండానే చూసుకోవాలిగాని, వచ్చాక వాళ్ళకు తగిన మర్యాదచెయ్యకుండా ఎలా వుండగలం చెప్పు' అంది. నిర్దాంతసోయాను నేను. అక్కయ్యనలా కూర్చోమని మిగిలిన పని పూర్తిచేశాను. ఆ వచ్చినవాళ్ళలో ఒకడు అరవ్వాడుట. ప్రత్యేకం ఆతనికోసమే ఈ పెసరట్లు నేయించాట్ట బావ. అతడు

బావను తెగమెచ్చుకున్నాడు. కావనేకాదు—
అంధ్రదేశపు పెనరట్టుని—‘అంధ్రాదోశై’ని
మెచ్చుకున్నాడు. ఆ స్నేహితులంతా బయ
ల్దేసరికి రాత్రి తొమ్మిదన్నరయింది. అంత
వరకూ ఏమీ తినకుండా ఉండడవల్ల
వుంది అక్కయ్యకు గుండెదడవచ్చి, కొంచెం
శోష తప్పినదిపోయింది. ఈవిషయం బావకు
తెలియనే తెలియదు. హాసేరుగా వాళ్ళతో
అంకా కబుర్లు చెబుతూనేవున్నాడు. ఇవ
లల గంటంటే అక్కయ్య ఇలాగైతే, అవ
తం హాల్లో బావ అలాగి ఎంత విరుగ్ధం
అనిపించింది.

కొంచెంసేపటికి అక్కయ్యకి తెలివి
వచ్చింది. గేటుదాకా వాళ్ళని సాగనాపి బావా
వచ్చాడు. అక్కయ్య కీలా అయిందని
చెప్పాను. నేననుకున్నంతగా బాధపడలేదు
బావ. ‘నాకోసం కూర్చోకుండా పెందలాళి
భోంచేస్తూండమని ఎన్నిసార్లు చెప్పినా
నింటేగా!’ అంటూ విసుక్కున్నాడు! బావ
బలే నింత వ్యక్తంగానూ అనుకున్నాను.

ఒకరాత్రివేళ దాహంవేసి, మెలకువ
వచ్చింది. హాల్లో విర్రపోతున్న నాకు
అక్కయ్య గదిలోనుండి ఏసోమాటలు విని
పిన్నుపొయి. అనుకోకుండానే ఆమాటలు
నాచెవిలోపడ్డాయి.

‘సో ముఖీలా! చాలా శ్రమపడ్డా వివాళ.
నిన్ను శ్రమపెట్టినాగాని, మాటదక్కింది.
వాళ్ళంతో మెచ్చుకున్నారు. రోజూ
వాళ్ళతో తిరిగేటప్పుడు వాళ్ళని మనింటికి
అహ్వనించకుండా ఎలావుండగలం చెప్పు.
నిన్న మమందరం సుందరం ఇంటికెళ్లాం.
విహా మాటల సందర్భంలో వాళ్ళని మనిం
టికి రమ్మనక తప్పలేదు! నీవంటా బాగుం
డడంలేదని తెలిసినా వాళ్ళని తీసుకొచ్చాను!’
అంటున్నాడు బావ.

‘దానికేంలేండి వరదాలేదు. శరీరశ్రమకి
నేనేమీ అనుకోను. కాని, ఆర్థి కనరిస్థితుల
గురించి విచారేమీ ఆలోచించడంలేదు. ఆ
విషయంతోనే నేనేమైనా చెప్పగలనేమా!
పొద్దున్న మా చెల్లి అడిగింది, పిల్లల
కనమైతే ఏ మాత్రమైనా వెన
కేస్తున్నారా?’ అని. ఎలా సమాధాన
మిచ్చాళి చెప్పండి. నేనెంతవచ్చేనా, ఈ విష
యంలో విచార శర్ధ చేస్తున్నారు. కొంచెం
జాగ్రత్తగావుంటే ఈ స్నేహితులకి సుట్టా

మరిచివాడు

లకి అయ్యే ఖర్చు మీరు తగ్గించగలరు!’
ఇది అక్కయ్య.

‘డబ్బుగురించి మవ్వేమీ బాధపడకు
నులే! విలప, పొదుపు అంటూ
కూర్చుంటే అసలు మనమీ పూర్ణ జీవిత
లేం. పిల్లలు పెద్దవాళ్ళయ్యాక మనపాట్లు
మనకేలాగా వువ్వాదు. కాస్త స్నేహితులూ
చుట్టాలూ, మర్యాదలూ అనేవి ఇప్పుడే కదా
సాగుతాయ్!’ ఇది బావ.

బావ బలే చాదస్తూడనుకున్నాను. ఇలాంటి
గడ్డుకాలంలోకూడా బావ అలా మాటాట్టడం
నాకు చిరాకుగా తోచింది. వాళ్ళ మాటలు
వినకూడదనుకుంటూనే విన్నాను. అక్కయ్య
మీది తనకెంతో జాలి, ప్రేమ వున్నట్టు
మాట్లాడేడు బావ. దానిమీద అంత
ప్రేమ, జాలి కలవాడైతే మరి దానియెందు
కంత శ్రమ పెడతాడో అర్థంకాలేదు.
బహుశా అవి, ‘పడకగది ఓదార్పులేమా!’
అనిపించింది వాపో! ‘పాపం, నిజంగా
బావకు అక్కయ్యమీద అంత జాలి
వుండేమా’ అనిపించింది మరోసారి!

మోహన్ కి వాదగర్భర చమపు ఎక్కు
వయింది. తన మనసులోపున్న విషయాలన్నీ
దావకుండా నాకు చెప్పేవాడు. వాడికి
సమంగా పదహారేళ్ళు. జీవితాన్ని బాగా
అర్థం చేసుకోగలుగుతున్నాడు. వాడు నాతో
మాట్లాడినప్పుడల్లా నేనొక విషయం
గ్రహించగలేదాన్ని! తనతోటి పిల్లలంతా
పోదే అనందాల్ని బాసు పొందలేకపోతున్నం
దుకు బాధపడుతున్నాడు మోహన్. దానికి
కారణం వాళ్ళ నాన్నగారేనంటాడు మోహన్!
‘తన నుఖం తన స్నేహితులూ తన గొడ
వలూ తప్ప అమ్మ ఆరోగ్యంగూర్చి గాని,
ఇంటో పిల్లలగూర్చి గాని ఏమీ పట్టించు
కోరు. నాన్నగారికి ఎవరు చెప్పగలరు చెప్పు
పిన్నీ! అన్నాడొకనాడు మోహన్, ‘అమ్మ!—
ఉత్త. అమాయకురాలా! ఈ ఆరోగ్యం
గురించి కూడా తాను నోరెత్తి నాన్నగారి
అడగలేదు.’

మోహన్ తో నేను పూర్తిగా ఏకీభవించ
వలసివచ్చింది. అన్నింటిని చాలా తేలిగ్గా
తీసుకుంటున్నాడు బావ, అక్కయ్య ఆరోగ్యం
రోజురోజుకూ క్షీణించిపోతున్నా లక్ష్య పెట్ట

లేదు బావ. దివళ్లన్ ఒకళ్ళని ఇంటికి
తీసుకువచ్చేవాడు. అడదానికన్నం ఆమాత్రం
కూడా అర్థంచేసుకొలేని బావమీద చాలా
కోపంచచ్చేది వాకు. ‘ఏదైనా టానిక్కులు
వాడవే!’ అని అక్కయ్యను బ్రతిమాలాను
‘టానిక్కులకి వాట్లాకి మనం ఎక్కడ ఖర్చు
పెట్టగలమే! నీరసం అనేది టానిక్కులతో
మాత్రం తగ్గుతుందేమిటి! ముందుమాత్రం
డబ్బు ఖర్చు!’ అంటూ సమాధానమిచ్చిం
దక్కయ్య!

అక్కయ్య మరీ అంత పాతకాలపు మన
పిలా ఉండడమే బావకు శోకునయ్యందని
పించింది.

* * *
‘ఇవాళ నేనే చిన్నప్పానువేస్తాను చూడు
పిన్నీ!’ అన్నాడు మోహన్ ఒకనాడు స్కూలుకు
వెళ్తూ! ఆ ప్లానేమిటో నేనడిగినా చెప్ప
లేదు. చెప్పకుండానే వెళ్లిపోయాడు.

సాయంత్రం మోహన్ ఇంటికి వచ్చే
సరికి, బావా తన నలుగురు స్నేహితులూ
పోతో కూర్చుని కబుర్లు చెప్పుకుంటు
న్నారు. పెల్లులో వున్నకొలుంచి, మోహన్
వేరుగా బావదగ్గర కెళ్లాడు. ‘మా క్లాసు
వాళ్ళంతా ఎక్కర్ననీకీ వెళ్తున్నాం. సాయం
త్రం ఆరుగంటల్లోగా ఇగవై రూపాయలు
కట్టాలి!’ అంటూ చెయ్యి చూపాడు. ఒక్క
క్షణం ఆలోచించి, వాళ్ళందరికీనీ ఓసారి
చూసి, ఇరవైరూపాయలు తీసి మోహన్
చేతిలోపెట్టాడు బావ! అలాగే తిన్నగా
బయలుకు వెళ్లిపోయాడు మోహన్!

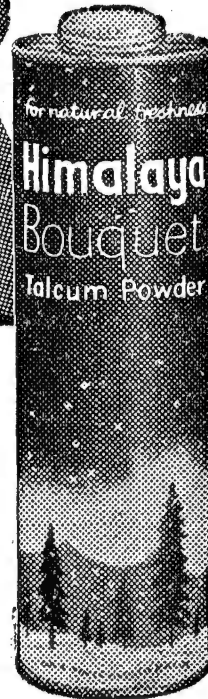
వాడు తిరిగి వచ్చేసరికి ఆరున్నరయింది.
బావ, స్నేహితులు బయలుకు వెళ్లి
పోయారు. మోహన్ చేతిలో ఓ టానిక్కు
సీపావుంది! ఆశ్చర్యంగా వాడికేసి చూశాను.
‘నే వేసిన ప్లాస్టు అర్జమయిందా!’ అంటూ
మొదలెట్టాడు మోహన్ మొహం ఇంత
చేసుకుని. ‘స్నేహితులమధ్య వున్నప్పుడు
నాన్నగారికి డబ్బు లెక్కఉండదు. అడగవల
సిన సమయం అదేనని వాకు తెలుసు.
కనక ఎక్కర్ననీకీ డబ్బువచ్చింది. అమ్మ
టానిక్కుకీ డబ్బువచ్చింది. నా ఎక్కర్ననీకీ
పదిరూపాయలేగా!’ అన్నాడు.

తల్లిమీద వాడికున్న అలినూనం చూసి
ఆశ్చర్యపోయాను. అంత పెద్ద అయిడియో
వాడికెలాగిచ్చిందో మోహన్ తర్వాతచెప్పాడు.
బావ స్నేహితుల్లో సుందర్రావు అనే ఆయ

పుష్పం వంటి తాజాగా
సువాసనగా...

అం.టా.నె.ఎస్.టి. 36-149 T.

వందలటను హిమాలయా బుకే టాల్కమ్

పుష్ప-సరిమగం, గంబల కొండీ, అలాగ మీద వందగొడుడు. చహణం? కాంట్? మీకు అత్యుత్తమ టాల్కమ్ పొడర్ కావలెను. పట్ల వంటి మృదువైనది. మరి ఎన్నుకొనుటకు ఆకర్షణీయమైన సువాసనలతో వున్నది. ప్రతిదీ మనోహరమైన రంగుల రబ్బీలో గలదు. కాంట్? హిమాలయా బుకే టాల్కమ్ అరగండి. చహణమే!

5 ఖవిధ సువాసనలలోగల టాల్కమ్ ఇది ఒక్కటే

...ప్రతిదీ వేర్వేరు ప్రత్యేక రబ్బీలో గలదు

హిమాలయా రిఫరెన్స్ లిమిటెడ్ ముంబై ప్రెస్మెంట్ కార్పొరేషన్

ఈ సందర్భంలో విషయాన్ని తెలుసుకుంటే వాళ్ళందరితోనూ బావ, తూగ లేదని, అన్నమానూ వాళ్ళతో తిరుగవద్దని చాలాసార్లు బావని మందలించాల్సివచ్చింది. మోహన్ ని కలుసుకున్నప్పుడల్లా ఇంట్లో పరిస్థితులన్నీ కనుక్కుని జాగ్రత్తపడతాడు! ఈ అయిడియా కూడా ఆయనే మోహన్ కి చెప్పింది!

బావ పరిస్థితి, బావ స్నేహితుల పరిస్థితి అంతా ఆయామయంగా కనిపించింది నాకు. చెడ్డగా అర్థం చేసుకుందామంటే మంచిగా కనిపిస్తారు. మంచివాళ్ళనుకుందామంటే వాళ్ళుచేసే పనులు చెడ్డవిగా కనిపిస్తాయి.

నేనక్కడికిళ్ళి నెలావదిపాను రోజులవుతోంది. రోజురోజుకూ వాళ్ళింట్లో పరిస్థితులు నాకేమీ వచ్చకుండా వున్నాయి. వాటినికే పాలుగురోజులు ఎవరో అతిథుల్ని తీసుకువస్తాడు బావ. అందరిచేతా మంచి వాడినిపించుకుంటాడు— అక్కయ్య ఆరోగ్యాన్ని చెప్పించి! రోడ్డుమట్ట పోతేంటే తగిలే చుట్టాలు కొంతమంది. అఫీసుకు వచ్చి కలుసుకునే పక్కాలు కొంతమంది! ఈ వూరువాళ్ళు కొంతమంది; ఆవూరు వాళ్ళు కొంతమంది; మరోవూరు వోదాలో ఆగి బావను కలుసుకుందామని వచ్చినవాళ్ళు కొంతమంది. ఎలాగయితేనేం, విశ్లేషణరూ అక్కయ్యపాలిటి యములాళ్ళలా కనిపించేవారు వాకునుటుక్కు!

మంచివాడు

తీరిగ నేను మావూరు వచ్చేలోగా బావ కెలాగైనా గుణపాఠం నేర్పాలని తపాతపా లాడాను. 'గుణపాఠం నేర్చుకున్నా బావలో ఇంక మార్పు వస్తుందా ఏమిటి' అనిపించింది. అయినా ధైర్యం తెచ్చుకొని ఒక వాడు వా మనసులో వున్న విషయాల్ని బావకి చెప్పేశాను— స్నేహితులనీ, చుట్టూ లనీ తానంత విచ్చలవిడిగా తీసుకురాకూడ దని! బావ జాలిగా సమాధివచ్చాడు! అందరితోనూ తిరుగడం, మాటవరనకి వాళ్ళని ఆహ్వానించడం తనలోని నిర్బలత అని చెప్పాడు. బావ విజానికి చాలా మంచి వాడు. ఏ కనటు లేనివాడే! తనలోని కొన్ని బలహీనతలవల్ల భార్యను పిల్లల్ని అంత కంటే బాగా చూసుకోలేకపోతున్నాడు. పైవూరువాళ్ళ మాట ఎలాగున్నా ఆవూరి స్నేహితులతోనైనా బావకి విరోధంవస్తే, బావ సందర్భం చాలావరకు బాగుపడుతుందనిపించింది నాకు. మోహన్ కి కూడా అలాగే తోచింది.

* * *

ఆ రోజున అక్కపరిస్థితి మరి దారుణంగావుంది. ఆ రోజునే బావకూడా, తన స్నేహితులని తీసుకువచ్చాడు. ఎలాగో ఓపిక తెచ్చుకొని అక్కయ్య వంటింట్లోకివెళ్ళింది. నా నవాయంతో టిఫిను చేస్తోంది. కాఫీ కలుపుదామని వేస్తేళ్ళు తియబోతూ ఏర

వంగావుందడంవల్ల కాలుమీద పానెడుకుంటి పారపాటున. 'అమ్మా!' అనుకుంటూ క్రింద చతికిపడింది. అదేమయ్యానికి మోహన్ వచ్చాడు స్కూలునుంచి వస్తూనే చికాకుగా కవిపించినవాడు ఈ సంఘటన చూసి, తట్టుకోలేకపోయాడు. బావమీద వాడికున్న కోపం అంతా తెలియబరుద్దామని నాతో ఏదో అనబోయాడు వంటింట్లో. అక్కయ్య వాడి నోరు వొక్కేసింది!

ఇంతలో బావ వాణ్ని పిలిచాడు. మోహన్ వెళ్ళాడు. సిగరెట్లు తెచ్చుని దబ్బులిచ్చాడు బావ. మోహన్ తెచ్చియిచ్చాడు. చక్కపాడి తెచ్చుని మళ్ళీ వంటించాడు బావ. అదీ తెచ్చాడు మోహన్. పిల్లలు బావచేతిలో వుంచుతూ, 'ఇలాగే క్రొత్త డిక్ష్నరీలు వచ్చాయ్. నవ్వా ఒకటి కొనుక్కోమన్నారు మేష్టేరు. వెదికాపోయింది కావాలి!' అన్నాడు.

బావ చాలా తేలిగ్గా సమాధివచ్చేశాడు 'పోవోయ్! ఇంట్లో ఉన్నదికంటే ఉపయోగించడం తెలుస్తేనూ, కొత్తదానికోసం వరుగెట్టుచ్చు. అయినా, నీకేమైనా తెలియకపోతే నన్నుడుగు చెప్పను. డిక్ష్నరీ ఎందుకు?'

'ఇంట్లో ఉన్నది బాగా చిరిగిపోయింది, పాతదయిపోయింది. చాలా పేజీలుపోయాయి. కొత్తదికావాలి!' అన్నాడు మోహన్ నోరు షింగా!

'ఇప్పుడు కాదుపోవోయ్! తరువాత చూద్దాంతే?' బావ తేలిగ్గా సమాధివచ్చి చెప్పాడు.

'సిగరెట్లు, చెక్కపాల్లాటా ఇప్పుడు కాదని చెప్పవలసింది, నేనూను. పిటన్ పిటికి దబ్బులొస్తాయికాని, నా వున్నకాలిమాత్రం రావు.' ఈ మాటలు మోహన్ అంటున్నాడని తెలిసి అక్కయ్య, నేనూ ఆశ్చర్యంగా అటువైపు వున్నాము.

మోహన్ అంతలో ఆగలేదు— 'ఒక్కసారి వంటింట్లోకివచ్చి చూడండి, అమ్మ పరిస్థితి ఎలాగుందో! మీరూ మీ స్నేహితులూ కులాసాగా వుంటే సరిపోతుండనుకున్నట్టు వ్వారు!' అనేశాడు, ఆ ఆనేకంలో! వంటింట్లోంచి బయటకువచ్చి, హోలోకి చూశాను. గోడకు అనుకుని మోహన్ చెక్కి, చెక్కి విచ్చేస్తున్నాడు. అంతరూ తెల్లబోయి, ఒకరి మోహతోకళ్ళు చూసుకుంటున్నారు,

మా వారికి వంకాయ కూరంటే చచ్చేంత ఎక్కువ
— డి.వి.ఎస్.ఎస్.ఆర్. ఆర్.ఎల్.ఎస్.ఎస్.ఆర్. వంకాయ కూర.

బావకోసం వచ్చింది. వెనాహానకి రెండు తగల్గిద్దామని వెళ్ళిన బావను వారిం చారు సుంద్రరావుగారు. 'ఏమిటని పిల్లాడి మీద చెయ్యచేసుకుంటావ్, నీకేమైనా మతి పోయిందేమిటి?' అంటూ బావను యధా స్థానంలో కూర్చోబెట్టారు. మిత్రులవైపు చూసి, దొంతు సవరించుకున్నారు.

'మన రంగనాథానికి ఈ విషయం ఎన్నో సార్లు చెప్పిచూశాను. తగని ఆడంబరం కోసం చూసుకుంటున్నాడనీ, ఇంట్లో వ్యవహారాలని ఏమాత్రం లక్ష్యపెట్టడం లేదనీ నాకు తెలుసు. ఎందుకంత యాతనపడతా? అర్థంకాకుండా వుంది. రేపు రంగనాథాని కేదైనా నవ్వించసే, అబాధంతా మనకే! భార్యపిల్లలు గలవాడు భవిష్యత్తు గూర్చి కొంచెం ఆలోచించుకోవాలే ఎలా? కృష్ణారావుగారు చెప్పేగాని రంగనాథం శ్రద్ధ వహించడులాగుంది!' అంటూ కృష్ణారావు గారివైపు చూశారు. అక్కడున్న అంద ర్లోనూ, స్త్రీమత, పలుకుబడి విషయాల్లో ఆయనే గొప్పవారు! ఆయనమాట బావ తప్పక పాటించి తీరుతారు!

'ఇంతవరకూ వాకీవిషయం తెలిసిందే కాదు! మారగ్గర నీకింత మొనమాట మేమిటి రంగనాథం? జరిగిందాన్ని తేలిగా తీకికో! ముందు ఆవిడ ఆరోగ్యం చూసుకో! ఇప్పుడే మా దాక్టరుగారికి ఫోన్చేస్తా! అవిట్నీ తీపిత్తెల్ల చూపించు!' అన్నారు కృష్ణారావుగారు.

నిలుపునా నీరయిపోయాడు; పాపం, భావ! మరేమీ మాట్లాడలేక ఆలానే కూర్చున్నాడు నీరసంగా!

'ముందావిడనంగతి చూడు. తరువాత వచ్చి కలుసుకుంటారే!' అంటూ బయటకు దారితీశారు కృష్ణారావుగారు. మిగిలిన ముగ్గురూ ఆయన్ను సవరించారు.

మరికొన్ని ఊటాలు నిశ్శబ్దంగా గడిచి పోయాయి! వెనాహానని బావ ఏంచేసేస్తాడో నని భయపడిపోయాం, నేనూ అక్కర్లే! కొంతసేపటికి బావ అక్కణ్ణించి లేచి, తిన్నగా అక్కర్లే దగ్గరకొచ్చాడు. బావ ముఖం కోపంగాలేదని చూసి, సంచలన పడ్డాను. బావ జరిగిందన్నంతటిని విజం గానే తేలిగ్గా తీసుకున్నాడు. అందర్ని సమంగా అర్థంచేసుకున్నాడు.

'ఇప్పుడూ చాలాపు సీరసం ఇక

మీద వుండదు. నువ్వుత బాధపడుతున్నా బాలో మేదిగా! వని గుర్తించలేకపోయాను! మోహన్ నాకు బావలో' అంత మార్పువచ్చినందుకు బాగానే సంతోషం చెప్పాడు. దాక్టర్ దగ్గర అప్రయత్నంగా నా కళ్ళనుండి రెండు కణ్ణం బిల్బులు మార్చుకో!' అన్నాడు బావ. ఆనందభాషలు రాలాయి!!

బెంగాల్
ఇండియాలో శ్రేష్ఠమైనది
బెంగాల్స్ కౌంటర్స్ కోయిల్ లాంపులే
ఎల్లప్పుడూ వాడండి. నిమ్మకమ్మనది.

మీకు చల్లని, ప్రకాశవంత
మైన వెలుగునిచ్చే లాంపు

బెంగాల్ హౌస్
పాలతెలుపు లాంపు.

ఆంధ్రప్రదేశ్ కు సోల్ సెల్లింగ్ ఏజెంట్లు:
జి.ఎ.పరభురామ్ & కంపెనీ.
11-4-658/2, లకడికాపూల్, హైదరాబాద్. 4 A.P.

పొదుపునకు...

ప్రకాశవంతంగా పరిశుభ్రంగా చిరకాలం పొదుపుగా పనిచేసే లాంపు. ఎల్లప్పుడూ ను వాడండి

మి అంది మ్మి న తే శ ము లు న
రక్షణ, పోషణ, అవసరం

బెంగాల్
కెమికల్స్
కాంతర్ డైన్
హేర్ ఆయిర్
పుష్కలముగా
శేషములను పెంచును
(వాలటం మాన్పును)

బెంగాల్ కెమికల్స్

బెంగాల్ కెమికల్స్
హైదరాబాద్

కొవ్వొత్తులు

(క) కొవ్వొత్తులు:

ఢిల్లీలో తరుచు జరుగుతున్నట్లే ఒక రాత్రివేళ ఎలక్ట్రిసిటీ హఠాత్తుగా బందు అయిపోయింది. ఇలా జరుగుతూ ఉండడం మామూలే కనక ముందుగానే కొవ్వొత్తులుకొని ఉంచుకున్నాం. రెండు కొత్త కొవ్వొత్తులు తీసి వెలిగించాం. వాటితో ఒకటి రెండో దానికన్న కాస్తలాపు. పొడుగు మాత్రం సమానమే. పన్నటిది 4 గంటల లోనూ, చావుది 5 గంటలలోనూ పూర్తిగా కాలిపోతాయి.

కొంతసేపు అయ్యాక మళ్ళీ ఎలక్ట్రిసిటీ వచ్చింది. కొవ్వొత్తులు ఆగ్నేశాం. కాలగా మిగిలిన కొవ్వొత్తి ముక్కలుమాస్తే ఒకటి రెండో దానికన్న 4 రెట్లు పొడుగ్గా ఉంది

ఇంతకీ ఆ కొవ్వొత్తులు ఎంతసేపు వెలిగి అన్నమాట?

* * *

ముక్కెలిపేట

(చ) ముక్కెలిపేట 1.

మెనడుకి మెత

డెప్టర్ మహాధరమహానామోహన్

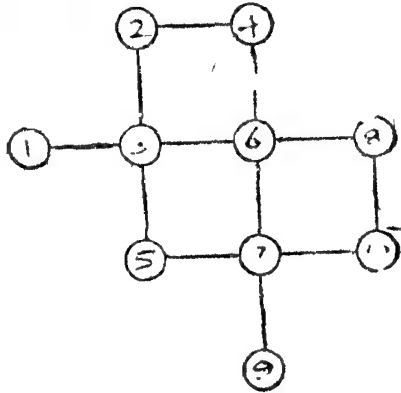
నాలుగుకొళ్ళు ఉన్న ఎటలు ఒక్కొక్క వూడు వేలిమీద సరిగ్గా ఆరక టకటక బాడుతూ కదులుతాయికదా, ముక్కెలిపేటలు ఈ విధంగా కదలకుండా స్థిరంగా ఎందు కుంటాయి ?

* * *

కుంజర యాధం

(ట) కుంజరయాధం :

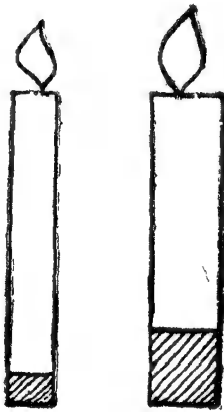
ఇదొక కొత్తరకం ఆట. దీనికి రెండు చింతగింజలు, రెండు గురికరాళ్ళు—లేదా చదరంగంలోని రెండు తెల్ల ఏనుగులు

రెండు నల్ల ఏనుగులు—అవసరం.

రెండు నల్ల ఏనుగులను 1, 2 అని వ్రాసిఉన్న మన్నలలోనూ, రెండు తెల్ల ఏనుగులను 9, 10 అని వ్రాసిఉన్న మన్నలలోనూ ఉంచు. నల్ల ఏనుగునుగాని, తెల్ల ఏనుగునుగాని తోచిన క్రమంలో కదువవచ్చు. ఏనుగు ఒకమన్నలో బయలు దేరి, గీతవెంబడి తిన్నగావెళ్ళి, ఆ వరుసలో ఏ మన్నలోనైనా ఆగవచ్చు. ఒక ముఖ్య విషయం గుర్తుంచుకోవాలి. నల్ల ఏనుగు ఉన్న గీతమీద తెల్ల ఏనుగు నిలబడ కూడదు. అలాగే తెల్ల ఏనుగు నిలిచిన గీత మీద నల్ల ఏనుగు ఉండకూడదు. చదరంగంలో ఏనుగులలాగే ఇక్కడకూడ ఈ ఏనుగులు తాము ఉన్న లైను కావలాకొస్తూ ఎదిరివచ్చాన్ని ఆ గీతమీద నిలువకుండా చేస్తాయి. ఈ నియమాలకు తోబిడీ కాయలను కదుపుతూ నలుపు ఏనుగులను 9, 10 మన్నలలోకి, తెలుపు ఏనుగులను 1, 2 మన్నలలోకి తీసుకురావాలి. ఈవనివి రాధ్యమైనన్ని తక్కువ ఎత్తులలో సాధించాలి. చూడడానికి ఇది చాలా సులభం అని పుస్తంది. కాని, మొదలుపెడితే ఇబ్బం పలు ఎదురు అవుతాయి. ఒక ఉదాహరణ ఇస్తే ఈ ఏనుగుల సడక సులభంగా ఆర్థం అవుతుంది. నల్ల ఏనుగులను 1 నుంచి 3 కి గాని, 2 నుంచి 3కి గాని కదవడం మాత్రమే సాధ్యం. మిగిలిన గదులన్నింటిపీ తెల్ల ఏనుగులు కాస్తున్నాయి. అలాగే తెల్ల ఏనుగులను 9 నుంచి 7కి గాని, 10 నుంచి 7కి గాని కదవవచ్చు. ఇంక మొదలుపెట్టండి.

* * *

(క) కొవ్వొత్తులు ౫ గంటలసేపు వెలి

గీయ అనుక. 4 గంటలలో పూర్తిగా కాలిపోయే సన్నటి కొవ్వొత్తి ౫ గం. లో $\frac{x}{4}$ భాగం కలుతుంది. $(1-\frac{x}{4})$ భాగం మిగిలి పోతుంది. అలాగే లావు కొవ్వొత్తిలో $(1-\frac{x}{5})$ భాగం మిగిలిపోతుంది. మిగిలి పోయిన భాగాలు 1:4 నిష్పత్తిలో ఉన్నాయి కనుక

$$(1-\frac{x}{4}) : (1-\frac{x}{5}) = 1 : 4$$

ఈ సమీకరణాన్ని పాధిస్తే $x=3\frac{1}{3}$ గంటలు అని సమాధానం వస్తుంది.

అంటే విద్యుత్తు 3 $\frac{1}{3}$ గంటలసేపు ప్రగిపోయింది అన్నమాట!

(చ) నాలుగు కాళ్ళపేటకు కాళ్ళ చివరి బిందువులు నాలుగూ ఒకే సమతలంలో ఉన్నట్లయితే గతుకులులేని నున్నని వేగవంతంగా ఉంటుంది. పేటకు 4గాని, 5 గాని రిగాని.....ఎన్ని కాళ్ళన్నా ఈ సిద్ధాంతం వర్తిస్తుంది. కాని సాధారణంగా కాళ్ళ పాడవులు సమానంగా ఉండక పోవడంగానీ, నేల ఒకే సమతలం లేకపోవడంగాని కారణంగా పేటస్థిరంగా ఉండక కదులుతుంది.

ఇదే ముక్కాటిపేట విషయంలో అయితే కాళ్ళ పాడవులు హెచ్చుతగ్గుగా ఉన్నా, నేల గతుకులుగా ఉన్నా పేట స్థిరత్వానికి తీవ్రం ఏమీరాదు. ఏమంటే, ఏ మూడు బిందువులు ఇచ్చినా వాటిగుండా సమతలం గీయవచ్చు. బిందువులు 3కన్న ఎక్కువ అయితే వాటి అన్నిటిగుండా సమతలం గీయడం ఎల్లప్పుడూ సాధ్యంకాదు. కనుక పేటకు 3 కాళ్ళుంటే ఉన్న స్థిరత్వం అంతకన్న ఎక్కువ కాళ్ళుంటే రాదు.

ఈ కారణంచేతనే ఫోటోగ్రాఫర్లు తమ కెమెరాలను నిలుబెట్టడానికి మూడు కాళ్ళుండే స్టాండును ఉపయోగిస్తారు. వాల్కన్ బాలుపెడిగే అధికప్రయోజనం లేకపోగా ఇబ్బందికూడానూ.

(బ) దీనిని 18 ఎత్తులలో ఈ క్రింది విధంగా సాధించవచ్చు.

2-3, 9-4, 10-7, 3-8, 4-2, 7-5, 8-6, 5-10, 6-9, 2-5, 1-6, 6-4, 6-3, 10-8, 4-7, 3-2, 8-1, 7-10.

‘వక్రైర్’ కలువని తియ్యని పానీయములు

స్పెన్సర్ వారి
ఆరెంజ్
జింజర్
లెమన్
కోలా

‘సాక్రెస్’ కూడా కలువని
అందియా దయదీసికే
అపోసియేషన్
వారిచే అమోదింపబడినది.

MOULIS

“కృష్ణా టుటోరియల్స్”

51. చెల్ల పిళ్ళయార్ కోయిల్ వీధి,

రాయపేట ... మద్రాసు-14.

ప్రైవేటు గా వదిలి

ఆంధ్ర, పెంకటేశ్వర, మరియు కర్నాటక విశ్వవిద్యాలయముల

* మెట్రోవ్యూషన్ * ప్రీ యూనివర్సిటీ

* బి. ఏ. పరీక్షలకు హాజరుకండి.

* టిట్లమెన్ట్ పోస్ట్/వర్సనల్ ట్యూషన్ యివ్వబడును.

* ప్రాఫెసర్ ఎస్ కృష్ణ, ఆగ్స్టర్, ౧౦. ఏ, కే సుందరం ఎం. ఏ, ఎం. ఇడి, మరియు యితర ఆధ్యాపకులు స్వయముగా తరగతుల నడుపుదురు.

* కాణీ “పుస్తక-బ్యాంకు” నుండి పోస్టుద్వారా మరియు స్వగంగా ట్యూషన్ పొందే విద్యార్థులకు భారీ ప్యాపుస్తకములు ఉచితముగా సవ్యయి కేయగదారు.

* ఆంధ్ర స్కూల్స్ - తెలుగు, ఇంగ్లీషు భాషల రెంటికీ తోడ్పడు యివ్వబడును.

* ఇతర పాఠ్య పుస్తకములు ఇంగ్లీషు భాషలోనే దొరికినవి.

ప్రైవేటుకు 0-50 పైసలు మరియు రూరల్కు ౧౦౦౦.

. ఎన్. కే. అయ్యర్, ఎం. ఏ.

ప్రెస్సి పాల్.

మీరు కేంద్ర అవకాశాలపై ఆసక్తి
మొదలు మీరు చేసే మార్గమిలాది?
వై. ముందర, కర్నూలు.

ఆహారం ఎక్కువగా తినే
వాళ్ళకు, మితంగా వుండాలని
నోటీస్ ఇవ్వడమే!

మీరు నటునిగా రాజించడానికి ఎక్కువ శ్రమ
వడ్డారా—లేక నిర్మాతగానా?

జి. వెంకట రామారావు, దోమకొండ
నటుడిగా రాజించడానికి
ఎక్కువ శ్రమపడ్డాను, పట్టున్నాను,
వజ్రబోతున్నాను.

మావనశీలితిం నందుకు?

కె. లక్ష్మయ్య డి.యన్.కె. (ప్రజెక్ట్ బగదల్ పూర్)

మీ (పక్క)లోనే వుంది సమా
ధానం! ఎందుకు?

మీరు నవ్వుతూ పుట్టారా? ఏడుస్తూ
పుట్టారా?

గంగారాం, హైదరాబాద్.

చరిత్రగుడ్డును నా కేం తెలుస్తుంది.

పుట్టిన తర్వాత ఏడాదు.

నాటినుండి నేటిదాకా యిక ఎప్పటికీ మమ్మల్ని
బిచ్చించే మీ నటన 'సార్కులా' ఏమిటో కాస్త
చెప్పారా?

జె. కృష్ణారెడ్డి, కర్నూలు.

సహజత్వం, సభ్యత కలిసి
పుండటమే!

ఈ కలియుగంలో మీకు యిష్టంకానిది ఏది?

ప్రదయ్ నాథ్, కరీంనగర్.

అహంభావంగా తిరిగడం, హాగి

డింగుకోవడం, కాళాపట్టుడిం.

ప్రదయంకో దాగింది ఏమిటి?

కె. పుష్పలక్ష్మి, సోలూరుకాండ్.

చెసిన పా...ం!

అసలు మీ జీవితాశయం ఏమిటి?

వి. వి. హనుమాన్, మంగళగిరి.

ఉన్నదానితో తృప్తిపడి, మంచిని

వెంచుకోవడమే!

ఏ చిత్రంలోను చివరకు హాస్యనటుడు చని
పోయినట్లు చూపలేదు. ఎందుచేతనంటారు?

యన్. నజీమ్, వారేరు.

చార్లీ చాప్లిన్ ఒక చిత్రంలోను,

రేలంగి-దొంగరాముడులో

అం! ధనవైతరహసితం

కన్నుమూయగా కదిపించే అంధకారము ఏమి
చూస్తుంది?

కె. కోటేశ్వరరావు, పాలకొండ.

డోహో ప్రపంచాన్ని.

మన చిత్రాలలో హిరోయిన్ నే క్లిగి చూపి
పెరు. మరి హిరోమ చూపించరేం పిర్?

కె. వి. వి. బ్రహ్మచంద్రారావు, ధనశేఖరం.

ఈ ప్రశ్న హిరోనే అడగండి.

తెరమీదనే మిమ్మల్ని, మీ నటిమీ చూస్తుంటే
నవ్వు వస్తుంది. ఒకవేళ మద్రాసువచ్చి మిమ్మల్ని
కలుసుకొంటే.....?

టి. రాజవల్లభయ్య, ముఖ్ పిల్.

తప్పకుండా వచ్చి కలసికోండి!

ఒక్క జోక్ చేశానంటే పకవక
యికిలిస్తారు.

ఇది సినిమాతారల పెళ్లిళ్ల పీజిల్లా ఉందం
టామ. మరి మీరేమంటారు?

పి. సువర్ణకుమారి, విశాఖపట్నం.

ఓను పెళ్లి భోజనాలు బ్రహ్మాం
డంగా తింటున్నాము.

భగవంతుడు యీ ప్రపంచాన్నితయి
బొమ్మలాటవలె ఆడిస్తున్నాడుకదా! మరి యీ
అటను ఆపే దెప్పుడు?

టి. రవీంద్రవాణ్ దాస్, హైదరాబాద్.

ఇప్పుడు బహుశా యింటర్ వెల్

వరకు వచ్చిందనుకుంటా! యిక

దానినిబట్టి ఊహించండి.

మీరు తీస్తున్న చిత్రానికి 'శ్రీ మర్యాదరామన్న
కాక, శ్రీ శ్రీ శ్రీ మర్యాద రామన్న' అని ఎందుకా
పేరు పెట్టవలసి వచ్చింది?

ఎం. వి. యన్. హనుమంతరావు, మచిలీపట్నం.

మూడు 'శ్రీ'లలోని అర్థం -

"సరిస్వతి, లక్ష్మి, సారస్వతి."

తెలుగు సినిమాలోని అరవంలోకి, అరవ సినిమా అను తెలుగులోకి, హిందీ సినిమా అ తెలుగులోకి తెలుగు సినిమా అ హిందీలోకి మాటలు మార్చి చూద్దామని చెప్పారుకదా! మరి మాంబా (కథ, ప్లంట్, హాస్యం) ఇంగ్లీషు చిత్రాన్ని తెలుగులో

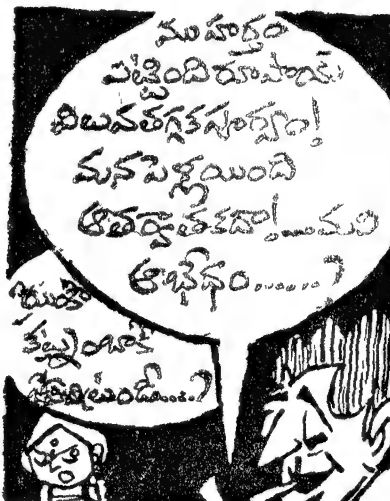
డబ్ చేయడంలేదు, ఎందుకూ?

కె. మురళీదాసు, ఏలూరు.

డబ్ చేయ్యవ్వ, కాని మన పాంప్రదాయానికి తగినట్లుగా, మన సెన్సార్ ఖాల్లు సెన్సార్ చేస్తే మనం చూసేది, మొదటి టైటిల్స్, మధ్య 'యంటర్ వెల్', చివరి 'ది ఎండ్' మూత్రమే! తిర్యాత 'జనగణమణి' మూత్రం వుంటుంది.

రూపాయి విలువలో ఖర్చింపుకు, వరకట్నంలేకు పెరగటానికి కారణం ఏమిటి?

అన్వర్ బాషా, బళ్లారి.

వరకట్నం పెళ్ళాచుం కూడా ఒక

వ్యాపారమే! నమయానుకూలంగా రేట్లు మార్చింపబడును.

(నతిచిత్రంలో సామాన్యంగా హాస్యనటుడు హీరోనక్కమే ఉంటాడు. కాని, విలన్ నక్కము మాత్రం ఉండదు. ఎందుకు?

పి. ఆంజనేయులు, ముఖీరాబాద్.

ఏమండీ మీరు ఆంధ్రవత్రికలు చదవడం లేదనుకుంటూ! ఆంధ్రకు జవాబు యిదివరకు వత్రికలలోనే వుంది, కావలసిన వై ఒకవారి తిర గేయ్యండి.

చచ్చేటప్పుడు వెంట ఏమీ తీసుకెళ్లమని అంద రికి తెలుసు. కాని, బ్రతికి నవ్వుట్టే డబ్బుకోసం యింత తాపత్రయం ఎందుకండీ?

పి. అక్కిలి, రాజమండ్రి.

"ఆశ్చర్యం నే లోకమంతా బ్రతుకు తుందిరా!

అందులోనే కథ అంతా యిమిడి వుందిరా"

దేవదాసు, పిన్ని మున్నగు చిత్రాలలో భార్య పోయిన వ్యక్తికి వదులు యువతితో వివాహం చేస్తారు. కాని, భర్త పోయిన స్త్రీకి వదులు యువ కుని వివాహం చేయరు, ఎందుకు?

యాస్మిన్, అకివీడు.

మనం చెద్దామన్నా భారతిస్త్రీ ఒప్పకోదు. మనస్సు ఒక్కడికే అంకితం చేసి ఐశ్వర్యమయిపోతుంది. అందువల్ల అటువంటి చిత్రాలు తీయడనికి సాహసించరు.

మీరు ఏ చిత్రంలో అయినా విలన్ గా నటించారా?

కె. జగన్నాథం, ములుగు

మెల్లగా అడగండి, రాజనాల వింటాడు. యమ్! కార్తవరాయని కథ, చదువుకున్న అమ్మాయిలు.

భర్త, భార్యకు తోలి ఎందుకు కట్టాలి?

నర్సాచంద్, విశాఖపట్నం-2.

మీనమున్న మొగ వాడై భరించేవాడు గనక!

మీ మాటలు, వటన, మాకు నవ్వు పిస్తాయి. మరి మానవ్య మీకేమి యిస్తుంది?

వడ్డది నత్తలావణ్య కుమరుశ్రోత్సవ ప్రసూన చంద్రకా ప్రభావతి పూర్వకుమారి, భిలాయ్ నగర్.

మీ ప్రశ్న మాట దేవుడెరుగు దీనికి సమాధానం చెప్పండి. యింత

బహుముతిపొందిన ప్రశ్న

మీరు 'ఎందుకు?' అనే సినిమా ఎందుకు తీయ్యరాదుసార్?

బి. కృష్ణమూర్తి, ములకలచెర్వు.

తిరా తీసిన తర్వాత ప్రేక్షకులు యీ సినిమాను 'ఎందుకు?' చూడడం అని అంటే నాపని గోవిందే!

చాడుగు పేరు మీ ఒక్కరి డేనా? లేక ఎనిమిది అమ్మాయిలు కలసి ఒకే ప్రశ్న పంపించారా?

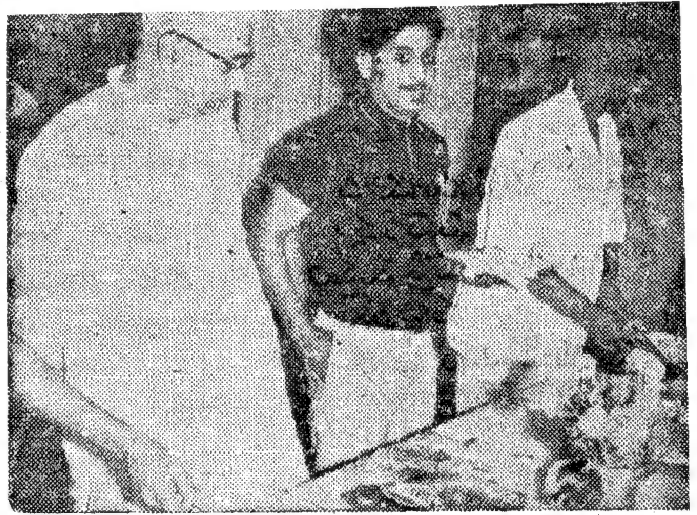
పాపలా, అర్ధరూపాయి వాడేవల ప్రకారం— రూపాయి వోట్లు కూడ రఫండ్ పేవలో ఎందుకు ఉండకూడదు?

పి. హెచ్. రాజు, బరంపూరం.

ఆ బాపతు పేపి నాల్గి ప్లాక్ మీ దగ్గర ఏమన్నా వుందా?

చంద్రమోహన్

ముఖ్యమంత్రి యంత్రో విందు సందర్భంలో.

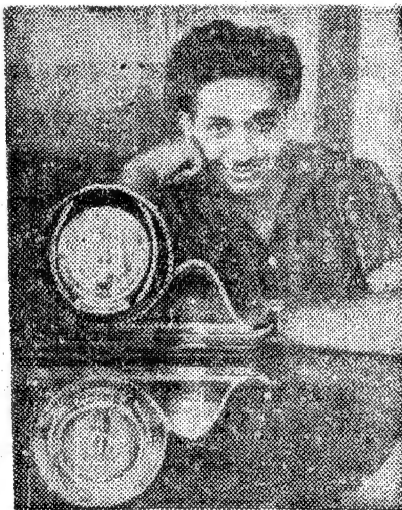
రంగుల రాట్నం చిత్రంద్వారా ప్రేక్షకులకు పరిచితుడయి విశేష ప్రశంస లందుకొన్న చంద్రమోహన్ కి అంతకు పూర్వం ఏమైనా కూడా నాటకరంగానుభవంలేదంటే ఆ చిత్రం చూసిన వాళ్ళకి ఆశ్చర్యం కలుగజేయక మానదు. రంగస్థల అనుభవం లేకుండా, నటించిన మొదటి చిత్రంలోనే మంచిపేరు తెచ్చుకున్న యీ కొత్తనటుడు చంద్రమోహన్ కి సరికొత్త పేరు చక్కని భవిష్యత్తు కనిపిస్తున్నది.

23 మే 1943 లో విజయవాడకి 20 మైళ్ళదూరానగల పమిడి ముక్కలలో జన్మించాడు చంద్రమోహన్. మేడూరులో పాస్టర్లు విద్య పూర్తిచేసినతర్వాత బందరు హిందూకాలేజీలో పి. యు. సి. లో చేరాడు. అందులో క్లాసువచ్చింది. మెడిసన్ కి సీటుకోసం ప్రయత్నిస్తే రాలేదు. వెయిటింగ్ లిస్టులో వేశారు. ఖాళీగా ఉండడం ఎందుకని అగ్రికల్చర్ . డి. యన్. సి. చదివాడు. 1964లో డి. యన్. సి. (ఎ. జి.) డిగ్రీ తీసుకున్నాడు. ఆ సందర్భరమే ఆతని తండ్రి చనిపోయారు. ఏలూరులో అగ్రికల్చర్ ఎక్స్ టెన్షన్ ఆఫీసరుగా ఉద్యోగంలో చేరాడు అప్పుడే.

చంద్రమోహన్ బావ వీరభద్రరావుగారు మంచి స్టేజీ ఆర్టిస్ట్. కీలుబొమ్మలు విడుదల సందర్భంలో 1965 లో ఒక రోజు సుప్రసిద్ధ నటుడు శ్రీ ముదిగొండ లింగమూర్తి విజయవాడ వచ్చారు. వచ్చే ముందు ఆయనతో దర్శకనిర్మాత శ్రీ వి. యన్. రెడ్డి -మంచి ఆర్టిస్టులు కుర్రవాళ్ళను చూసి స్టిల్స్ తీసుకురమ్మని చెప్పాడుట! వీరభద్రరావుగారికి లింగమూర్తిగారికి

పున్న స్నేహాన్ని పురుస్కరించుకొని ఆయన వారింటకీ వెళ్లారు. లింగమూర్తిగారి దృష్టి చంద్రమోహన్ పై పడ్డది. 'అబ్బాయ్, నువ్వు సినిమాలో ఎందుకు నటించకూడదూ!' అంటూ ఉత్సాహపరిచి ఫోటోలు తీసుకువెళ్లారు, మద్రాసు.

ఇది జరిగిన రెండుమాసాల అనంతరం స్క్రీన్ టెస్ట్ కు రావలసిందిగా చంద్రమోహన్ కి వాహినీ సంస్థ నుంచి పిలుపు వచ్చింది. 29 నవంబరు 65 న మద్రాసు వచ్చాడు. ఆరోజునే మూడు గంటలపాటు స్క్రీన్ టెస్ట్ చేశారు వి. యన్. ఈ నవయువకునిలోని ఉత్సాహం, సంభాషణలు చెప్పే తీరు వి. యన్. ని ఆకరించినవి. అనకాశం యిస్తే అభివృద్ధిలోకి పోవడాని తలచారు. అతన్ని ఆశీర్వదించి 'రంగుల రాట్నం'లో వేషం యిచ్చి, ప్రోత్సహించారు.

చంద్రమోహన్.

అలా తొలిచిత్రం రంగులరాట్నంలో తన ప్రతిభను నిరూపించుకొన్న చంద్రమోహన్ ప్రస్తుతం—శ్రీ ప్రొడక్షన్స్ వారి కొత్త సాంఘికం, ఎం. వి. ఆర్. పిక్చర్స్, శ్రీదేవి ప్రొడక్షన్స్, ఆలయ ఫిలిమ్స్ వారి 'వర్లా సీమ' చిత్రాల్లో నటిస్తున్నాడు. ఇటీవల 'పాదరాబాద్'లో జరిగిన ప్రభుత్వ ఫిలిమ్ అవార్డ్లలో ఉత్తమంలో పాల్గొని మొమెంట్ తీసుకున్నాడు.

'నాకు యింతటి అవకాశం కల్పించి, నటనలో లోటుపాట్లు విప్పిచెబుతూ నావల్లు ఎంతో శ్రద్ధా, శ్రమా తీసుకొన్న శ్రీ. డి. యన్. రెడ్డిగారికి వేనెంతో రుణపడి పున్నాను' అంటాడు చంద్రమోహన్.

గాత్రం పాడటంలోను, ఇన్ స్ట్రుమెంటల్ మ్యూజిక్ లోను చంద్రమోహన్ కి ప్రవేశం వుంది. సరదావుంది. స్పోర్ట్స్ అంటే కూడా అతనికి మక్కువ ఎక్కువ. ఒకప్పుడు అతను మంచి ప్లేర్స్ మన్. చదువులోపాటు చక్కని సంస్కారమూ వుంది చంద్రమోహన్ లో. మనసిచ్చి మాట్లాడుతాడు. తీరికచేతలో పుస్తకాలు చదువుకోవటం, స్నేహితులతో కబుర్లు చెప్పుకోవటం, నటనలో కొత్త సంగతులు తెలుసుకోవటం లేదా పాడుకోవటా చంద్రమోహన్ సరదాలు.

శ్రీ ప్రొడక్షన్స్ వారి కొత్తచిత్రంలో చంద్రమోహన్ ఒక కొత్తతరహా భూమిక ధరించాడు. ఆ పాత్ర అతని భవిష్యత్తుకి బంగారుభాట వరుస్తుందనటంలో అత్యుక్తి ఉండదు.

—మోహన్ కుమార్ ●

చిత్రప్రపార్

త్రీ డేవీ (పాడక్స్ నవారు తమ మూడవ ప్రయత్నంగా యాసారి ఒక సాంఘిక చిత్రం నిర్మించే సన్నాహంలో వున్నారు, మరాఠీలో నిర్మించబడి, పూనాలో 52 వారాలపాటు నడిచిన 'శాంతి ఐకు' ఆధారంగా యీ చిత్ర నిర్మాణం జరుగుతుంది. ఆ చిత్రపు హక్కులను కొన్నారు. ప్రస్తుతం (సి, ప్యూ) జరుగుతున్నది. ఇందులో ముఖ్య భూమి కలను పోషించేందుకు యితవరకు చంద్ర మోహన్, జయకృష్ణ, కాకరాం, బి. వి. రాథ, విజయలలిత ఎన్నుకోబడినారు. జొరై నుంచి పెట్టకు వెళ్లే యీ చిత్రానికి సి. పుల్లయ్య దర్శకత్వం వహించగలరని అనుకుంటున్నారు. ఒకవేళ పుల్లయ్యగారు ఏ శాంతి తీసుకునే పక్షంలో వేరొకరు నియమింప బడగలరని యీ చిత్ర నిర్మాత శ్రీ తోట సుబ్బారావు చెప్పారు. పంగీతం: పుంటసాల, కెమెరా: సి. నాగేశ్వరరావు నిర్వహిస్తారు.

— మోహన్ కుమార్ ●

అవీ - యవీ...

యోగానన ప్రదర్శనలు

ఇటీవల మద్రాసులో త్యాగరామనగర్ లోని హాబిటల్లో రోడ్డులోవున్న రామారావు కళా మంటపంలో పెదవాలైరు, యోగేశ్వర వాస్తవ్యులు—శ్రీ నచ్చిదానందస్వామి యోగానన ప్రదర్శనం ఇచ్చారు. ఈ ప్రదర్శనకు శ్రీ ఆర్. ఎల్. రెడ్డి అధ్యక్షత వహించారు. చలనచిత్ర పరిశ్రమకు చెందిన శ్రీయుతులు ఎన్. టి. రామారావు, ముక్కామల కృష్ణ మూర్తి, రాజనాల, పుంటసాల వేంకటేశ్వర రావు, శ్రీమతి సావిత్రి మొదలైనవారు, ఇంకా పురపముఖులు హాజరై వారు. ఈ సందర్భంలో శ్రీయుతులు నరసింహారెడ్డి, ఎన్. టి. రామారావు, పుంటసాల ప్రభు తులు ప్రసంగించారు. శ్రీ పుంటసాల వేంకటేశ్వరరావు 'జనగణమన'తో ప్రదర్శన కార్యక్రమం ముగిసింది.

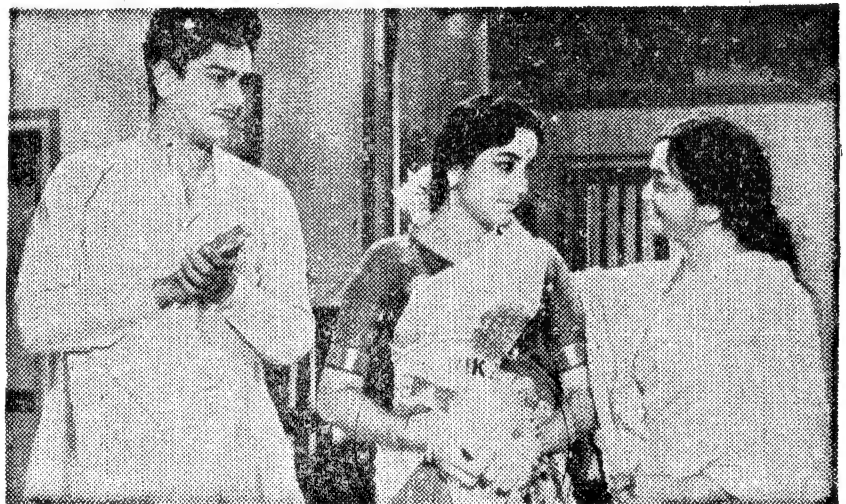
ఓ. వి. ●

'ద్రౌపదిమాస్టారు'లో సుకన్య

'గోల్లభామ'లో శైలశ్రీ, విజయనిర్మల, విజయశ్రీ

'చదరంగం'లో హరహర్, జమున, అంజలి దేవి

వేసవి - వాచవి

☐ వేసవి వస్తూంటే మా అమ్మమ్మ 'వేసవిలో తరవాణి' లేని ఇల్లు తరుణిలేని ఇల్లులాంటిదే తల్లీ! అన్నమాటలు జ్ఞాపకం వస్తాయి. అనాడు తరవాణి కుండకి అంతటి ప్రాముఖ్యం వుండేది. కాలం మారింది. కాలంతోపాటు మనుషులు వారి రుచులూ కూడా మారాయి. వేసవి మధ్యాహ్నం అనుకోకుండా అతిథులువస్తే ఇల్లాలు ఇరకాటంలోనే పడుతుంది మరి! ఎండలోవచ్చే శ్రేణికి వేడివేడి టీ కాఫీలు ఇస్తే మనల్ని మనసులోనే దీనిస్తారు. టెస్టెర్స్ నుంచి డ్రింక్స్ తెప్పించాలంటే శ్రమ, వ్యయం తప్పవు. కూల్ డ్రింక్స్ ఇంట్లో తయారుచేసి ఇయ్యాలంటే 'ఫెజిడర్' లేని గృహిణికి ఇబ్బంది లేకుండా లేల్లగా, చవుగా అయిపోయే కొన్ని చిట్కాలు చెప్పనా!

హోమ్ మేడ్ ఫెజిడర్

కావలసిన వస్తువులు :

దాకలాట్ కుండలు రెండు

ఒక పాతచీర

ఇసిక

గదిలో ఓమూలగా ఇసికపోసి దాక పెట్టాలి. అందులో మనంపెట్టే గిన్నె మురిగకుండా నీరు పోయ్యాలి. ఇప్పుడు రెండోదాకని శుభ్రంగా కడిగి తడితో మెరుటిదాకపై మూతలా బోర్లించాలి. చీర తడిపి రెండింటినీ కప్పాలి. చీర తడి ఆరకుండా అప్పుడప్పుడు తడుపుతూ వుండాలి. ఇంక ముందు సగ్గుతులు చేద్దాం!

సగ్గురపాలు తీసి చేద్దామంటే అన్నిటి ధరలూ మండిపోతున్నాయి, కనుక నూళ్ళంలో మోక్షం అవి ఎసెస్సులతో షర్భతులు చేయవచ్చు. ఇవి రుచితో అసలు వాటికి ఏమీ తీసిపోవు.

కావలసిన సరుకులు.

స్క్రేట్ యాసిడ్.

వంచదార

పైవాపిల్, స్ట్రాబెర్రీ, రోజ్, లెమన్ మొదలైన మన కిష్టమైన వాసనలతో ఎసెస్సులు.

నాలుగైదు రకాల రంగులు

వంచదార తీగ పాకంపట్టే సరిపడా పులుపుకి స్క్రేట్ యాసిడ్ (అంటే నిమ్మ ఉప్పు) వేసి కలిపి, ఎవరి అభిమతాన్నిబట్టి వారు 'ఎసెస్సు' చుక్కలువేసి కలపాలి. చెమ్మలోకి పాకంతీసి పాకానికి సరిపడా రంగువేసి కలిపి పాకంలోవేసి బాగా కలిపేటట్టు కలపాలి.

ఇప్పుడు ఈ పాదాన్ని శుభ్రమైన సీసాలో పోసి మూతపెట్టే వుంచుకోవాలి. షర్భతు చేసుకొందామనుకొన్న రోజున దాకనిండా నీరుపోసి వుంచుకొని గాల్లనెడు నీళ్ళకి చెమ్మ పాకంవేసి కలుపుకొని త్రాగితే హాయిగా వుంటుంది.

సిజ్జా గింజలు వానపెట్టే, అవి అయిన్ ముక్కలూ వేసి వచ్చినవారికి ఇస్తే వారికి ప్రతీ వేసవిలోనూ మనం తప్పక గుర్తుకొస్తాం!

బాదం ఫీర్

కావలసినవి:—

శీరు పాలు

వదిపాడు సీమ బాదకాయలు

పచ్చకర్పూరం, కుంకంపువ్వు

ఏలకులు చారపప్పు

వంచదార

పొద్దున్న బాదంఫీర్ చేస్తామనగా రాత్రే సీమ బాదంకాయలు కొట్టి పప్పు నీళ్ళతో వానవెయ్యాలి. పొద్దున్న తొక్కవల్ని మెత్తగా రుబ్బి గిన్నెలోకి తీసుకోవాలి. రోలుకడిగి ఆ నీరుకూడా తియ్యాలి. చేసేది తీసి పిండిపంట కనుక రోలు శుభ్రంగా కడగాలి.

శీరు పాలిలోనుంచి అరసొలదు పచ్చి రోలు తీసివుంచుకొని మిగతావి బాగా

ఎర్రగా తొరక కట్టనిధ్యుకుండా మర" నియ్యాలి. పాలుకాగుతోంటే రుబ్బిన బాదం ముద్ద వేసి కలిపి రెండుమూడు పొంగలు రానిచ్చి గిన్నె దించాలి. పచ్చిపాలు పోసి, ఏలకుపొడి, కుంకంపువ్వు పచ్చకర్పూరంకు నలిపివెయ్యాలి. చెమ్మపాలిలో కాస్త రంగు వేసి కలిపి బాదంఫీర్ తో వేసి కలపాలి.

ఇందులో ఇష్టమున్నవారు ఆల్మండు ఎసెస్సు వేసుకొంటారు. చారపప్పు గురబిరేకులువేసి పైన తెలుతూ కంటికి ఇంపుగా వుంటాయి.

ఒక సంగతి. బాదంఫీర్ చల్లా దాక అగిన్ని చప్పిళ్ళుపోసిన దాకతో పెట్టాలి. పైన చీరకప్పి తడపాలి. మనం తాగేవళకి చల్లగా వుంటుంది. గిన్నెలోకి నీళ్ళు వెళ్ళకుండా బాగగర్తవడం.

సరదా వున్నవారు మూడు నాలుగు పాసుల అయినులెచ్చి కొట్టి పుప్పుకలిపి దాకతో అడుగున కాసినివేసి గిన్నెపెట్టి గిన్నె చుట్టూలా అయిన్ ముక్కలు వెయ్యాలి. గిన్నెపై కైవారం కన్నా పెద్ద దిగావున్న మూత చూసి గిన్నెపై బోర్లించి మూత పైన కూడా అయిన్ ముక్కలు వెయ్యాలి. అయిన్ కరిగిన నీరు తోచలికి వెళ్ళనియ్యకూడదు.

శ్రమ అనుకోకపోతే ఖర్చు తక్కువతో ఇంటిల్లిపాదీ అనందంగా బాదంఫీర్ త్రాగవచ్చు. పిల్లలు మరికాస్త అడిగినా పద్వా లేదు.

ఇలాగే బీడిపప్పు, పచ్చి వేరుశనగపప్పు కూడా ఉజ్జాయింపుగా వానవేసి రుబ్బి చేసుకోవచ్చు. ఇవి కూడా చాలా రుచిగా వుంటాయి.

గనగపాలతో:—

అర్ధ శేరు పాలు

అర్ధపావు గనగపాలు

చారెడు బియ్యం

కాసిని సేమ్యాల

ఏలకుపొడి, పచ్చకర్పూరం

వంచదార

వియ్యంకడిగి వానపాయ్యాలి. ఓ గంట బానాక వియ్యం గవగపాలు కలిపి ముద్దలా రుట్టి తీసుకోవాలి. సేమ్యాలు దోరగా వేయించి పాలు మరుగుతోంటే వేసి వుడక వియ్యాలి. సేమ్యా కాస్త వుడికాక గు గపాలముద్ద వేసి రెండుపాగులు రానిచ్చి వంచదారవేసి కలిపి దింపుకోవాలి.

ఇదికూడా బాదంశీర్లాగే చల్లపర్చుకొని తాగితే బాగుంటుంది.

పిల్లలకి మధ్యాహ్నం మనం ఎలాగా పాలు యిస్తాము. అపాలతోనే ఏదో ఒకటి కాస్త శ్రమనకి తయారుచేసి యిస్తే పిల్లలు ఎంతో ఆనందిస్తారు. వాళ్ళ ఆనందమే మన శ్రేయం కదా! ఇంక శివారి మెప్పు సరేసరి!

(డింక్) అయ్యాయా! బొమ్మనాన్. ఫ్రూట్ పుడ్డింగ్, ఫ్రూట్ సాలెడ్, జెల్లీ ఎలా చేయాలి తెలుసా!

ఇజాలో బొమ్మనాన్ ప్యాకెట్లు అమ్ము తారు. ఒక పాకెట్లో ఆరు చిన్న చిన్న ప్యాకెట్లు వుంటాయి. ఆరు ప్యాకెట్లూ ఆరు ప్లేవర్సుల్లో ఆరు రంగుల్లో చక్కగా వుంటాయి. చిన్న ప్యాకెట్ ఒకటి ఒక పాపు కేరుపాలు కావాలి. పాపుకప్పు పాలుతీసి నిడిగా వుంచుకోవాలి. మిగతా పాలు కాగుతోంటే, తీసి వుంచుకున్న పాలల్లో చిన్న పాకెట్ లోని పొడి కలిపి మరుగుతోన్న పాలల్లో వేసి వుండ కట్ట కుండా కలుపుతూవుండాలి. గట్టిపడుతోంటే మనకి సరిపడా వంచదార వేళ్ళిగట్టివడ్డాక దింపుకోవాలి. డింక్ నీళ్ళు రాసి ఈ బొమ్మనాన్ అందుతోకి వంచు కొని సరిచేసుకోవాలి. ఓ రెండు సీమ బాదంపప్పులు నానవేసి చాకుతో పన్నగా తరిగి పైన అందంగా అమర్చాలి. దీనిని బానాన్ మేడ్ (పెజిడేర్లో పెట్టి వుంచు కొని పాయంతం తినాలి. దీనినే కొందరు 'కోల్డ్ క్లస్టర్స్' అంటారు.

బాన్సుగడ్డితో :-

బాన్సు గడ్డి పాపుతులం

పాపు కేరు పాలు

వంచదార

పప్పు కర్పూరం

బాన్సు గడ్డి చిన్నచిన్న ముక్కలుగా కోసి కాసిని నీళ్ళలో రాతే నానపెట్టాలి. ఉదయం పాలతో బొమ్మనాన్లాగే దానిని కూడా తయారుచేయాలి. ఇది తెల్లగా

చెన్నెలలా వుంటుంది. రంగుకొవాలనుకొనే వారు రంగువేసుకోవచ్చు.

(ఫ్రూట్ పుడ్డింగ్

అరటిపళ్ళు—రెండు

ఐతాయినండు—ఒకటి

బంగినవల్లి మామిడిపండు—ఒకటి

రకరకాల పళ్ళు తలొకటి

కస్టర్డ్ పొడర్ ప్యాకెట్

కేరుపాలు

వంచదార

ఎండుద్రాక్ష, జీడివప్పు

పళ్ళని తొక్కలుతీసి చిన్నచిన్న ముక్కలుగాచేసి వుంచుకోవాలి. వాటిపై వంచదార చల్లాలి. కస్టర్డ్ పొడర్ కాసిని పాలలో కలిపివుంచాలి. ఎండుద్రాక్ష, జీడి పప్పు నేతిలోవేయించి వుంచుకోవాలి.

పాలలో సరిపడేంత వంచదారవేసి పళ్ళ ముక్కలు, పొడర్ కలిపిన పాలుపోసి కలిపి నన్నని పెగమిడపెట్టి వుండలు కట్ట కుండా కలుపుతూవుండాలి. ఏమాత్రం అల్లభద్దచేసినా వుండలుకట్టి పుడ్డింగ్ పాడైపోతుంది. బాగా చిక్కపడ్డాక జీడి పప్పు, ద్రాక్షపళ్ళువేసి దివి చల్లారాక మన ప్రెజిడేర్లో పెట్టుకోవాలి. సర్వచేసే టప్పుడు పైన కొద్దిగా అయిన్ ముక్కలు

వేస్తే హిమవంతంలా వోట్లో వేసుకోగానే కరిగిపోతుంది.

(ఫ్రూట్ కాలడ్

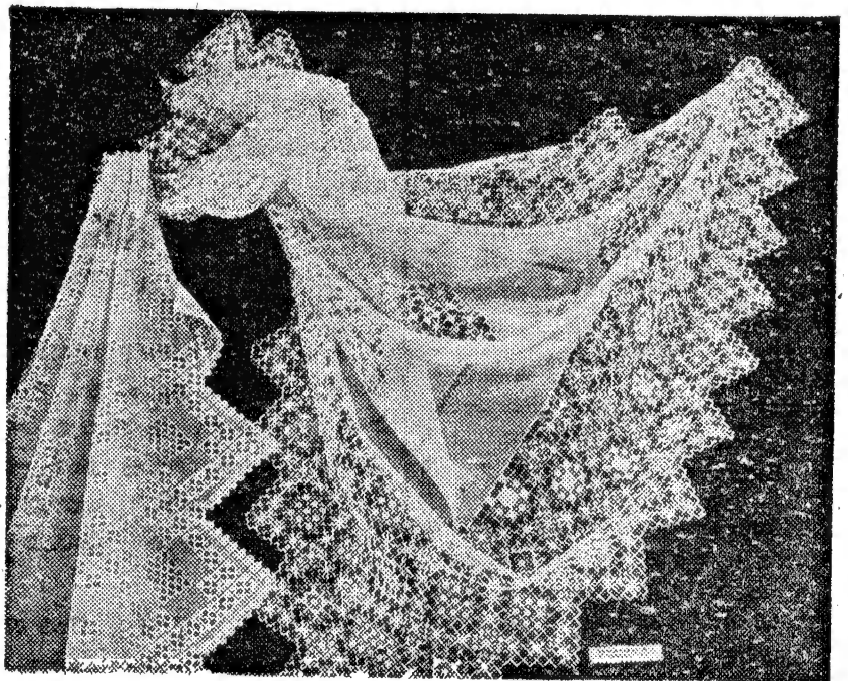
ఫ్రూట్ కాలడ్ రకరకాల పళ్ళతో చేయవచ్చు. అవాన, కోతమామిడిపళ్ళు, అరటి ద్రాక్ష, పీచుపండ్లు మొదలైన రకరకాల పండ్లతో చేసినప్పుడే. దానిరుచి. కాలడ్ (డ్రస్సింగ్)కి టమేటారసం, కమలా, ఐతాయి, మామిడి అవాన పండు రసాలు వాడవచ్చు. ఎటొచ్చి రసం ముటుక్కు తేటగా గింజలు, ముత్యాలూ, పీచులూవుండకూడదు. కొందరు లేత వంచదార పాకం వాడతారు.

పళ్ళు మరీ మిగతా ముగ్గినవికాకుండా వక్రానికివచ్చినవై వుండాలి. పళ్ళని తొక్క తీసి చిన్నచిన్న ముక్కలుగా చాకుతో కొయ్యాలి. కప్పులో రసంపోసి ముక్కలు వేసి వంచదారవేసి బాగా కుదపాలి. దీన్ని మన ప్రెజిడేర్లో పెట్టి వుంచుకోవాలి.

కాలడ్ కి పైన అయిన్ క్రీమ్, జెల్లీ కూడా సర్వచేస్తూవుంటారు.

అయిన్ క్రీమ్ బక్కిట్ కొనుక్కంటే అయిన్ క్రీమ్ కూడా ఇంట్లో చేసుకోవచ్చు. దీని ఖరీదుకూడా చాలా తక్కువ.

బెన్ పార్లర్ లో కాలడ్ పైన తమాషాగా పీచుపండు పెడతారు. పీచుపండు దొరకక

బస్సన్ పెడరేషన్ వారి కళాప్రదర్శనలో ప్రదర్శించబడిన ఈ లేన్, ఏంజ్రాయిడరీవి ఎం. తెలవ తివా రూపొందించారు.

పోతే అనాథ పోహి ద్రాక్షవండు పెడితే
అందింగా వుంటుంది.

అనాథ టిన్నులో ముక్కలైతే మృదు

ట్రాన్సిస్టర్లు
వాయిదాల చెల్లించుటై ట్రాన్సిస్టర్లు.
రు. 255 విలువగల
'ఎస్కార్' 3 బ్యాండ్
ఆల్ వర్క్ ఫోర్ట
బుట్ ట్రాన్సిస్టర్ను
వెంకు రూ. 25/- చెల్లించే పద్ధతిని
తెప్పించుకొండి.

JAPAN AGENCIES (APT-77)
Post Box 1194, Delhi-6.

ఏజెంట్లు కావాలను

[ఎం.పి.] హెచ్. ఎన్. సి. మరియు ఉన్నత
తరగతి విద్యార్థులకు నడవడాకాము
"హైస్కూల్ ఇంగ్లీష్ గ్రామర్
ఇన్ ఏనట్ షెల్" - రూ. 120 నైనలు

జాన్ వెల్లెంట్ గా ము 50 ప్రతులు తక్కువ
కాని అర్హులైన 30% డిస్కంట్. డిస్కంట్
మినహా ఎడ్యువేషన్ ట్రస్ట్ అవునిసరి. వలయువారు,
జి. ఆర్. కె. రెడ్డి, హైదరాబాద్, మోస్రా;
విజామాబాద్ జిల్లా, (ఆం. ప్ర.)

రెండు రత్నాలు

Licenced under M. & T. P.
Act - Rule (83)

పీర్స్ టోనిక్ పిల్స్ - Tonic Pills & Oil
కడుపునొప్పి పైకి వచ్చినను (1) కోర్సు 20
పిల్స్ రు. 2.25లు పుష్కలము రు. 47
పై కం M.O ఎంపా - చి. పి. తేడు.

డా. రత్నం సన్స్, (Estd 1904)

మలకపేట బిల్డింగ్స్, New

అజంపూరా మార్కెట్ వద్ద,

హైదరాబాద్ - 36 ఆం. ప్ర.

వేసవి-వాచని

పుగపుంటాయి. ఎక్కువ తీసి కనుక వేళా
రంటే వండగ ముక్కల సహజ రుచి
పోతుంది.

ఫ్రూట్ జెల్లీ

చాలా కంపెనీలు జెల్లీ పొడర్లు బజార్లో
అమ్ముతారు ఒక జెల్లీ ప్యాకెట్ కి ఐదారు
కప్పుల జెల్లీ అవుతుంది. జెల్లీ (క్రిస్టల్స్)
స్ట్రాబెర్రీ, లెమన్, రాస్ బెర్రీ, పై నాపిల్,
వనిలా ఇలా చాలా సువాసనలలో రుచు
లలోపుంటాయి. మన కిష్టమైన ప్యాకెట్
ఒకటితెచ్చి ఒక పయింట్ అంటే సుమారు
ఒక పావుతేరు నీళ్ళు వెచ్చపెట్టాలి.

జెల్లీ ప్యాకెట్ విప్పి గిన్నెలోకి పొడి
వంచుకొని రెండు మూడు చెమ్మల వంచ
దార కంపాతి. వెచ్చపెట్టిన నీరు ధారగా
పోస్తూ పొడిని కలపాలి. ఈవేడికి జెల్లీ
(క్రిస్టల్స్) కరుగుతాయి.

ఆరు పాసుల అయిన్ తెచ్చి మన ఫ్రెజి
డేర్ లో జెల్లీ నీళ్ళు గిన్నెలోపోసి మూత
పెట్టి కిందా చుట్టూరా పైన అయిన్
వెయ్యాలి. సుమారు గంటన్నరకి జెల్లీ
గట్టిపడుతుంది. తినేటప్పుడు తీసుకొని
ఫోర్క్ తో కొడితే చిన్న చిన్న ముక్కలలా
అవుతుంది. పుల్లగా కొవాలనుకొంటే పంచ
దార వెయ్యక్కరలేదు.

రిఫ్రెజిరేటర్ వుంటే ఈ నీళ్ళు అయిన్
ట్రేలోపోసి రెగ్యులేటర్ ను మార్గ్జునుమ్ లో
వుంచితే గంటకి జెల్లీ తయారవుతుంది.
లస్సీ

ఒక గ్లాసు మజ్జిగ లేక పాలు.

రెండు పైవల అయిన్ ఫ్రూట్ లు రెండు.
అర చెమ్మా పంచదార.

అయిన్ పాల్కు లేకపోతే అప్పటికప్పుడే
చేసుకోవాలి. గ్లాసు చిక్కటి మజ్జిగ లేక
పాలలో అరచెమ్మా పంచదారవేసి కరగ
నియ్యాలి. అయిన్ ఫ్రూట్ లు ముక్కలుచేసి
పాలలోవేసి ఎగ్ బీటర్ తో నురగవచ్చేదాక
గిలకొట్టాలి. తర్వాత ఏంచెయ్యాలో
నే చెప్పాలి!

తీసి తిని తిని మొహం మొత్తందనే
వారికి ఈ బటర్ మిల్క్ క్రీమ్ బావుం
టుంది.

కావలసినవి: -

అరటివండ్లు

కోతమామిడివండ్లు

యాపిల్, వారింజ

ఐతాయి, ద్రాక్ష

కాసిని మిరియాలూ, వచ్చిమిర్చి, ఉప్పు

చిక్కటి మజ్జిగ

వండగన్నీ డెక్కు తీసి చిన్నచిన్నముక్కలు
చెయ్యాలి. మజ్జిగలో ఉప్పు వచ్చిమిర్చి,
మిరియంపొడి పోసి కలిపి వండగ ముక్కలుచేసి
మన ఫ్రెజిడేర్ లో పెట్టాలి.

వండగతోటేకాదు ఇలాగ వచ్చిమిర్చి
లతో కూడా చేసుకోవచ్చు.

టమేటాలు

క్యారట్లు

చిలకడదుంపలకొరు

కొబ్బరి కోరు

లేతబీరకాయలు, నిమ్మకాయ, కొత్తిమీర

లేక పుదీనా

క్యారెట్లు, టమేటాలు వల్లుగా ముక్కలు
తరగాలి. మజ్జిగలో కొబ్బరి, చిలకడ
దుంపల కోరు, తరిగినముక్కలు, వచ్చి
మిర్చి ముక్కలు ఉప్పు, నిమ్మరసం వేసి కల
పాలి. మన ఫ్రెజిడేర్ లో రెండుమూడు
గంటలు వుంచి తీసి మూసే కొత్తిమీర
ఘునుఘునులతో నోరూరుతుంది.

ఈకాలం పిల్లలకి బార్లీ, సగ్గు జావ
లలో పాలో మజ్జిగో కలిపి ఇస్తే మంచిది.
మరీ వసీపిల్లలకి ఎండుద్రాక్షవళ్ళు ఓ అరు
కాగి చల్లాల్సిన నీళ్ళలో నానవేసి వాడితే
వడగాల్పు గొట్టరు. ఓవేళ ఎవరికేనా వడ
గాల్పు కొడితే వెంటనే చల్లటి నీళ్ళలో
వళ్ళుతా తుడిచి మెల్లగా నివలాలి. తాగేం
దుకు మజ్జిగవేట ఇస్తే సర్దుకుంటారు.

మజ్జిగలో దబ్బాకులో, చిటికెడు
ఛాంబోడో వేస్తే సువాసనతో లేట ఎండ
వేళప్పుడు ఉప్పువేసుకు త్రాగేందుకు సర
దాగా వుంటుంది.

నిమ్మకాయనీళ్ళు, తేనె నీళ్ళు త్రాగడం
సంగతి విూకు తెలిసిందే కదా! తెలివిగా
చేసేవారికి తెలుసుకోలేని విషయముండదు.
ఇలా లికి ఎదోవక కొత్తరకంచేసి పిల్లలకి
ప్రేవారికిపెట్టాలనే ఆసక్తేవుండాలి కాని
చెయ్యలేని వనే వుండదు. మన మంటల్నే
మనకి లేబరేటరీ. ఇలా అన్యాయని నవ్వు
తున్నారా! నవ్వుకండి! నవ్వుకండి! మనవ్వుల
లోనే మన పిల్లల భవిష్యత్తు జీలుగు
వెలుగులు దిద్దుకొంటుంది. ●

(దేశ వర్తమాన సందర్భంగా తల్లిదండ్రులకు ఉత్తరంలో)

[కైసర్స్ వర్త్ మండ్త దేశ ప్రఖ్యాతి గాంచిన సంస్థ. ఆ హాస్పిటల్స్ వంద బెడ్స్ వుండేవి. అక్కడి సేవికలు జీతాలు తీసు కొనేవారు కాదు. రేయింబవళ్లు సేవ చేయ డమే వారికి ప్రతిఫలం! ఫ్లారెన్స్ అక్కడి విశేషాన్ని చూసి జీవితమంటే ఏమిటో తెలుసుకుంది. జీవితాన్ని ప్రేమించడం ఎలానో నేర్చుకుంది. సేవ చేయడానికి దేవుడే ఈ మార్గాన్ని చూపించాడనుకుని పరవశించిపోయింది.]

‘అనందమనేదాన్ని నేను ఎప్పుడూ రుచి చూసి వుండలేదు. కైసర్స్ వర్త్ వాకా అర్బ స్ట్రోన్ని ప్రసాదించింది.’

—తన డయీరీలో, ఫ్లారెన్స్.

[కైసర్స్ వర్త్ లో కొంతకాలం శిక్షణ పొంది ఆ శిక్షణను సద్వినియోగం చేయడానికి పథకాలు వేసుకొనసాగింది. సుఖాన్ని ఆమె దరిదాపులకి రానిచ్చేదికాదు. లండన్ లోని హాస్పిటల్స్ లో మరికొంతకాలం శిక్షణ పొందాలనుకున్నది. అక్కడివరులు ఎప్పుడూ లాగి తందనాలాడుతూ వుండేవారు. అందుకు ఫ్లారెన్స్ అక్కడికివెళ్లి శిక్షణ పొందడం తల్లిదండ్రులకి ఇష్టంకాలేదు. ఫ్లారెన్స్ ఇంటిదగ్గరే వుంటూ వైద్య సంబంధమైన గ్రంథాల్ని చదువుతూ అమిత మైన విజ్ఞానాన్ని సాధించుకున్నది. ఫారిన్, బెర్లిన్ నగరాల్లోవున్న టాప్ గొప్ప హాస్పిటల్ లో అధికారల్లో సంప్రతింపులు జరిపింధి. ఎట్టకేలకు 1853 లో సిస్టీ హెర్బర్ట్ అనే ఒక రాజకీయనేత్ర ఫ్లారెన్స్ తల్లిదండ్రుల్ని ఒప్పించి ఆమెను లండన్ లోని ఒక హాస్పిటల్ కు పంపించాడు. ట్యూలో లాలోపీలయి ఇంగ్లండు, ప్రాన్సు రాజ్యాలు రష్యావీర యుద్ధం ప్రకటించిన రోజువి. లండన్ వెళ్లిన కొల్తలో ఫ్లారెన్సుకు రోగులకు డ్రస్సింగ్ చేయడం పనిమాత్రమే వుండేది. యుద్ధం రావడంతో ఆమెకు ఎక్కువ అవకాశం లభించింది. గుర్తింపు లభించింది. అప్పటికి ఒక్క పురుషులు మాత్రమే నర్సింగ్ పని చేస్తూ వుండేవారు. ఇప్పుడు ఫ్లారెన్సు ఆధ్వర్యంలో స్త్రీలకు శిక్షణనివ్వడానికి యుద్ధమంత్రి సిస్టీ హెర్బర్ట్ అనుమతించాడు. ఫ్లారెన్స్ పౌరదయం పొందిపోయింది. బ్రిటిషు ఆర్మీ చరిత్రలో ఇది గొప్ప సంఘటన. ఫ్లారెన్సు తన కర్తవ్య నిర్వహణకు వూసుకున్నప్పుడు

ఫ్లారెన్స్ నైటింగేల్

(25 వ పేజీ తరువాయి)

[వనంశం కళ్లన్నీ ఆమెమీదనే కేంద్రీ కరించాయి.]

‘39 మంది నర్సులం ఇక్కడికి చేరు కున్నాం. అయిదుగదులు మాకు కేటాయిం చారు. అందులో ఒకటి జంటగది. గృహోప కరణాలు ఏమీరాలేవు. పడుకోడానికి అంత కంటే లేవు. వంట పండుకోడానికి కూడా ఏమీరాలేవు. దీపాలుకాదుగదా. మైనపు పత్తులుకూడాలేవు. ఎక్కడచూసినా ఈగలు, ఎలుకలు. పరిస్థితి ఇలా వుండగా, రోగులు వేలకువేలు చచ్చిపడుతూ వుండేవారు. సుమారు 12 వేలమంది రోగులున్నారు. వాళ్లందరికీ మేము 39 మంది మీ సేవ చేయాలి ఇది మాకు పరీక్ష!’

—కుమారి నైటింగేల్

(తల్లికి ఉత్తరంలో)

[1855 (ప్రాంతంలో బ్రిటిష్ సైన్యంలో బాధితులు వివశీతంగా పెరిగి పోయారు. చాలా భయంకరమైన పరిస్థితి అది. అటువంటి అత్యవసర పరిస్థితుల్లో

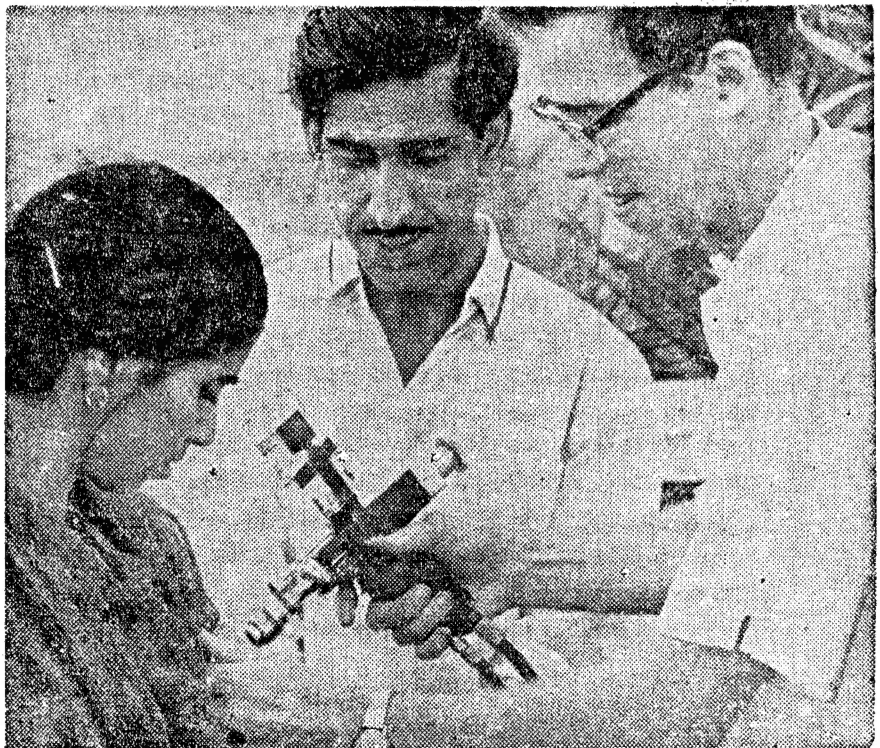
ఫ్లారెన్స్ నైటింగేల్ ప్రముఖురాలయింది. సైన్యమంతా ఆమె సేవకు నిరాజనాలర్పించే వారు. ఆమెను దేవతగా పూజించేవారు.]

‘మిస్ నైటింగేల్ గనుక మా సైన్యాన్ని నడిపించినట్లయితే మేము ఒక వారంలో పెబస్టపోల్ ము ఎ శవ ర చు కుంటాం.’

—క్రిమియాలోని సైనికులు.

‘రోగులు మహాప్రవాహంలా వచ్చి పడి పోతూవుంటే ఇరవై వాలుగంటలూ కాళ్ళ మీద నిలబడి నైటింగేల్ సేవచేస్తూ వుండేది. మోకాళ్ళమీద నిలబడి ఎనిమిది గంటలు సుమారుగా కట్టు కట్టుడం సేవ చూశాను. కట్టుకడుతూ, రోగుల్ని ఓదార్చుతూ కష్టమంటే ఏమిటో ఎరగనట్టు సేవ చేసేది. అంటురోగాన్ని ఆమె లెక్క చేయలేదు. కలరాతో చచ్చిపోయేవాళ్ళచెంతి గంటలకు గంటలు కూర్చుని సేవచేసేది. రాత్రి ఎనిమిదిగంటల తర్వాత నర్సుల వెళ్లి హాస్పిటల్స్ వుండనిచ్చేదికాదు. మిఠాఠాత్ర ఆమె శ్రమించేది.’

—(క్రిమియాలోని ఒక సర్జను ఇంటికిరాసిన ఉత్తరంలో)

మనూచీ నివారణకు దీకాలువేయడంలో అమెరికా కొత్తపద్ధతి కనిపెట్టింది. ఇది శెట్ టుపాకితో ఇన్ జెక్ షన్ చేయడం. అమెరికా ప్రజారోగ్య నిపుణుడు డాక్టర్ గార్డన్ రాడ్ న్యూఢిల్లీలో లాలాలజ్ పత్ నగర్ ప్రాంతంలో ఒక మహిళకు శెట్ గన్ తో మకూచి దీకాలమందును ఇంజక్షన్ చేయడం ఈ ఫోటోలో చూడవచ్చు.

బా దే ఆనందం

తన ఉదయస్తాడు, అస్తమిస్తాడు ప్రతిరోజూ. ఆశలు రేకెత్తుతాయి. అణగారిపోతుంటాయి ప్రతి వ్యక్తికీ. వెలుగుచీకట్ల వలె ఆశ నిరాశలు విడువకుండా వెంటాడుతుంటాయి. అంతే నా జీవితం అని అనిపిస్తుంటుంది. కాదు. ఉదయాస్తమయాలమధ్య వెలుగు ఆశ నిరాశ లతో కూడా జీవితం వుంటూనే వుంటాయి. తుపానుల తిఫలలో జనించిన వదులు సాగ రంలో కలవక తప్పకపోయినా, దారిలో ఎన్నో ఎడారులను నవ్వుకామలం చేస్తుంటాయి. ఎంద రికో భవిష్యత్ తీరుస్తుంటాయి. మందరమైన చెట్లను పెంచుతుంటాయి. అట్లాగే ప్రతి వ్యక్తి జీవితంకపోడా ఎంతో కొంత మంచిచేస్తే ఎంత ఆనందముగా మారుతుంది?

ఈలాంటి అలోచనలు మీ ఆందరికీ లాగే నాకూ వస్తుండేవి. ఆరుబయట వెన్నెలో కూర్చున్నా, నూ పూర్తి పక్క కొండ ఎక్కి చూస్తున్నా, నది ఒడ్డు ఒంటరిగా నడుస్తున్నా, దిగ జారుతున్న ఆర్థిక పరిస్థితి, కుంగిపోతున్న కుటుంబపు చీకాకులు, అవసరమేస్తే అదుకోలేని మిత్రులు, ఈ పరిస్థితులలో ఏదైనా ఎలా చేయటం? మనకు సాధ్యమా? అని శంకయాలు భూతాలవలె వెంటాడుతున్నా, గంపెడాలతో గుంటూరు బయలుదేరా. ఎప్పుడో చదువు కున్న పరిచయీలు. ఎట్లా ఈ పగరంలో ఏమీ లేకుండా జీవించటం అని భయమేసేది. ఏ పనిలో నాకు సామర్థ్యమున్నదని రుజువు చేసుకోవటం, కాళ్ళు వాచేలా తిరగ్గా ఒక చోట గది అద్దెకు దొరికింది. చేతిలోని పది రూపాయలు అద్వానూగా యిచ్చాను. ఇక తరువాత తిండి? రెండు మూడు రోజులు గడిచాయి. మిత్రులు కనిపిస్తున్నారేమి, అన్నం తిన్నావా? మాయింటి కొస్తావా? అన్నవాళ్ళేలేదు. అప్పటిగితే తీర్చటం ఎట్లా? ఇలా మూడు రోజులు ఉపవాసాలతో గడిచినాయి. తిరిగి యింటికి వెలదాం అని అనిపించేది. గాని, తిరిగిపోతే పూర్ణో వాళ్ళు ఏమంటారు. ఇలా అనుకుంటూ గుండె చిక్కబట్టుకుంటూ, దగ్గరలో క్రొత్తగా పెట్టిన కాఫీ హోటాలు యజమానిని ఒక్క తూపాయివరకు అప్పు పెట్టమని అడిగితే ఎగాదిగా చూసి సరే పన్నాడు. అమ్మ, ఎనిమిది రోజులవరకు గ్యారంటీగ అరకప్పు కాఫీ దొరుకుతుందని నమ్మకం దొరికింది. ఆనందముగా ఒక అరకప్పు తెప్పించుకొని త్రాగుతుండగా ఎదురుగా కూర్చున్నాయన ఎగాదిగా చూస్తున్నాడు 'మీరేం చేస్తున్నారు' అని అడిగాడు. "ఏమీ లేద" వ్వాను. ఏం చదువుకున్నారంటే 'ఎం. ఏ.' అన్నాను. 'పాఠం' అన్నాడుకాని నా బిల్లు నేను యిచ్చుకున్నావలెండి. పై నేట్లు చెప్పకూడదూ అన్నాడు. నా కది యివ్వమేగాని పిల్లలేరీ? అన్నా. "ముందు మా వాడితో ప్రారంభించండి. వాడుట్టి బడుద్దాయి" అన్నాడు. చేతనై నంత, పరుగు చేస్తాను అని ప్రారంభించాను. 1957 లో. ఆ సంవత్సరంలో 10 మంది. అవాటి మండి శక్తివంచనలేకుండా, మన అలసత్వంవల్ల విద్యార్థులకు ఏం రోపం వస్తుందోనే భయంతో నేటికీ ఆలాగే శాయశక్తుల కృషి చేస్తున్నాను. విద్యార్థులు చెల్లించేదాంట్లో వారి సౌకర్యాల ముఖ్యముగా చూస్తూ వారికే రోపం రాకుండామాస్తూనే యున్నాను. అంద పలననే రెండు పెద్ద లెబోరేటరీలు, పెద్ద లైబ్రరీ, ఫిలిం ప్రాజెక్టరు, మొదలైన సామగ్రి సుమారు ఒక లక్ష రూపాయల విలువగలవి ఏర్పాటు చేశా. మంచి జీతాలిచ్చి మంచి అధ్యా పకులను నియమిస్తూ, వసతికి హాస్టల్లు, క్రమశిక్షణకు భంగంలేకుండా బాల బాలికలకు ఇంగ్లీషు తెలుగు మీడియంలకు వేర్వేరు కళాశాలలు ఏర్పాటు చేశా. అందుకే యీనాడు మూడు కాలేజీలలోను 1500 మంది నకల సౌకర్యాలతోను, చదువుకోగల్గుతున్నారు. మీరం దరూ చూపుతున్న ఆదరణకు ఎలా బుఖం తీర్చుకోవాలో ఎప్పుడూ ఆలోచిస్తున్నాను. ఎంత బాధపడి దీన్ని నిర్మించానో అంత ఆనందం ఈరోజు కలుగుతుంది. మీ సహకారం సదా కోరుతున్నాను.

పి. వి. ధన్, ఎం. ఎ., ప్రివి సైర్,
రం బ్యూటోరీయల్ కాలేజీ,
బ్రాహ్మపేట-గుంటూరు-2.

ఫ్లారెన్స్ నైటింగేల్

[ఫ్లారెన్స్ నైటింగేల్ అగజిత సేవను ప్రత్యక్షంగా చూపినవారందరూ ఆశ్చర్య పోయారు. ఆమె పేనా విశాల 'టైమ్స్'లో ప్రచురించారు. అని ప్రపంచవ్యాప్తంగా యశస్సు నార్జించిపెట్టింది. ప్రజలమెను 'ది లెడ్జి విత్ ది ర్యాంప్' అని కీర్తించారు. అప్పటిలో 'క్రమియన్ ఫీవర్' చాలా ఉధృ తంగా వుండేది. అదొక భయంకరమైన అంటు జాడ్యం. ఈ జాడ్యం సోకిన రోగు లను సేవచేసేసే నైటింగేల్ రోగినీడీతురాలి యింది.]

'మిస్ నైటింగేల్'ను స్వైచ్ బర్రోమిడ కేజిల్ హాస్పిటల్ కు తీసుకువెళ్ళును. నేనామెను పరీక్షించను. ఆమెకు మృత్యువు చాలా సమీపంలోవున్నట్లు గ్రహించాను! సైనికులు గోడచాటువేసుకుని కంట తడి పెట్టుకున్నారు. కొందరు గట్టిగా ఏడ్చారు. మళ్ళీ వెంటనే రోగం తగ్గుముఖం పట్టింది. సైనికులంతా తాము భగవంతు డికి మొక్కుకున్న కారణంగా నైటింగేల్ తిరిగి జీవించిందనుకున్నారు. పూర్తిగా కోలుకునేవరకు రోగులదగ్గరకు వెళ్ళ కుండా ఆమెను ఆపడానికీ లెక్కపెట్టకూడదు. ఎంతో శ్రమపడవలసివచ్చింది.'

—(శ్రీమతి రోబెర్టు)

(తోటివాళ్ళకు ఉత్తరంలో తెలియపరుస్తూ)

1856 ఏప్రిల్ 29 నాటికి యుద్ధం తగ్గిపోయింది. ప్రజలందరూ ఫ్లారెన్స్ నైటింగేల్ ను సత్కరించాలనుకున్నారు. ఎంతో ఘనమైన సత్కారసభ ఏర్పాటు చేశారు. ఎన్నో గౌరవప్రత్యి ఇచ్చి గౌర వించారు. ఆ తర్వాత నైటింగేల్ తన నిజ గృహానికి తిరిగివచ్చింది. ఆక్కడ కూడా అమితమైన సేవచేసింది. రోగినీడీతులను, పేదవారిని శక్తివంచనలేకుండా కాపాడింది. స్త్రీపురుషులకు మతపరమైన భేదాలలేకుండా చేసిన ఆమెసేవ ఎంతో పవిత్రమైనది. ఆదర్శమైనది. ఆమె దేవత!

—వి. ఎస్.

అందమైన ముఖవర్ణస్మనకు
ఎక్కువ కాలం నిలిచే పరిమళమునకు

రెమి R
టాల్కమ్ పౌడరు

Manufacturers: REMY PERFUMS PRIVATE LIMITED
263, Thambu Chetty St., Madras-1